

PSALMIT

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38
39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57
58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76
77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95
96	97	98	99	100	101	102	103	104	105	106	107	108	109	110	111	112	113	114
115	116	117	118	119	120	121	122	123	124	125	126	127	128	129	130	131	132	133
134	135	136	137	138	139	140	141	142	143	144	145	146	147	148	149	150		

LUKU 1

Autuas se mies, joka ei vaella jumalattomain neuvossa eikä astu syntisten teitä eikä istu, kussa pilkkaaajat istuvat,

² vaan rakastaa Herran lakia ja tutkistelee hänen lakiansa päivät ja yöt!

³ Hän on niinkuin istutettu puu vesiojain tykönä, joka antaa hedelmänsä ajallaan ja jonka lehti ei lakastu; ja kaikki, mitä hän tekee, menestyy.

⁴ Niin eivät jumalattomat! Vaan he ovat kuin akanat, joita tuuli ajaa.

⁵ Sentähden eivät jumalattomat kestä tuomiolla eivätkä syntiset vanhurskasten seurakunnassa.

⁶ Sillä Herra tuntee vanhurskasten tien, mutta jumalattomain tie hukkuu.

LUKU 2

Miksi pakanat pauhaavat ja kansat turhia ajattelevat?

² Maan kuninkaat nousevat, ruhtinaat yhdessä neuvottelevat Herraa ja hänen voideltuansa vastaan:

³ "Katkaiskaamme heidän kahleensa, heittäkäämme päältämme heidän köytensä".

⁴ Hän, joka taivaassa asuu, nauraa; Herra pilkkaa heitä.

⁵ Kerran hän on puhuva heille vihassansa, peljättävä heitä hirmuisuudessaan:

⁶ "Minä olen asettanut kuninkaani Siioniin, pyhälle vuorelleni".

⁷ Minä ilmoitan, mitä Herra on säätänyt. Hän lausui minulle: "Sinä olet minun poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin.

⁸ Ano minulta, niin minä annan pakanakansat sinun perinnöksesi ja maan ääret sinun omiksesi.

⁹ Rautaisella valtikalla sinä heidät muserrat, niinkuin saviastian sinä särjet heidät."

¹⁰ Tulkaa siis järkiinne, kuninkaat, maan tuomarit, ottakaa nuhteesta vaari.

¹¹ Palvelkaa Herraa pelvolla ja iloitkaa vavistuksella.

¹² Antakaa suuta pojalle, ettei hän vihastuisi ettekä te hukkuisi tiellänne. Sillä hänen vihansa syttyy äkisti. Autuaat ovat kaikki, jotka häneen turvaavat.

LUKU 3

DAVIDIN VIRSI, HÄNEN PAETESSAAN POIKAANSA ABSALOMIA. (3:2)

Herra, kuinka paljon minulla on vihollisia, paljon niitä, jotka nousevat minua vastaan!

² (3:3) Monet sanovat minusta: "Ei ole hänellä pelastusta Jumalassa". Sela.

³ (3:4) Mutta sinä, Herra, olet minun kilpeni, sinä olet minun kunniani, sinä kohotat minun pääni.

⁴ (3:5) Ääneeni minä huudan Herraa, ja hän vastaa minulle pyhältä vuoreltansa. Sela.

⁵ (3:6) Minä käyn levolle ja nukun; minä herään, sillä Herra minua tukee.

⁶ (3:7) En pelkää kymmentuhantista joukkoa, joka asettuu yltymäri minua vastaan.

⁷ (3:8) Nouse, Herra, pelasta minut, minun Jumalani! Sillä sinä lyöt poskelle kaikkia minun vihollisiani, sinä murskaat jumalattomain hampaat.

⁸ (3:9) Herrassa on pelastus; sinun siunauksesi tulkoon sinun kansallesi. Sela.

LUKU 4

VEISUUNJOHTAJALLE; KIELISOITTIMILLA; DAVIDIN VIRSI. (4:2)

Vastaa minulle, kun minä huudan, sinä minun vanhurskauteni Jumala, joka ahdingossa avarrat minun tilani. Armahda minua, kuule minun rukoukseni.

² (4:3) Te miehet, kuinka kauan minun kunniaani pidetään pilkkana, kuinka kauan te rakastatte turhuutta, etsitte valhetta? Sela.

³ (4:4) Tietäkää: ihmeellinen on Herra hurskastansa kohtaan, Herra kuulee, kun minä häntä huudan.

⁴ (4:5) Vaviskaa, älkääkä syntiä tehkö. Puhukaa sydämissänne vuoteillanne ja olkaa hiljaa. Sela.

⁵ (4:6) Uhratkaa vanhurskauden uhreja ja luottakaa Herraan.

⁶ (4:7) Moni sanoo: "Kuka antaa meille sitä, mikä hyvä on?" Herra, käännä sinä meihin kasvojesi valkeus.

⁷ (4:8) Sinä annat minun sydämeeni suuremman ilon, kuin heillä on runsaasta viljasta ja viinistä.

⁸ (4:9) Rauhassa minä käyn levolle ja nukun, sillä sinä, Herra, yksin annat minun turvassa asua.

LUKU 5

VEISUUNJOHTAJALLE; HUILUSOITTIMILLA; DAVIDIN VIRSI. (5:2)

Ota korviisi minun sanani, Herra, huomaa huokaukseni.

² (5:3) Kuuntele huutoni ääntä, minun kuninkaani ja Jumalani, sillä sinua minä rukoilen.

³ (5:4) Herra, varhain sinä kuulet minun ääneni, varhain minä valmistan sinulle uhrin ja odotan.

- ⁴ (5:5) Sillä sinä et ole se Jumala, jolle jumalattomuus kelpaa. Paha ei saa asua sinun tykönäsi.
- ⁵ (5:6) Ylvästelijät eivät kestä sinun silmiesi edessä; sinä vihaat kaikkia väärintekijöitä.
- ⁶ (5:7) Sinä hukutat valheen puhujat; murhamiehet ja viekkaat ovat Herralle kauhistus.
- ⁷ (5:8) Mutta minä saan sinun suuresta armostasi tulla sinun huoneeseesi, saan kumartaa sinun pyhään temppeliisi päin sinun pelvossasi.
- ⁸ (5:9) Herra, johdata minua vanhurskaudessa minun vihamiesteni tähden, tasoita tiesi minun eteeni.
- ⁹ (5:10) Sillä heidän suussa ei ole luotettavaa sanaa, heidän sisimpänsä on turmiota täynnä, heidän kurkkunsa on avoin hauta, kielellänsä he liukkaasti liehakoivat.
- ¹⁰ (5:11) Tuomitse, Jumala, heidät syillisiksi, rauetkoon heidän hankkeensa. Kukista heidän rikostensa paljouden tähden, sillä he niskoittelevat sinua vastaan.
- ¹¹ (5:12) Ja iloitkoot kaikki, jotka sinuun turvaavat, ja riemuitkoot iankaikkisesti. Suojele heitä, että sinussa iloitsisivat ne, jotka rakastavat sinun nimeäsi.
- ¹² (5:13) Sillä sinä, Herra, siunaat vanhurskasta, sinä suojaat häntä armollasi niinkuin kilvellä.

LUKU 6

VEISUUNJOHTAJALLE; KIELISOITTIMILLA; MATALASSA ÄÄNIALASSA; DAAVIDIN VIRSI. (6:2)

Herra, älä rankaise minua vihassasi, älä kiivastuksessasi minua kurita.

- ² (6:3) Herra, armahda minua, sillä minä olen näännyksissä; paranna minut, Herra, sillä minun luuni ovat peljästyneet,
- ³ (6:4) ja minun sieluni on kovin peljästynyt. Voi, Herra, kuinka kauan?
- ⁴ (6:5) Käänny, Herra, vapahda minun sieluni, pelasta minut armosi tähden.
- ⁵ (6:6) Sillä kuolemassa ei sinua muisteta; kuka ylistää sinua tuonelassa?
- ⁶ (6:7) Minä olen uupunut huokaamisesta; joka yö minä itken vuoteeni vesille ja kastelen leposijani kyyneleilläni.
- ⁷ (6:8) Minun silmäni ovat huienneet surusta, vanhenneet kaikkien vastustajaini tähden.
- ⁸ (6:9) Väistykaa minusta, kaikki väärintekijät, sillä Herra kuulee minun itkuni äänen.
- ⁹ (6:10) Herra kuulee minun anomiseni, Herra ottaa minun rukoukseni vastaan.
- ¹⁰ (6:11) Kaikki minun viholliseni joutuvat häpeään ja suuren pelon valtaan; äkisti he joutuvat häpeään, kääntyvät pois.

LUKU 7

DAAVIDIN VIRSI, JONKA HÄN VEISASI HERRALLE BENJAMINILAISEN KUUSIN SANOJEN JOHDOSTA. (7:2)

Herra, minun Jumalani, sinuun minä turvaan; pelasta minut kaikista vainoojistani ja vapahda minut,

- ² (7:3) etteivät he raatelisi minua niinkuin leijona ja tempaisi pois - eikä pelastajaa olisi.
- ³ (7:4) Herra, minun Jumalani, jos minä näin olen tehnyt, jos vääryys minun käsiäni tahraa,
- ⁴ (7:5) jos olen tehnyt pahaa niille, jotka elivät rauhassa minun kanssani, tai jos olen ryöstänyt niiltä, jotka syyttävät minua ahdistivat,
- ⁵ (7:6) niin vainotkoon vihollinen minun henkeäni, saakoon minut kiinni ja polkekoon

maahan minun elämäni ja painakoon minun kunniani tomuun. Sela.

⁶ (7:7) Nouse, Herra, vihassasi. Kohoa minun vastustajaini raivoa vastaan ja heräjä avukseni sinä, joka sääsit tuomion.

⁷ (7:8) Ympäröikööt sinua kansojen joukot, ja palaja heidän ylitsensä korkeuteen.

⁸ (7:9) Herra tuomitsee kansat; auta minut oikeuteeni, Herra, minun vanhurskauteni ja viattomuuteni mukaan.

⁹ (7:10) Loppukoon jumalattomain pahuus, ja vahvista vanhurskaita. Sillä sinä, joka tutkit sydämet ja munaskuut, olet vanhurskas Jumala.

¹⁰ (7:11) Minun kilpenäni on Jumala; hän on oikeamielisten pelastaja.

¹¹ (7:12) Jumala on vanhurskas tuomari ja Jumala, joka vihastuu joka päivä.

¹² (7:13) Jos kääntymystä ei tule, niin hän teroittaa miekkansa, jännittää jousensa ja tähtää sillä;

¹³ (7:14) hän valmistaa surma-aseet ja tekee nuolensa palaviksi.

¹⁴ (7:15) Katso, tuo hautoo turmiota, kantaa tuhoa kohdussaan, mutta hän synnyttää pettymyksen.

¹⁵ (7:16) Hän kaivoi haudan ja koversi sen, mutta itse hän kaatuu tekemäänsä kuoppaan.

¹⁶ (7:17) Hänen turmionhankkeensa kääntyy hänen omaan päähänsä, ja hänen vääryytensä lankeaa hänen pääläelleen.

¹⁷ (7:18) Minä kiitän Herraa hänen vanhurskaudestansa ja veisaan Herran, Korkeimman, nimen kiitosta.

LUKU 8

VEISUUNJOHTAJALLE; VEISATAAN KUIN VIININKORJUULAULU; DAAVIDIN VIRSI. (8:2)

Herra, meidän Herramme, kuinka korkea onkaan sinun nimesi kaikessa maassa, sinun, joka olet asettanut valtasuuruutesi taivaitten ylitse!

² (8:3) Lasten ja imeväisten suusta sinä perustit voiman vastustajaisi tähden, että kukistaisit vihollisen ja kostonhimoisen.

³ (8:4) Kun minä katselen sinun taivastasi, sinun sormiesi tekoa, kuuta ja tähtiä, jotka sinä olet luonut,

⁴ (8:5) niin mikä on ihminen, että sinä häntä muistat, tai ihmislapsi, että pidät hänestä huolen?

⁵ (8:6) Ja kuitenkin sinä teit hänestä lähes jumal'olennon, sinä seppelöitsit hänet kunnialla ja kirkkaudella;

⁶ (8:7) panit hänet hallitsemaan kättesi tekoja, asetit kaikki hänen jalkainsa alle:

⁷ (8:8) lampaat ja karjan, ne kaikki, niin myös metsän eläimet,

⁸ (8:9) taivaan linnut ja meren kalat ja kaiken, mikä meren polkuja kulkee.

⁹ (8:10) Herra, meidän Herramme, kuinka korkea onkaan sinun nimesi kaikessa maassa!

LUKU 9

VEISUUNJOHTAJALLE; VEISATAAN KUIN:

"Kuole pojan puolesta"; Daavidin virsi. (9:2) Minä ylistän Herraa kaikesta sydämestäni, ilmoitan kaikki sinun ihmetyösi.

² (9:3) Minä iloitsen ja riemuitsen sinussa, veisaan sinun nimesi kiitosta, sinä Korkein.

- ³ (9:4) Sillä minun viholliseni peräytyivät, kaatuivat maahan ja hukkuivat sinun kasvojesi edessä.
- ⁴ (9:5) Sinä hankit minulle oikeuden ja ajoit minun asiani, sinä istuit valtaistuimelle, sinä vanhurskas tuomari.
- ⁵ (9:6) Sinä nuhtelit pakanoita, tuhosit jumalattomat; sinä pyyhit pois heidän nimensä iäksi ja ainiaaksi.
- ⁶ (9:7) Viholliset ovat tuhotut, ikuisiksi raunioiksi tulleet; kaupungit sinä kukistit, heidän muistonsa on kadonnut.
- ⁷ (9:8) Mutta Herra hallitsee iankaikkisesti; hän on pystyttänyt istuimensa tuomitaksensa.
- ⁸ (9:9) Hän tuomitsee maanpiirin vanhurskaasti, vallitsee kansoja oikeuden mukaan.
- ⁹ (9:10) Niin Herra on sorretun linna, linna ahdingon aikoina.
- ¹⁰ (9:11) Ja sinuun turvaavat ne, jotka sinun nimesi tuntevat; sillä sinä et hylkää niitä, jotka sinua etsivät, Herra.
- ¹¹ (9:12) Veisatkaa kiitosta Herralle, joka Siionissa asuu, julistakaa kansojen keskuudessa hänen suuria tekojaan.
- ¹² (9:13) Sillä hän, verenkostaja, muistaa heitä eikä unhotta kurjain huutoa.
- ¹³ (9:14) Armahda minua, Herra, katso, kuinka minun vihamieheni minua vaivaavat, sinä, joka nostat minut kuoleman porteista,
- ¹⁴ (9:15) että minä julistaisin kaikki sinun ylistettävät tekosi, tytär Siionin porteissa, riemuitsisin sinun avustasi.
- ¹⁵ (9:16) Pakanat ovat vajonneet kaivamaansa hautaan; heidän jalkansa takertui verkkoon, jonka he virittivät.
- ¹⁶ (9:17) Herra on tehnyt itsensä tunnetuksi, on pitänyt tuomiot, kietonut jumalattoman hänen kätensä tekoihin. - Kanteleen välisoitto. Sela.
- ¹⁷ (9:18) Jumalattomat peräytyvät tuonelaan, kaikki pakanat, jotka unhottavat Jumalan.
- ¹⁸ (9:19) Sillä ei köyhää unhoteta iäksi, eikä kurjien toivo huku ainiaaksi.
- ¹⁹ (9:20) Nouse, Herra, älä salli ihmisten uhitella. Tuomittakoon pakanat sinun kasvojesi edessä.
- ²⁰ (9:21) Saata, Herra, heidät pelkoon. Tietäkööt pakanat olevansa vain ihmisiä. Sela.

LUKU 10

Miksi, Herra, seisot niin kaukana, miksi kätkeydyt ahdingon aikoina?

- ² Jumalattomien ylpeyden tähden kurja kärsii, takertuu heidän punomiinsa juoniin.
- ³ Sillä jumalaton kerskaa omista himoistansa, ja kiskuri kiroaa, pilkkaa Herraa.
- ⁴ Jumalaton sanoo ylvästellen: "Ei hän kosta". "Ei Jumalaa ole" - siinä kaikki hänen ajatuksensa.
- ⁵ Hänen hankkeensa menestyvät joka aika. Sinun tuomiosi ovat korkealla, kaukana hänestä; kaikille vastustajilleen hän hymähtää.
- ⁶ Hän sanoo sydämessään: "En horju minä, en ikinä joudu onnettomuuteen".
- ⁷ Hänen suunsa on täynnä kirousta, petosta, sortoa; tuho ja turmio on hänen kielensä alla.
- ⁸ Kylien vaiheilla hän istuu väijyksissä, hän murhaa salaa syyttömän. Hänen silmänsä vaanivat onnetonta.
- ⁹ Kätöksessään hän väijyy, niinkuin leijona pensaikossa, hän väijyy hyökätäksensä kurjan kimppuun; hän saa kurjan kiinni, vetää hänet verkkoonsa.

- ¹⁰ Hän kyyristyy, painautuu maahan, ja onnettomat joutuvat hänen kynsiinsä.
- ¹¹ Hän sanoo sydämessään: "Jumala sen unhottaa, hän on peittänyt kasvonsa, hän ei sitä ikinä näe".
- ¹² Nouse, Herra, kohota kätesi, Jumala! Älä unhota kurjia.
- ¹³ Miksi jumalaton pilkkaa Jumalaa? Miksi hän sanoo sydämessään: "Et sinä kosta?"
- ¹⁴ Sinä olet sen nähnyt, sillä sinä havaitset vaivan ja tuskan, ja sinä otat sen oman kätesi huomaa; sinulle onneton uskoo asiansa, sinä olet orpojen auttaja.
- ¹⁵ Murskaa jumalattoman käsivarsi ja kosta pahan jumalattomuus, niin ettei häntä enää löydetä.
- ¹⁶ Herra on kuningas ainiaan ja iankaikkisesti; hävinneet ovat pakanat hänen maastansa.
- ¹⁷ Sinä kuulet nöyrien halajamisen, Herra, sinä vahvistat heidän sydämensä, sinä teroitat korvasi,
- ¹⁸ auttaaksesi orvon ja sorretun oikeuteensa, ettei ihminen, joka maasta on, enää saisi kauhua aikaan.

LUKU 11

VEISUUNJOHTAJALLE; DAAVIDIN VIRSI.

- H**erraan minä turvaan; kuinka te sanotte minulle: "Paetkaa vuorellemme niinkuin linnut!
- ² Sillä katso, jumalattomat jännittävät jousensa, ovat panneet nuolensa jänteelle oikeamielisiä pimeässä ampuaksensa.
- ³ Kun peruspylväät murretaan maahan, mitä voi vanhurskas tehdä?"
- ⁴ Herra pyhässä temppelissään, Herra, jonka istuin on taivaassa - hänen silmänsä näkevät, hänen katseensa tutkii ihmislapsekset;
- ⁵ Herra tutkii vanhurskaat, mutta jumalattomia ja niitä, jotka vääryyttä rakastavat, hänen sielunsa vihaa.
- ⁶ Hän antaa sataa jumalattomien päälle pauloja, tulta ja tulikiveä; polttava tuuli on heidän maljansa osa.
- ⁷ Sillä Herra on vanhurskas ja rakastaa vanhurskautta; oikeamieliset saavat katsella hänen kasvojansa.

LUKU 12

VEISUUNJOHTAJALLE; MATALASSA ÄÄNIALASSA; DAAVIDIN VIRSI. (12:2)

- A**uta, Herra, sillä hurskaat ovat hävinneet, uskolliset ovat kadonneet ihmislasten joukosta.
- ² (12:3) He puhuvat valhetta toinen toisellensa, puhuvat liukkain huulin, kaksimielisin sydämin.
- ³ (12:4) Hävittäköön Herra kaikki liukkaat huulet, kielen, joka kerskuu puhuu,
- ⁴ (12:5) ne, jotka sanovat: "Kielemme voimalla me olemme väkevät; huulemme ovat meidän tukemme; kuka on meille herra?"
- ⁵ (12:6) Kurjien sorron tähden, köyhien huokausten tähden minä nyt nousen, sanoo Herra, "tuon pelastuksen sille, joka sitä huoaten ikävöittää".
- ⁶ (12:7) Herran sanat ovat selkeitä sanoja, hopeata, joka kirkkaana valuu sulattimesta maahan, seitsenkertaisesti puhdistettua.

⁷ (12:8) Sinä, Herra, varjelet heitä, suojelet hänet iäti tältä sukukunnalta.

⁸ (12:9) Yltympäri jumalattomat rehentelevät, kun kataluus pääsee valtaan ihmislasten seassa.

LUKU 13

VEISUUNJOHTAJALLE; DAAVIDIN VIRSI.

Kuinka kauan, Herra, minut yhä unhotat,

² kuinka kauan kätket minulta kasvosi?

³ Kuinka kauan minun täytyy kantaa huolia sielussani, päivät päästään murhetta sydämessäni? Kuinka kauan saa vihollinen ylvästellä minua vastaan?

⁴ Katsahda tänne, vastaa minulle, Herra, minun Jumalani. Valaise silmäni, etten nukkuisi kuolemaan,

⁵ ettei minun viholliseni sanoisi: "Minä voitin hänet", etteivät ahdistajani riemuitsisi, kun minä horjun.

⁶ Mutta minä turvaan sinun armoosi; riemuitkoon minun sydämeni sinun avustasi. Minä veisaan Herralle, sillä hän on tehnyt minulle hyvin.

LUKU 14

VEISUUNJOHTAJALLE; DAAVIDIN VIRSI.

Hullu sanoo sydämessänsä: "Ei ole Jumalaa". Turmiollinen ja iljettävä on heidän menonsa; ei ole ketään, joka tekee, mikä hyvää on.

² Herra katsoo taivaasta ihmislapsiin nähdäksensä, onko ketään ymmärtäväistä, ketään, joka etsii Jumalaa.

³ Mutta kaikki ovat poikenneet pois, kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet; ei ole ketään, joka tekee sitä, mikä hyvää on, ei yhden yhtäkään.

⁴ Eivätkö he mitään käsitä, kaikki nuo väärintekijät, jotka saavat leipänsä syömällä minun kansaani eivätkä avuksensa huuda Herraa?

⁵ Siinä heidät valtaa kauhu, sillä Jumala on läsnä vanhurskasten sukukunnassa.

⁶ Te saatatte häpeään sorretun aikeet, mutta Herra on heidän turvansa.

⁷ Oi, että Israelin pelastus tulisi Siionista! Kun Herra kääntää kansansa kohtalon, silloin Jaakob riemuitsee, Israel iloitsee.

LUKU 15

DAAVIDIN VIRSI.

Herra, kuka saa vierailla sinun majassasi, kuka asua sinun pyhällä vuorellasi?

² Se, joka vaeltaa nuhteettomasti, joka tekee vanhurskauden ja puhuu sydämessänsä totuutta;

³ joka ei panettele kielellänsä, joka ei tee toiselle pahaa eikä saata lähimmäistään häväistyksen alaiseksi;

⁴ joka halveksuu hylkiötä, mutta kunnioittaa niitä, jotka pelkäävät Herraa; joka ei valaansa

riko, vaikka on vannonut vahingokseen;

⁵ joka ei anna rahaansa korolle eikä ota lahjuksia viatonta vastaan. Joka näin tekee, hän ei ikinä horju.

LUKU 16

DAAVIDIN LAULU.

Varjele minua, Jumala, sillä sinuun minä turvaan.

² Minä sanon Herralle: "Sinä olet minun Herrani, paitsi sinua ei ole minulla mitään hyvää";

³ ja pyhille, jotka maassa ovat: "Nämä ovat ne jalot, joihin on koko minun mielisuosioni".

⁴ Monta tuskaa on niillä, jotka ottavat vieraan jumalan; minä en uhraa niille verta juomauhriksi enkä päästä huulilleni niiden nimiä.

⁵ Herra on minun peltö- ja malja-osani; sinä hoidat minun arpani.

⁶ Arpa lankesi minulle ihanasta maasta, ja kaunis on minun perintöosani.

⁷ Minä kiitän Herraa, joka on minua neuvonut; yölläkin minua siihen sisimpäni kehoittaa.

⁸ Minä pidän Herran aina edessäni; kun hän on minun oikealla puolellani, en minä horju.

⁹ Sentähden minun sydämeni iloitsee ja sieluni riemuitsee, ja myös minun ruumiini asuu turvassa.

¹⁰ Sillä sinä et hylkää minun sieluani tuonelaan etkä anna hurskaasi nähdä kuolemaa.

¹¹ Sinä neuvot minulle elämän tien; ylenpalttisesti on iloa sinun kasvojesi edessä, ihanuutta sinun oikeassa kädessäsi iankaikkisesti.

LUKU 17

DAAVIDIN RUKOUS.

Kuule, Herra, minun oikeata asiaani, tarkkaa minun huutoani, ota korviisi minun rukoukseni, joka ei lähde petollisilta huulilta.

² Sinulta tulee minulle oikeus, sinun silmäsi katsovat sitä, mikä oikein on.

³ Sinä koettelet minun sydäntäni, tarkkaat sitä yöllä, sinä tutkit minua, mutta et mitään löydä. Jos minä pahaa ajattelen, ei se käy suustani ulos.

⁴ Mitä ihmiset tehköötkin, sinun huultesi sanassa minä pysyn ja kavahdan väkivaltaisen teitä.

⁵ Minun askeleeni pysyvät sinun poluillasi, minun jalkani eivät horju.

⁶ Minä huudan sinua avukseni, sillä sinä vastaat minulle, Jumala; kallista korvasi minun puoleeni, kuule minun puheeni.

⁷ Osoita ihmeellinen armosi, sinä, joka pelastat vihamiesten vallasta ne, jotka turvaavat sinun oikeaan käteesi.

⁸ Varjele minua niinkuin silmäterää, kätke minut siipiesi suojaan

⁹ jumalattomilta, jotka tahtovat minut tuhota, verivihollisiltani, jotka minua saartavat.

¹⁰ He ovat sulkeneet tunnottomat sydämensä, heidän suunsa puhuu ylvästellen.

¹¹ He ovat kintereillämme, he jo kiertävät meidät, he vaanivat silmillään, lyödäksensä maahan.

¹² Hän on niinkuin saalista himoitseva leijona, niinkuin nuori leijona, joka piilossa väijyy.

¹³ Nouse, Herra, astu hänen eteensä. Paikkaa hänet maahan. Vapahda miekallasi minun sieluni jumalattomista,

¹⁴ kädelläsi ihmisistä, Herra, tämän maailman ihmisistä, joiden osa on tässä elämässä, joiden vatsan sinä täytät antimillasi, joiden pojat tulevat ravituiksi ja jotka jättävät yltäkylläisyytensä lapsilleen.

¹⁵ Mutta minä saan nähdä sinun kasvosi vanhurskaudessa, herätessäni ravita itseni sinun muotosi katselemisella.

LUKU 18

VEISUUNJOHTAJALLE; HERRAN PALVELIJAN DAAVIDIN VIRSI,

Jonka sanat hän puhui Herralle sinä päivänä, jona Herra oli pelastanut hänet kaikkien hänen vihollistensa vallasta ja Saulin kädestä. (18:2) Hän sanoi: Sydäimestäni minä rakastan sinua, Herra, minun voimani,

² (18:3) Herra, minun kallioni, linnani ja pelastajani, minun Jumalani, vuoreni, jonka turviin minä pakenen, minun kilpeni, autuuteni sarvi ja varustukseni.

³ (18:4) Ylistetty olkoon Herra! - niin minä huudan, ja vihollisistani minä pelastun.

⁴ (18:5) Kuoleman paulat piirittivät minut, turmion virrat peljästyttivät minut.

⁵ (18:6) Tuonelan paulat kietoivat minut, kuoleman ansat yllättivät minut.

⁶ (18:7) Ahdistuksessani minä rukoilin Herraa ja huusin avuksi Jumalaani; hän kuuli minun ääneni temppelistänsä, ja minun huutoni hänen edessään kohosi hänen korviinsa.

⁷ (18:8) Silloin maa huojui ja järisi, vuorten perustukset järkkyivät; ne horjuivat, sillä hänen vihansa syttyi.

⁸ (18:9) Savu suitsusi hänen sieraimistaan, kuluttava tuli hänen suustansa, palavat hiilet hehkuivat hänestä.

⁹ (18:10) Hän notkisti taivaat ja astui alas, synkkä pilvi jalkojensa alla.

¹⁰ (18:11) Ja hän ajoi kerubin kannattamana ja lensi, ja hän liiti tuulen siivillä;

¹¹ (18:12) hän pani pimeyden verhoksensa, majaksensa yltympäri: mustat vedet, paksut pilvet.

¹² (18:13) Hohteesta, joka kävi hänen edellensä, purkautuivat pilvet rakeiksi ja palaviksi hiiliksi.

¹³ (18:14) Ja Herra jylisi taivaassa, Korkein antoi äänensä kaikua, tulla rakeita ja palavia hiiliä.

¹⁴ (18:15) Hän lennätti nuolensa ja hajotti heidät, paljon salamoita ja kauhistutti heidät.

¹⁵ (18:16) Silloin vetten syvyydet tulivat näkyviin, ja maanpiirin perustukset paljastuivat sinun nuhtelustasi, Herra, sinun vihasi hengen puuskauksesta.

¹⁶ (18:17) Hän ojensi kätensä korkeudesta ja tarttui minuun, veti minut ylös suurista vesistä;

¹⁷ (18:18) hän pelasti minut voimallisesta vihollisestani, minun vihamiehistäni, sillä he olivat minua väkevämmät.

¹⁸ (18:19) He hyökkäsivät minun kimppuuni hätäni päivänä, mutta Herra tuli minun tuekseni.

¹⁹ (18:20) Hän toi minut avaraan paikkaan, hän vapautti minut, sillä hän oli mielistynyt minuun.

²⁰ (18:21) Herra tekee minulle minun vanhurskauteni mukaan, minun kätteni puhtauden mukaan hän minulle maksaa.

²¹ (18:22) Sillä minä olen noudattanut Herran teitä enkä ole luopunut pois Jumalastani, jumalattomuuteen.

- 22** (18:23) Kaikki hänen oikeutensa ovat minun silmieni edessä, enkä minä hänen käskyjensä syrjään sysää.
- 23** (18:24) Minä olen vilpitön häntä kohtaan ja varon itseni pahoista teoista.
- 24** (18:25) Sentähden Herra palkitsee minulle minun vanhurskauteni mukaan, sen mukaan kuin käteni ovat puhtaat hänen silmiensä edessä.
- 25** (18:26) Hurskasta kohtaan sinä olet hurskas, nuhteetonta kohtaan nuhteeton;
- 26** (18:27) puhdasta kohtaan sinä olet puhdas, mutta kiero kohtaan nurja.
- 27** (18:28) Sillä sinä pelastat nöyrän kansan, mutta ylpeät silmät sinä painat alas.
- 28** (18:29) Sillä sinä annat minun lamppuni loistaa; Herra, minun Jumalani, valaisee minun pimeyteni.
- 29** (18:30) Sinun avullasi minä hyökkään rosvojoukkoa vastaan; Jumalani avulla minä ryntään ylitse muurin.
- 30** (18:31) Jumalan tie on nuhteeton, Herran sana tulessa koeteltu. Hän on kaikkien kilpi, jotka häneen turvaavat.
- 31** (18:32) Sillä kuka muu on Jumala kuin Herra, ja kuka pelastuksen kallio, paitsi meidän Jumalamme -
- 32** (18:33) se Jumala, joka minut voimalla vyöttää ja tekee minun tieni nuhteettomaksi,
- 33** (18:34) tekee minun jalkani nopeiksi niinkuin peurat ja asettaa minut kukkuloilleni,
- 34** (18:35) oka opettaa minun käteni sotimaan ja käsivarteni vaskijousta jännittämään!
- 35** (18:36) Sinä annat minulle pelastuksen kilven, ja sinun oikea kätesi minua tukee; sinun laupeutesi tekee minut suureksi.
- 36** (18:37) Sinä annat minun askeleilleni avaran tilan, ja minun jalkani eivät horju.
- 37** (18:38) Minä ajan vihollisiani takaa ja saavutan heidät enkä palaja, ennenkuin teen heistä lopun;
- 38** (18:39) minä murskaan heidät, niin etteivät voi nousta, he sortuvat minun jalkojeni alle.
- 39** (18:40) Sinä vyötät minut voimalla sotaan, sinä painat vastustajani minun alleni.
- 40** (18:41) Sinä ajat minun viholliseni pakoon, ja vihamieheni minä hukutan.
- 41** (18:42) He huutavat, mutta pelastajaa ei ole, huutavat Herraa, mutta hän ei heille vastaa.
- 42** (18:43) Minä survon heidät tomuksi tuuleen, viskaan heidät niinkuin loan kadulle.
- 43** (18:44) Sinä pelastat minut kansan riidoista, sinä asetat minut pakanain pääksi, kansat, joita minä en tunne, palvelevat minua.
- 44** (18:45) Jo korvan kuulemalta he minua tottelevat; muukalaiset matelevat minun edessäni.
- 45** (18:46) Muukalaiset masentuvat ja tulevat vavisten varustuksistansa.
- 46** (18:47) Herra elää! Kiitetty olkoon minun kallioni ja ylistetty minun pelastukseni Jumala,
- 47** (18:48) Jumala, joka hankkii minulle koston ja saattaa kansat minun valtani alle;
- 48** (18:49) sinä, joka pelastat minut vihollisistani ja korotat minut vastustajaini ylitse ja päästät minut väkivaltaisesta miehestä.
- 49** (18:50) Sentähden minä ylistän sinua, Herra, kansojen keskuudessa ja veisaan sinun nimesi kiitosta,
- 50** (18:51) sinun, joka annat kuninkaallesi suuren avun ja teet laupeuden voidellullesi, Daavidille ja hänen jälkeläisilleen, iankaikkisesti.

LUKU 19

VEISUUNJOHTAJALLE; DAAVIDIN VIRSI. (19:2)

Taivaat julistavat Jumalan kunniaa, taivaanvahvuus ilmoittaa hänen kättensä tekoja.

² (19:3) Päivä sanoo päivälle, ja yö ilmoittaa yölle.

³ (19:4) Se ei ole puhetta, se ei ole kieltä, jonka ääni ei kuuluisi.

⁴ (19:5) Niiden mittanuora ulottuu yli kaiken maan ja niiden sanat maanpiirin ääriin. Auringolle hän on tehnyt niihin majan.

⁵ (19:6) Se on niinkuin ylkä, joka tulee kammiostaan, se riemuitsee kuin sankari rataansa juostessaan.

⁶ (19:7) Se nousee taivasten ääristä ja kiertää niiden toisiin ääriin, eikä mikään voi lymytä sen helteeltä.

⁷ (19:8) Herran laki on täydellinen; se virvoittaa sielun. Herran todistus on vahva, se tekee tyhmästä viisaan.

⁸ (19:9) Herran asetukset ovat oikeat, ne ilahuttavat sydämen. Herran käskyt ovat selkeät, ne valaisevat silmät.

⁹ (19:10) Herran pelko on puhdas, se pysyy iäti. Herran oikeudet ovat todet, kaikki tyynni vanhurskaat.

¹⁰ (19:11) Ne ovat kalliimmat kultaa, puhtaan kullan paljoutta, makeammat hunajaa ja mehiläisen mettä.

¹¹ (19:12) Myös sinun palvelijasi ottaa niistä vaarin, niiden noudattamisesta on suuri palkka.

¹² (19:13) Erhetykset kuka ymmärtää? Anna anteeksi minun salaiset syntini.

¹³ (19:14) Myös varjele palvelijasi julkeilta, älä anna heidän minua hallita. Niin minä pysyn nuhteetonna ja olen paljosta synnistä puhdas.

¹⁴ (19:15) Kelvatkoot sinulle minun suuni sanat ja minun sydämeni ajatukset sinun edessäsi, Herra, minun kallioni ja lunastajani.

LUKU 20

VEISUUNJOHTAJALLE; DAAVIDIN VIRSI. (20:2)

Kuulkoon Herra sinua hädän päivänä, varjeloon sinua Jaakobin Jumalan nimi.

² (20:3) Hän lähettäköön sinulle avun pyhäköstä ja tukekoon sinua Siionista.

³ (20:4) Muistakoon hän kaikki sinun uhrilahjasi, ja olkoon sinun polttouhrisi lihava hänen silmissään. Sela.

⁴ (20:5) Hän antakoon sinulle, mitä sydämesi halajaa, ja täyttäköön kaikki sinun aivoituksesi.

⁵ (20:6) Suotakoon meidän riemuita sinun voitostasi ja nostaa lippumme Jumalamme nimeen. Täyttäköön Herra kaikki sinun pyyntösi.

⁶ (20:7) Nyt minä tiedän, että Herra auttaa voideltuansa, vastaa hänelle pyhästä taivaastansa, auttaa häntä oikean kätensä voimallisilla teoilla.

⁷ (20:8) Toiset turvaavat vaunuihin, toiset hevosiin, mutta me tunnustamme Herran, Jumalamme, nimeä.

⁸ (20:9) He vaipuvat maahan ja kaatuvat, mutta me nousemme ja pysymme pystyssä.

⁹ (20:10) Herra, auta! Vastatkoon kuningas meille, kun huudamme.

LUKU 21

VEISUUNJOHTAJALLE; DAAVIDIN VIRSI. (21:2)

Herra, sinun voimastasi kuningas iloitsee; kuinka suuresti hän riemuitseekaan sinun avustasi!

² (21:3) Mitä hänen sydämensä halasi, sen sinä hänelle annoit, et kieltänyt, mitä hänen huulensa anoivat. Sela.

³ (21:4) Sinä suot hänelle onnen ja siunauksen, panet hänen päähänsä kultaisen kruunun.

⁴ (21:5) Hän anoi sinulta elämää, sen sinä hänelle annoit: iän pitkän, ainaisen, iankaikkisen.

⁵ (21:6) Suuri on hänen kunniansa, kun sinä häntä autoit; sinä peität hänet loistolla ja kirkkaudella.

⁶ (21:7) Sillä sinä asetat hänet suureksi siunaukseksi ikuisiin aikoihin asti; sinä ilahutat häntä riemulla kasvojesi edessä.

⁷ (21:8) Sillä kuningas luottaa Herraan, ja Korkeimman armo tekee hänet horjumattomaksi.

⁸ (21:9) Sinun kätesi saavuttaa kaikki sinun vihollisesi, sinun oikea kätesi saavuttaa sinun vihamiehesi.

⁹ (21:10) Sinä panet heidät hehkumaan kuin pätsin, kun sinä kasvosi näytät; Herra nielee heidät vihassansa, tuli kuluttaa heidät.

¹⁰ (21:11) Sinä hävität maan päältä heidän hedelmänsä ja heidän jälkeläisensä ihmislasten keskuudesta.

¹¹ (21:12) Vaikka he hankkivat pahaa sinua vastaan, miettivät juonia, eivät he mitään voi;

¹² (21:13) sillä sinä ajat heidät pakoon, tähtää heitä kasvoihin jousesi jänteellä.

¹³ (21:14) Nouse voimassasi, Herra! Laulaen ja veisaten me ylistämme sinun väkevyyttäsi.

LUKU 22

VEISUUNJOHTAJALLE; VEISATAAN KUIN: "AAMURUSKON PEURA"; DAAVIDIN VIRSI. (22:2)

Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit? Miksi olet kaukana, et auta minua, et kuule valitukseni sanoja?

² (22:3) Jumalani, minä huudan päivällä, mutta sinä et vastaa, ja yöllä, enkä voi vaieta.

³ (22:4) Ja kuitenkin sinä olet Pyhä, jonka istuin on Israelin kiitosvirtten keskellä.

⁴ (22:5) Meidän isämme luottivat sinuun, he luottivat, ja sinä pelastit heidät.

⁵ (22:6) He huusivat sinua ja pelastuivat; he luottivat sinuun eivätkä tulleet häpeään.

⁶ (22:7) Mutta minä olen mato enkä ihminen, ihmisten pilkka ja kansan hylky.

⁷ (22:8) Kaikki, jotka minut näkevät, pilkkaavat minua, levittelevät suutansa, nyökyttävät ilkkuen päätään:

⁸ (22:9) Jätä asiasi Herran haltuun. Hän vapahtakoon hänet, hän pelastakoon hänet, koska on häneen mielistynyt.

⁹ (22:10) Sinähän vedit minut äitini kohdusta, sinä annoit minun olla turvassa äitini rinnoilla;

¹⁰ (22:11) sinun huomaasi minä olen jätetty syntymästäni saakka, sinä olet minun Jumalani hamasta äitini kohdusta.

¹¹ (22:12) Älä ole minusta kaukana, sillä ahdistus on läsnä, eikä auttajaa ole.

- ¹² (22:13) Minua saartavat väkevät sonnit, Baasanin härät piirittävät minut,
- ¹³ (22:14) avaavat kitansa minua vastaan, niinkuin raatelevat, kiljuvat leijonat.
- ¹⁴ (22:15) Niinkuin vesi minä olen maahan vuodatettu; kaikki minun luuni ovat irti toisistansa; minun sydämeni on niinkuin vaha, se on sulanut minun rinnassani.
- ¹⁵ (22:16) Minun voimani on kuivettunut kuin saviastian siru, ja kieleni tarttuu suuni lakeen, ja sinä lasket minut alas kuoleman tomuun.
- ¹⁶ (22:17) Sillä koirat minua piirittävät, pahain parvi saartaa minut, minun käteni ja jalkani, niinkuin jalopeurat.
- ¹⁷ (22:18) Minä voin lukea kaikki luuni; he katselevat minua ilkkuen;
- ¹⁸ (22:19) he jakavat keskenänsä minun vaatteeni ja heittävät minun puvustani arpaa.
- ¹⁹ (22:20) Mutta sinä, Herra, älä ole kaukana, sinä, minun väkevyyteni, riennä avukseni.
- ²⁰ (22:21) Vapahda minun sieluni miekasta, minun ainokaiseni koirain kynsistä.
- ²¹ (22:22) Pelasta minut jalopeuran kidasta, villihärkäin sarvista - vastaa minulle.
- ²² (22:23) Minä julistan sinun nimeäsi veljilleni, ylistän sinua seurakunnan keskellä.
- ²³ (22:24) Te, jotka pelkäätte Herraa, ylistäkää häntä. Kunnioittakaa häntä, kaikki Jaakobin siemen, kaikki Israelin siemen, peljätäkää häntä.
- ²⁴ (22:25) Sillä hän ei halveksi kurjan kärsimystä, ei katso sitä ylen, eikä kätke häneltä kasvojansa, vaan kuulee hänen avuksihuutonsa.
- ²⁵ (22:26) Sinusta on minun ylistyslauluni suuressa seurakunnassa; minä täytän lupaukseni häntä pelkääväisten edessä.
- ²⁶ (22:27) Nöyrät saavat syödä ja tulevat ravituiksi; ne, jotka etsivät Herraa, ylistävät häntä. Teidän sydämenne on elävä iankaikkisesti.
- ²⁷ (22:28) Kaikki maan ääret muistavat tämän ja palajavat Herran tykö; kaikki pakanain sukukunnat kumartavat häntä;
- ²⁸ (22:29) sillä Herran on kuninkuus, ja hän on hallitseva pakanoita.
- ²⁹ (22:30) Kaikki maan mahtavat syövät ja kumartavat; hänen edessään polvistuvat kaikki, jotka mullan alle astuvat eivätkä voi elossa pysyä.
- ³⁰ (22:31) Jälkeentulevaiset palvelevat häntä, tuleville polville kerrotaan Herrasta.
- ³¹ (22:32) He tulevat ja julistavat vastedes syntyvälle kansalle hänen vanhurskauttaan, että hän on tämän tehnyt.

LUKU 23

DAAVIDIN VIRSI.

Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu.

- ² Viheriäisille niityille hän vie minut lepäämään; virvoittavien vetten tykö hän minut johdattaa.
- ³ Hän virvoittaa minun sieluni. Hän ohjaa minut oikealle tielle nimensä tähden.
- ⁴ Vaikka minä vaeltaisin pimeässä laaksossa, en minä pelkäisi mitään pahaa, sillä sinä olet minun kanssani; sinun vitsasi ja sauvasi minua lohduttavat.
- ⁵ Sinä valmistat minulle pöydän minun vihollisteni silmien eteen. Sinä voitelet minun pääni öljyllä; minun maljani on ylitsevuotavainen.
- ⁶ Sula hyvyys ja laupeus seuraavat minua kaiken elinaikani; ja minä saan asua Herran huoneessa päivieni loppuun asti.

LUKU 24

DAAVIDIN VIRSI.

- H**erran on maa ja kaikki, mitä siinä on, maanpiiri ja ne, jotka siinä asuvat.
- ² Sillä hän on sen perustanut merten päälle, vahvistanut sen virtojen päälle.
- ³ Kuka saa astua Herran vuorelle, kuka seisoa hänen pyhässä paikassansa?
- ⁴ Se, jolla on viattomat kädet ja puhdas sydän, joka ei halaja turhuutta eikä vanhoja vääriä.
- ⁵ Hän saa siunauksen Herralta ja vanhurskauden pelastuksensa Jumalalta.
- ⁶ Tämä on se suku, joka häntä kysyy, joka etsii sinun kasvojasi, - tämä on Jaakob. Sela.
- ⁷ Nostakaa pääanne, te portit, nostakaa pääanne, te ikuiset ovet, kunnian kuninkaan käydä sisälle!
- ⁸ Kuka on se kunnian kuningas? Hän on Herra, väkevä ja voimallinen, Herra, voimallinen sodassa.
- ⁹ Nostakaa pääanne, te portit, nostakaa pääanne, te ikuiset ovet, kunnian kuninkaan käydä sisälle!
- ¹⁰ Kuka on se kunnian kuningas? Hän on Herra Sebaot, hän on kunnian kuningas. Sela.

LUKU 25

DAAVIDIN VIRSI.

- S**inun tykösi, Herra, minä ylennän sieluni,
- ² Jumalani, sinuun minä turvaan; älä salli minun joutua häpeään, älkööt viholliseni saako riemuita minusta.
- ³ Ei yksikään, joka sinua odottaa, joudu häpeään; häpeään joutuvat ne, jotka ovat syyttä uskottomat.
- ⁴ Herra, neuvo minulle tiesi, opeta minulle polkusi.
- ⁵ Johdata minua totuutesi tiellä ja opeta minua, sillä sinä olet minun pelastukseni Jumala. Sinua minä odotan kaiken päivää.
- ⁶ Muista laupeuttasi, Herra, ja armoasi, sillä ne ovat olleet hamasta iankaikkisuudesta.
- ⁷ Älä muista minun nuoruuteni syntejä, älä minun rikoksiani; muista minua armosi mukaan, hyvyytesi tähden, Herra.
- ⁸ Hyvä ja vakaa on Herra; sentähden hän neuvoo syntiset tielle.
- ⁹ Hän johdattaa nöyriä oikein, hän opettaa nöyrille tiensä.
- ¹⁰ Kaikki Herran polut ovat armo ja totuus niille, jotka pitävät hänen liittonsa ja todistuksensa.
- ¹¹ Nimesi tähden, Herra, anna anteeksi minun syntivelkani, sillä se on suuri.
- ¹² Kuka on se mies, joka Herraa pelkää - sen hän neuvoo tielle, joka hänen on valittava.
- ¹³ Hänen sielunsa saa nauttia hyvää, ja hänen jälkeläisensä perivät maan.
- ¹⁴ Herran neuvo on tunnettu niille, jotka häntä pelkäävät, ja hän ilmoittaa heille liittonsa.
- ¹⁵ Minun silmäni katsovat alati Herraan, sillä hän päästää minun jalkani verkosta.
- ¹⁶ Käännä minun puoleeni, armahda minua, sillä minä olen yksinäinen ja kurja.
- ¹⁷ Minun sydämeni pakahtuu tuskasta; päästä minut ahdistuksistani.
- ¹⁸ Katso minun kurjuuttani ja vaivaani, anna kaikki minun syntini anteeksi.
- ¹⁹ Katso minun vihollisiani, kuinka heitä on paljon, ja he vihaavat minua väkivaltaisella vihallalla.

²⁰ Varjele minun sieluni ja pelasta minut. Älä salli minun tulla häpeään, sillä sinuun minä turvaan.

²¹ Nuhteettomuus ja oikeamielisyys varjeloon minua, sillä sinua minä odotan.

²² Jumala, vapahda Israel kaikista ahdistuksistansa.

LUKU 26

DAAVIDIN VIRSI.

Auta minut oikeuteeni, Herra, sillä minä olen vaeltanut nuhteettomasti ja turvaan horjumatta Herraan.

² Tutki minua, Herra, ja pane minut koetukselle, koettele minun munaskuuni ja sydämeni.

³ Sillä sinun armosi on minun silmäini edessä, ja minä olen vaeltanut sinun totuudessaasi.

⁴ En minä istu valheen miesten seurassa enkä kulje salakavalain kanssa.

⁵ Minä vihaan pahojen seuraa enkä istu jumalattomien parissa.

⁶ Minä pesen käteni viattomuudessa, ja astun kulkueessa sinun alttarisi ympäri, Herra,

⁷ antaakseni kuulua kiitokseni äänen ja julistaakseni kaikkia sinun ihmeitäsi.

⁸ Herra, minä rakastan sinun huonettasi, sinun asuinsijaasi, sitä paikkaa, jossa sinun kirkkautesi asuu.

⁹ Älä tempaa pois minun sieluani syntisten kanssa äläkä minun henkeäni verenvuodattajain kanssa,

¹⁰ joiden käsiä ilkitö tahraa, joiden oikea käsi on lahjuksia täynnä.

¹¹ Mutta minä vaellan nuhteettomasti; vapahda minut ja ole minulle armollinen.

¹² Minun jalkani seisoo tasaisella maalla; seurakunnan kokouksissa minä kiitän Herraa.

LUKU 27

DAAVIDIN VIRSI.

Herra on minun valkeuteni ja autuuteni: ketä minä pelkään! Herra on minun elämäni turva: ketä minä vapisen!

² Kun pahat käyvät minun kimppuuni, syömään minun lihaani, niin he, minun ahdistajani ja vihamieheni, kompastuvat ja kaatuvat.

³ Vaikka sotajoukko asettuisi minua vastaan, ei minun sydämeni pelkäisi; vaikka sota nousisi minua vastaan, siinäkin minä olisin turvassa.

⁴ Yhtä minä rukoilen Herralta, sitä minä pyydän: että saisin asua Herran huoneessa kaiken elinaikani, katsella Herran suloisuutta ja tutkistella hänen temppelissänsä.

⁵ Sillä hän kätkee minut majaansa pahana päivänä, hän suojaa minua telttansa suojassa, korottaa minut kalliolle.

⁶ Niin kohooa nyt minun pääni vihollisteni yli, jotka minua ympäröivät, ja minä uhraan riemu-uhreja hänen majassansa, Herralle minä veisaan ja soitan.

⁷ Herra, kuule minun ääneni, kun minä huudan, armahda minua ja vastaa minulle.

⁸ Minun sydämeni vetoaa sinun omaan sanaasi: "Etsikää minun kasvojani". Herra, minä etsin sinun kasvojasi.

⁹ Älä kätke minulta kasvojasi, älä työnnä vihassa pois palvelijaasi. Sinä olet minun apuni, älä minua jätä, älä minua hylkää, pelastukseni Jumala.

¹⁰ Vaikka minun isäni ja äitini minut hyljätkööt, niin Herra minut korjaa.

- ¹¹ Neuvo, Herra, minulle tiesi ja johdata minua tasaista polkua minun vihamiesteni tähden.
- ¹² Älä anna minua alttiiksi ahdistajaini vimhalle, sillä väärät todistajat nousevat minua vastaan ja puuskuvat väkivaltaa.
- ¹³ Mutta minä totisesti uskon näkeväni Herran hyvyyden elävien maassa.
- ¹⁴ Odota Herraa. Ole luja, ja vahva olkoon sinun sydämesi. Odota Herraa.

LUKU 28

DAAVIDIN VIRSI.

- S**inua, Herra, minä huudan; minun kallioni, älä ole minua kohtaan äänetön, etten minä, kun sinä vaiti olet, joutuisi niiden kaltaiseksi, jotka ovat hautaan vaipuneet.
- ² Kuule minun rukousteni ääni, kun minä sinua avuksi huudan, kun minä käteni nostan sinun kaikkeinpyhintäsi kohti.
- ³ Älä tempaa minua pois jumalattomien kanssa, älä väärintekijäin kanssa, jotka puhuvat lähimmäisilleen rauhan puheita, vaikka heidän sydämessään on pahuus.
- ⁴ Anna heille heidän työnsä mukaan ja heidän tekojensa pahuuden mukaan; anna heille heidän kättensä tekojen mukaan, kosta heille, mitä he ovat tehneet.
- ⁵ Sillä eivät he ota vaaria Herran töistä eivätkä hänen kättensä teoista. Hän kukistakoon heidät, älköönkä heitä rakentako.
- ⁶ Kiitetty olkoon Herra, sillä hän on kuullut minun rukousteni äänen.
- ⁷ Herra on minun voimani ja kilpeni; häneen minun sydämeni turvasi, ja minä sain avun. Siitä minun sydämeni riemuitsee, ja veisuullani minä häntä ylistän.
- ⁸ Herra on kansansa väkevyys, hän on voideltunsa pelastus ja turva.
- ⁹ Pelasta kansasi ja siunaa perikuntasi; kaitse heitä ja kannä heitä iankaikkisesti.

LUKU 29

DAAVIDIN VIRSI.

- A**ntakaa Herralle, te Jumalan pojat, antakaa Herralle kunnia ja väkevyys.
- ² Antakaa Herralle hänen nimensä kunnia, kumartakaa Herraa pyhässä kaunistuksessa.
- ³ Herran ääni käy vetten päällä; kunnian Jumala jylisee, Herra suurten vetten päällä.
- ⁴ Herran ääni käy voimallisesti, Herran ääni käy valtavasti.
- ⁵ Herran ääni särkee setrit, Herra särkee Libanonin setrit.
- ⁶ Hän hypittää niitä niinkuin vasikkaa, Libanonia ja Sirjonia niinkuin nuorta villihärkää.
- ⁷ Herran ääni halkoo tulen liekit.
- ⁸ Herran ääni vapisuttaa erämaan, Herra vapisuttaa Kaadeksen erämaan.
- ⁹ Herran ääni saattaa peurat poikimaan, se raastaa paljaiksi metsät. Ja kaikki hänen temppelissänsä sanoo: "Kunnia!"
- ¹⁰ Herra istui valtaistuimellaan, ja vedenpaisumus tuli. Herra istuu kuninkaana iankaikkisesti.
- ¹¹ Herra antaa kansallensa väkevyyden, Herra siunaa kansaansa rauhalla.

LUKU 30

DAAVIDIN VIRSI; TEMPELIN VIHKimislaulu. (30:2)

Minä ylistän sinua, Herra, sillä sinä pelastit minut etkä sallinut viholliseni iloita minusta.

² (30:3) Herra, minun Jumalani, sinua minä huusin, ja sinä paransit minut.

³ (30:4) Herra, sinä nostit minun sieluni tuonelasta, sinä herätit minut henkiin hautaan vaipuvien joukosta.

⁴ (30:5) Veisatkaa kiitosta Herralle, te hänen hurskaansa, ylistäkää hänen pyhää nimeänsä.

⁵ (30:6) Sillä silmänräpäyksen kestää hänen vihansa, eliniän hänen armonsa; ehtoolla on itku vieraana, mutta aamulla ilo.

⁶ (30:7) Minä sanoin menestykseni päivinä: "En minä ikinä horju".

⁷ (30:8) Herra, sinä armossasi vahvistit minun vuoreni. Mutta kun sinä kätkit kasvosi, niin minä peljästyin.

⁸ (30:9) Sinua, Herra, minä huusin ja Herraa minä rukoilin:

⁹ (30:10) Mitä etua on minun verestäni, jos minä hautaan vaivun? Ylistääkö tomu sinua, julistaako se sinun uskollisuuttasi?

¹⁰ (30:11) Kuule, Herra, ja armahda minua, Herra, ole minun auttajani.

¹¹ (30:12) Sinä muutit minun murheeni ilokarkeloksi, sinä riisuit minun surupukuni ja vyötit minut riemulla,

¹² (30:13) että minun sieluni veisaisi sinulle kiitosta, eikä vaikenisi. Herra, minun Jumalani, sinua minä ylistän iankaikkisesti.

LUKU 31

VEISUUNJOHTAJALLE; DAAVIDIN VIRSI. (31:2)

Herra, sinuun minä turvaan. Älä salli minun ikinä häpeään tulla, vapahda minut vanhurskaudessasi.

² (31:3) Kallista korvasi minun puoleeni, riennä, pelasta minut. Ole minulle turvakallio, vuorilinna, johon minut pelastat.

³ (31:4) Sillä sinä olet minun kallioni ja linnani, ja nimesi tähden sinä minua johdat ja talutat.

⁴ (31:5) Sinä päästät minut verkosta, jonka he ovat eteeni virittäneet, sillä sinä olet minun turvani.

⁵ (31:6) Sinun käteesi minä annan henkeni, sinä, Herra, lunastat minut, sinä uskollinen Jumala.

⁶ (31:7) Minä vihaan niitä, jotka seuraavat turhia epäjumalia, mutta minä turvaan Herraan.

⁷ (31:8) Minä iloitsen ja riemuitsen sinun armostasi, kun sinä katsoit minun kurjuuttani, tunsit minun sieluni ahdistukset,

⁸ (31:9) etkä jättänyt minua vihollisen valtaan, vaan asetit minun jalkani aukealle.

⁹ (31:10) Armahda minua, Herra, sillä minulla on ahdistus; minun silmäni on surusta riutunut, niin myös minun sieluni ja ruumiini.

¹⁰ (31:11) Sillä minun elämäni kuluu murheessa ja minun vuoteni huokauksissa. Minun voimani on rauennut pahain tekojeni tähden, ja minun luuni ovat riutuneet.

¹¹ (31:12) Kaikkien ahdistajaini tähden minä olen pilkaksi tullut, ylenpalttiseksi pilkaksi naapureilleni, peljätykseksi tuttavilleni; jotka minut kadulla näkevät, pakenevat minua.

¹² (31:13) Minä olen unhottunut ihmisten mielistä niinkuin kuollut, minä olen kuin rikottu astia.

- ¹³ (31:14) Sillä minä kuulen monen parjaukset, kauhua kaikkialta, kun he keskenänsä pitävät neuvoa minua vastaan, aikovat ottaa minulta hengen.
- ¹⁴ (31:15) Mutta sinuun, Herra, minä turvaan; minä sanon: "Sinä olet minun Jumalani".
- ¹⁵ (31:16) Minun aikani ovat sinun kädessäsi, pelasta minut vihollisteni kädestä ja vainoojistani.
- ¹⁶ (31:17) Valista kasvosi palvelijallesi, pelasta minut armossasi.
- ¹⁷ (31:18) Herra, älä salli minun tulla häpeään, sillä sinua minä huudan avukseni. Jumalattomat tulkoot häpeään, vaietkoot ja vaipukoot tuonelaan.
- ¹⁸ (31:19) Mykistykööt valheen huulet, jotka puhuvat vanhurskasta vastaan röyhkeästi, ylpeästi ja ylenkatseellisesti.
- ¹⁹ (31:20) Kuinka suuri on sinun hyvyytesi, jonka talletat pelkääväisillesi ja jota osoitat sinuun turvaaville ihmislasten edessä!
- ²⁰ (31:21) Sinä peität heidät kasvojesi suojaan ihmisten salavehkeiltä; sinä kätket heidät turvaan kielten riidalta.
- ²¹ (31:22) Kiitetty olkoon Herra, sillä hän osoitti minulle ihmeellisen armonsa piiritetyssä kaupungissa.
- ²² (31:23) Minä sanoin hädässäni: "Minä olen sysätty pois sinun silmiesi edestä". Kuitenkin sinä kuulit minun rukousteni äänen, kun minä sinua huusin.
- ²³ (31:24) Rakastakaa Herraa, kaikki hänen hurskaansa. Herra varjelee uskolliset, mutta ylpeileväisille hän kostaa monin kerroin.
- ²⁴ (31:25) Olkaa lujat, ja olkoon teidän sydämenne rohkea, te kaikki, jotka Herraa odotatte.

LUKU 32

DAAVIDIN MIETEVIRSI.

Autuas se, jonka rikokset ovat anteeksi annetut, jonka synti on peitetty!

² Autuas se ihminen, jolle Herra ei lue hänen pahoja tekojansa ja jonka hengessä ei ole vilppiä!

³ Kun minä siitä vaikenin, riutuivat minun luuni jokapäiväisestä valituksestani.

⁴ Sillä yötä päivää oli sinun kätesi raskaana minun päälläni; minun nesteeni kuivui niinkuin kesän helteessä. Sela.

⁵ Minä tunnustin sinulle syntini enkä peittänyt pahoja tekojani; minä sanoin: "Minä tunnustan Herralle rikokseni", ja sinä annoit anteeksi minun syntivelkani. Sela.

⁶ Sentähden rukoilkoot sinua kaikki hurskaat aikana, jona sinut löytää voidaan. Vaikka suuret vedet tulvisivat, eivät ne heihin ulotu.

⁷ Sinä olet minun suojani, sinä varjelet minut hädästä, sinä ympäröitset minut pelastuksen riemulla. Sela.

⁸ Minä opetan sinua ja osoitan sinulle tien, jota sinun tulee vaeltaa; minä neuvon sinua, minun silmäni sinua vartioitsee.

⁹ Älkää olko niinkuin järjettömät orhit ja muulit, joita suitsilla ja ohjaksilla, niiden valjailla, suistetaan; muutoin ne eivät sinua lähesty.

¹⁰ Jumalattomalla on monta vaivaa, mutta joka Herraan turvaa, häntä ympäröi armo.

¹¹ Iloitkaa Herrassa ja riemuitkaa, te vanhurskaat, ja veisatkaa ilovirsiä, kaikki te oikeamieliset.

LUKU 33

- R**iemuitkaa Herrassa, te vanhurskaat. Oikeamielisten on soveliaista häntä kiittää.
- ² Ylistäkää Herraa kanteleilla, soittakaa hänelle kymmenkielisillä harpuilla.
- ³ Veisatkaa hänelle uusi virsi, helkyttäkää kieliä ihanasti ja riemullisesti.
- ⁴ Sillä Herran sana on oikea, ja kaikki hänen tekonsa ovat tehdyt uskollisuudessa.
- ⁵ Hän rakastaa vanhurskautta ja oikeutta; maa on täynnänsä Herran armoa.
- ⁶ Herran sanalla ovat taivaat tehdyt, ja kaikki niiden joukot hänen suunsa hengellä.
- ⁷ Hän kokoaa meren vedet niinkuin roukkioksi, panee syvyydet säiliöihin.
- ⁸ Peljätköön Herraa kaikki maa, hänen edessänsä vaviskoot kaikki maanpiirin asukkaat.
- ⁹ Sillä hän sanoi, ja tapahtui niin, hän käski, ja se oli tehty.
- ¹⁰ Herra särkee pakanain neuvon, tekee turhiksi kansojen aiheet.
- ¹¹ Mutta Herran neuvo pysyy iankaikkisesti, hänen sydämensä aivoitukset suvusta sukuun.
- ¹² Autuas se kansa, jonka Jumala Herra on, se kansa, jonka hän on perinnöksensä valinnut!
- ¹³ Herra katsoo alas taivaasta, näkee kaikki ihmislapset;
- ¹⁴ asumuksestaan, valtaistuimeltaan hän katselee kaikkia maan asukkaita,
- ¹⁵ hän, joka on luonut kaikkien heidän sydämensä, joka tarkkaa kaikkia heidän tekojansa.
- ¹⁶ Ei kuningas voita paljolla väellänsä, ei sankari pelastu suurella voimallansa.
- ¹⁷ Turha on sotaratsu auttajaksi, ei pelasta sen suuri väkevyys.
- ¹⁸ Katso, Herran silmä valvoo niitä, jotka häntä pelkäävät ja panevat toivonsa hänen laupeuteensa,
- ¹⁹ pelastaaksensa heidän sielunsa kuolemasta, elättääksensä heitä nälän aikana.
- ²⁰ Meidän sielumme odottaa Herraa, hän on meidän apumme ja kilpemme.
- ²¹ Sillä hänessä iloitsee meidän sydämemme, me turvaamme hänen pyhään nimeensä.
- ²² Sinun armosi, Herra, olkoon meidän päällämme, niinkuin me panemme toivomme sinuun.

LUKU 34

DAVIDIN VIRSI, KUN HÄN TEKEYTYI MIELIPUOLEKSI ABIMELEKIN EDESSÄ JA TÄMÄ KARKOITTI HÄNET LUOTANSA JA HÄN MENI POIS. (34:2)

- M**inä kiitän Herraa joka aika, hänen ylistyksensä on alati minun suussani.
- ² (34:3) Herra on minun sieluni kerskaus, nöyrät sen kuulevat ja iloitsevat.
- ³ (34:4) Ylistäkää minun kanssani Herraa, kiittäkäämme yhdessä hänen nimeänsä.
- ⁴ (34:5) Minä etsin Herraa, ja hän vastasi minulle, hän vapahti minut kaikista peljätyksistäni.
- ⁵ (34:6) Jotka häneen katsovat, ne säteilevät iloa, heidän kasvonsa eivät häpeästä punastu.
- ⁶ (34:7) Tässä on kurja, joka huusi, ja Herra kuuli ja pelasti hänet kaikista hänen ahdistuksistansa.
- ⁷ (34:8) Herran enkeli asettuu niiden ympärille, jotka häntä pelkäävät, ja pelastaa heidät.
- ⁸ (34:9) Maistakaa ja katsokaa, kuinka Herra on hyvä. Autuas se mies, joka häneen turvaa!

- ⁹ (34:10) Peljätäkää Herraa, te hänen pyhänsä, sillä häntä pelkääväisiltä ei mitään puutu.
- ¹⁰ (34:11) Nuoret leijonat kärsivät puutetta ja näkevät nälkää, mutta Herraa etsiväisiltä ei mitään hyvää puutu.
- ¹¹ (34:12) Tulkaa, lapset, kuulkaa minua: Herran pelkoon minä teidät opetan.
- ¹² (34:13) Kuka oletkin, joka elää tahdot ja rakastat elämän päiviä, nauttiaksesi onnea:
- ¹³ (34:14) varjele kielesi pahasta ja huulesi vilppiä puhumasta;
- ¹⁴ (34:15) vältä pahaa ja tee hyvää, etsi rauhaa ja pyri siihen.
- ¹⁵ (34:16) Herran silmät tarkkaavat vanhurskaita ja hänen korvansa heidän huutoansa.
- ¹⁶ (34:17) Herran kasvot ovat pahantekijöitä vastaan, hävittäääksensä maasta heidän muistonsa.
- ¹⁷ (34:18) Vanhurskaat huutavat, ja Herra kuulee ja vapahtaa heidät kaikista heidän ahdistuksistansa.
- ¹⁸ (34:19) Lähellä on Herra niitä, joilla on särjetty sydän, ja hän pelastaa ne, joilla on murtunut mieli.
- ¹⁹ (34:20) Monta on vanhurskaalla kärsimystä, mutta Herra vapahtaa hänet niistä kaikista.
- ²⁰ (34:21) Hän varjelee kaikki hänen luunsa: ei yksikään niistä murru.
- ²¹ (34:22) Pahuus tappaa jumalattoman, ja jotka vanhurskasta vihaavat, ne tulevat syynalaisiksi.
- ²² (34:23) Herra lunastaa palvelijainsa sielut, eikä yksikään, joka häneen turvaa, tule syynalaiseksi.

LUKU 35

DAAVIDIN VIRSI.

- R**iitele, Herra, minun riitaveljiäni vastaan; sodi niitä vastaan, jotka minua vastaan sotivat.
- ² Tempaa pieni kilpi, suuri kilpi ja nouse minun avukseni.
- ³ Sivalla keihäs ja salpaa tie minun vainoojiltani. Sano minun sielulleni: "Minä olen sinun pelastuksesi".
- ⁴ Joutukoot häpeään ja pilkkaan, jotka minun henkeäni väijyvät; peräytykööt, punastukoot, jotka minulle pahaa aikovat.
- ⁵ Olkoot he niinkuin akanat tuulessa, ja Herran enkeli syösköön heidät maahan;
- ⁶ heidän tiensä olkoon pimeä ja liukas, ja Herran enkeli ajakoon heitä takaa.
- ⁷ Sillä syyttä he ovat virittäneet verkkonsa minun eteeni, syyttä he ovat kaivaneet minun sielulleni haudan.
- ⁸ Tulkoon hänelle turmio aavistamatta, tarttukoon hän virittämäänsä verkkoon, langetkoon siihen surmaksensa.
- ⁹ Mutta minun sieluni iloitkoon Herrassa, riemuitkoon hänen avustansa.
- ¹⁰ Kaikki minun luuni sanokoot: "Herra, kuka on sinun vertaisesi, sinun, joka vapahdat kurjan väkevämmästään, kurjan ja köyhän raatelijastaan?"
- ¹¹ Väärät todistajat astuvat esiin, he minulta tutkivat, mitä minä en tiedä.
- ¹² He palkitsevat minulle hyvän pahalla; minun sieluni on orpo.
- ¹³ Mutta minä puin päälleni surupuvun, kun he sairastivat; minä vaivasin itseäni paastolla ja rukoilin pää painuksissa.
- ¹⁴ Niinkuin he olisivat olleet minun ystäviäni, minun omia veljiäni, niin minä kuljin; niinkuin äitiänsä sureva, niin minä kävin surupuvussa, kumarruksissa.

- ¹⁵ Mutta he iloitsevat minun kompastuksestani ja kokoontuvat - kokoontuvat minua vastaan, nuo lyöjät, joita minä en tunne; he herjaavat herkeämättä,
- ¹⁶ nuo konnat, jotka leipäkyrsää kärkeä minua pilkkaavat, kiristelevät minulle hampaitansa.
- ¹⁷ Herra, kuinka kauan sinä tätä katselet? Päästä minun sieluni turmiosta, jota he hankitsevat, minun ainokaiseni nuorista leijonista.
- ¹⁸ Niin minä kiitan sinua suuressa seurakunnassa, ylistän sinua paljon kansan keskellä.
- ¹⁹ Älkööt ne minusta iloitko, jotka syyttä ovat minun vihamiehiäni; älkööt silmää iskekö, jotka asiatta minua vihaavat.
- ²⁰ Sillä he eivät puhu rauhan puheita, vaan miettivät petoksen sanoja maan hiljaisia vastaan.
- ²¹ He avaavat suunsa ammolleen minua vastaan ja sanovat: "Kas niin, kas niin! Nyt me sen omin silmin näemme!"
- ²² Sinä, Herra, näet sen, älä ole vaiti! Herra, älä ole minusta kaukana!
- ²³ Heräjä ja nouse, minun Jumalani ja Herrani, hankkimaan minulle oikeutta ja ajamaan minun asiaani.
- ²⁴ Tuomitse minut vanhurskautesi mukaan, Herra, minun Jumalani, älä salli heidän minusta riemuita.
- ²⁵ Älä salli heidän sanoa sydämessänsä: "Kas niin! Sitä me halusimmekin." Älä salli heidän sanoa: "Me olemme hänet nielleet".
- ²⁶ Hävetköt ja punastukoot kaikki, jotka minun onnettomuudestani iloitsevat, saakoot puvuksensa häpeän ja pilkan ne, jotka ylvästelevät minua vastaan.
- ²⁷ Iloitkoot ja riemuitkoot ne, jotka suovat minulle minun oikeuteni, ja sanokoot aina: "Ylistetty olkoon Herra, joka tahtoo palvelijansa parasta".
- ²⁸ Ja minun kieleni julistakoon sinun vanhurskauttasi, sinun kiitostasi kaiken päivää.

LUKU 36

VEISUUNJOHTAJALLE; HERRAN PALVELIJAN DAAVIDIN VIRSI. (36:2)

Synti sanoo jumalattomalle: minun sydämessäni ei ole Jumalan pelkoa hänen silmäinsä edessä.

- ² (36:3) Sillä se tekee kaiken sileäksi hänen silmissään, että hänen pahuutensa havaittaisiin ja häntä vihattaisiin.
- ³ (36:4) Hänen suunsa sanat ovat vääryyttä ja petosta; hän on lakannut tekemästä sitä, mikä taidollista ja hyvää on.
- ⁴ (36:5) Hän miettii turmiota vuoteessansa, hän pysyy tiellä, joka ei ole hyvä, hän ei kammo pahaa.
- ⁵ (36:6) Herra, sinun armosi ulottuu taivaisiin, sinun totuutesi pilviin asti.
- ⁶ (36:7) Sinun vanhurskautesi on kuin Jumalan vuoret, sinun tuomiosi niinkuin suuri syvyys, ihmistä ja eläintä sinä autat, Herra.
- ⁷ (36:8) Kuinka kallis on sinun armosi, Jumala! Ihmislapset etsivät sinun siipiesi suojaa.
- ⁸ (36:9) Heidät ravitaan sinun huoneesi lihavuudella, sinä annat heidän juoda suloisuutesi virrasta.
- ⁹ (36:10) Sillä sinun tykönäsi on elämän lähde; sinun valkeudessasi me näemme valkeuden.
- ¹⁰ (36:11) Säilytä armosi niille, jotka sinut tuntevat, ja vanhurskautesi oikeamielisille.

¹¹ (36:12) Älköön ylpeyden jalka minua tallatko, älköönkä jumalattomain käsi minua karkoittako.

¹² (36:13) Katso, pahantekijät kaatuvat, he suistuvat maahan, eivätkä voi nousta.

LUKU 37

DAVIDIN VIRSI.

Älä vihastu pahain tähden, älä kadehdi väärintekijöitä.

² Sillä niinkuin heinä heidät pian niitetään pois, ja he lakastuvat niinkuin vihanta ruoho.

³ Turvaa Herraan ja tee sitä, mikä hyvä on, asu maassa ja noudata totuutta;

⁴ silloin sinulla on ilo Herrassa, ja hän antaa sinulle, mitä sinun sydämesi halajaa.

⁵ Anna tiesi Herran haltuun ja turvaa häneen, kyllä hän sen tekee.

⁶ Ja hän antaa sinun vanhurskautesi nousta niinkuin valkeuden ja sinun oikeutesi niinkuin keskipäivän.

⁷ Hiljenny Herran edessä ja odota häntä. Älä vihastu siihen, jonka tie menestyy, mieheen, joka juonia punoo.

⁸ Herkeä vihasta ja heitä kiukku, älä kiivastu, se on vain pahaksi.

⁹ Sillä pahat hävitetään, mutta jotka Herraa odottavat, ne perivät maan.

¹⁰ Hetkinen vielä, niin jumalatonta ei enää ole; kun hänen sijaansa katsot, on hän jo poissa.

¹¹ Mutta nöyrät perivät maan ja iloitsevat suuresta rauhasta.

¹² Jumalaton miettii vanhurskaalle pahaa ja kiristelee hänelle hampaitansa;

¹³ mutta Herra nauraa hänelle, sillä hän näkee hänen päivänsä joutuvan.

¹⁴ Jumalattomat paljastavat miekkansa ja jännittävät jousensa, kaataaksensa kurjan ja köyhän, teurastaaksensa ne, jotka ovat oikealla tiellä.

¹⁵ Mutta heidän miekkansa käy heidän omaan sydämeensä, ja heidän jousensa särkyvät.

¹⁶ Vanhurskaan vähä vara on parempi kuin monen jumalattoman tavarain paljous.

¹⁷ Sillä jumalattomain käsivarret särjetään, mutta Herra tukee vanhurskaita.

¹⁸ Herra tuntee nuhteettomain päivät, ja heidän perintönsä pysyy iankaikkisesti.

¹⁹ Pahana aikana he eivät joudu häpeään, ja nälän päivinä heillä on kyllin syötävää.

²⁰ Sillä jumalattomat hukkuvat, ja Herran viholliset ovat kuin niittyjen koreus: he katoavat, katoavat niinkuin savu.

²¹ Jumalaton ottaa lainan eikä maksa, mutta vanhurskas on armahtavainen ja antelias.

²² Sillä hänen siunaamansa perivät maan, mutta hänen kiroamansa hävitetään.

²³ Herra vahvistaa sen miehen askeleet, jonka tie hänelle kelpaa.

²⁴ Jos hän lankeaa, ei hän maahan sorru, sillä Herra tukee hänen kättänsä.

²⁵ Olen ollut nuori ja olen vanhaksi tullut, mutta en ole nähnyt vanhurskasta hyljättynä enkä hänen lastensa kerjäävän leipää.

²⁶ Aina hän on armahtavainen ja antaa lainaksi, ja hänen lapsensa ovat siunaukseksi.

²⁷ Karta pahaa ja tee hyvää, niin sinä pysyt iankaikkisesti.

²⁸ Sillä Herra rakastaa oikeutta eikä hylkää hurskaitansa; heidät varjellaan iankaikkisesti, mutta jumalattomain siemen hävitetään.

²⁹ Vanhurskaat perivät maan ja asuvat siinä iankaikkisesti.

³⁰ Vanhurskaan suu lausuu viisautta, ja hänen kielensä puhuu oikeuden sanoja.

- ³¹ Hänen Jumalansa laki on hänen sydämessään, hänen askeleensa eivät horju.
- ³² Jumalaton väijyy vanhurskasta ja etsii häntä tappaaksensa.
- ³³ Mutta Herra ei jätä häntä hänen käsiinsä eikä tuomitse häntä syylliseksi, kun hänen asiansa on oikeudessa.
- ³⁴ Odota Herraa ja ota vaari hänen tiestänsä, niin hän korottaa sinut, ja sinä perit maan ja näet, kuinka jumalattomat hävitetään.
- ³⁵ Minä näin jumalattoman, väkivaltaisen, rehevänä kuin viheriöivä puu, juurtunut paikoilleen.
- ³⁶ Mutta kun ohi kuljettiin, katso, ei häntä enää ollut; minä etsin häntä, vaan häntä ei löytynyt.
- ³⁷ Ota nuhteettomasta vaari, katso rehellistä: rauhan miehellä on tulevaisuus,
- ³⁸ mutta luopuneet hukkuvat kaikki, ja jumalattomain tulevaisuus leikataan pois.
- ³⁹ Mutta vanhurskasten pelastus tulee Herralta, hän on heidän linnansa ahdingon aikana.
- ⁴⁰ Herra auttaa heitä ja vapahtaa heidät, vapahtaa jumalattomista ja pelastaa heidät; sillä he turvaavat häneen.

LUKU 38

DAAVIDIN VIRSI; SYNTIÄ TUNNUSTETTAESSA. (38:2)

Herra, älä rankaise minua vihassasi, älä kiivastuksessasi kurita minua.

- ² (38:3) Sillä sinun nuolesi ovat uponneet minuun, sinun kätesi painaa minua.
- ³ (38:4) Ei ole lihassani tervettä paikkaa sinun vihastuksesi tähden eikä luissani rauhaa minun syntieni tähden.
- ⁴ (38:5) Sillä minun pahat tekoni käyvät pääni ylitse, niinkuin raskas kuorma ne ovat minulle liian raskaat.
- ⁵ (38:6) Minun haavani haisevat ja märkivät minun hulluuteni tähden.
- ⁶ (38:7) Minä käyn kumarassa, aivan kyyryssä, kuljen murheellisena kaiken päivää.
- ⁷ (38:8) Sillä minun lanteeni ovat polttoa täynnä, eikä ole lihassani tervettä paikkaa.
- ⁸ (38:9) Minä olen voimaton ja peräti runneltu, minä parun sydämeni tuskassa.
- ⁹ (38:10) Herra, sinun edessäsi on kaikki minun halajamiseni, eikä minun huokaukseni ole sinulta salassa.
- ¹⁰ (38:11) Minun sydämeni värisee, minun voimani on minusta luopunut, minun silmieni valo - sekin on minulta mennyt.
- ¹¹ (38:12) Minun ystäväni ja läheiseni pysyvät syrjässä minun vitsauksestani, ja minun omaiseni seisovat kaukana.
- ¹² (38:13) Jotka minun henkeäni etsivät, ne virittävät pauloja; ja jotka minulle pahaa suovat, ne puhuvat turmion puheita ja miettivät petosta kaiket päivät.
- ¹³ (38:14) Mutta minä olen kuin kuuro, en mitään kuule, kuin mykkä, joka ei suutansa avaa.
- ¹⁴ (38:15) Minä olen kuin mies, joka ei mitään kuule ja jonka suussa ei vastausta ole.
- ¹⁵ (38:16) Sillä sinua, Herra, minä odotan, sinä vastaat, Herra, minun Jumalani.
- ¹⁶ (38:17) Minä sanon: älkööt iloitko minusta, älkööt ylvästelkö minua vastaan, kun jalkani horjuu.
- ¹⁷ (38:18) Sillä minä olen kaatumaisillani, ja minun tuskani on aina edessäni;
- ¹⁸ (38:19) sillä minä tunnustan pahat tekoni, murehdin syntieni tähden.

¹⁹ (38:20) Mutta minun viholliseni elävät ja ovat väkevät, ja paljon on niitä, jotka minua syyttää vihaavat,

²⁰ (38:21) jotka hyvän pahalla palkitsevat ja vihaavat minua, koska minä hyvään pyrin.

²¹ (38:22) Älä hylkää minua, Herra, minun Jumalani, älä ole kaukana minusta.

²² (38:23) Riennä avukseni, Herra, minun pelastukseni.

LUKU 39

VEISUUNJOHTAJALLE; JEDUTUNIN TAPAAAN; DAAVIDIN VIRSI. (39:2)

Minä sanoin: "Minä pidän vaelluksestani vaarin, etten kielelläni syntiä tekisi. Minä pidän suustani vaarin ja suistan sen, niin kauan kuin jumalaton on minun edessäni."

² (39:3) Minä olin vaiti, olin ääneti, en puhunut siitä, mikä hyvä on; mutta minun tuskani yltyi.

³ (39:4) Minun sydämeni hehkui minun rinnassani; kun minä huokailin, syttyi minussa tuli, ja niin minä kielelläni puhuin.

⁴ (39:5) Herra, opeta minua ajattelemaan loppuani, ja mikä minun päivieni mitta on, että ymmärtäisin, kuinka katoavainen minä olen.

⁵ (39:6) Katso, kämmenen leveydeksi sinä teit minun päiväni, ja minun elämäni on sinun edessäni niinkuin ei mitään. Vain tuulen henkäys ovat kaikki ihmiset, kuinka lujina seisokootkin. Sela.

⁶ (39:7) Varjona vain ihminen vaeltaa, turhaan vain he touhuavat, kokoavat, eivätkä tiedä, kuka ne saa.

⁷ (39:8) Ja nyt, mitä minä odotan, Herra? Sinuun minä panen toivoni.

⁸ (39:9) Päästä minut kaikista synneistäni, älä pane minua houkkain pilkaksi.

⁹ (39:10) Minä vaikenen enkä suutani avaa; sillä sinä sen teit.

¹⁰ (39:11) Käännä vitsauksesi minusta pois, sillä minä menehdyn sinun kätesi kuritukseen.

¹¹ (39:12) Kun sinä ihmistä synnin tähden rangaistuksilla kuritat, kulutat sinä hänen kauneutensa niinkuin koinsoymän. Vain tuulen henkäys ovat kaikki ihmiset. Sela.

¹² (39:13) Kuule minun rukoukseni, Herra, ota korviisi minun huutoni. Älä ole kuuro minun kyyneleilleni; sillä minä olen muukalainen sinun tykönäsi, vieras, niinkuin kaikki minun isänikin.

¹³ (39:14) Käännä pois katseesi minusta, että minä ilostuisin, ennenkuin menen pois eikä minua enää ole.

LUKU 40

VEISUUNJOHTAJALLE; DAAVIDIN VIRSI. (40:2)

Hartaasti minä odotin Herraa, ja hän kumartui minun puoleeni ja kuuli minun huutoni.

² (40:3) Ja hän nosti minut ylös turmion kuopasta, lokaisesta liejusta, ja asetti minun jalkani kalliolle, hän vahvisti minun askeleeni.

³ (40:4) Hän antoi minun suuhuni uuden virren, kiitoslaulun Jumalallemme. Sen näkevät monet ja pelkäävät ja turvaavat Herraan.

⁴ (40:5) Autuas se mies, joka panee turvansa Herraan eikä käännä ylpeiden puoleen eikä niitten, jotka valheeseen eksyvät!

⁵ (40:6) Herra, minun Jumalani, suuret ovat sinun ihmetekosi ja sinun aivoituksesi meitä kohtaan. Ei ole ketään sinun vertaistasi. Niitä minä tahdon julistaa, niistä puhua, niitten

paljous on suurempi, kuin luetella taidan.

⁶ (40:7) Teurasuuhriin ja ruokauhriin et sinä mielisty; minun korvani sinä avasit, polttouhria ja syntiuhria sinä et vaadi.

⁷ (40:8) Silloin minä sanoin: "Katso, minä tulen; kirjakkääröön on kirjoitettu, mitä minun on tehtävä.

⁸ (40:9) Sinun tahtosi, minun Jumalani, minä teen mielelläni, ja sinun lakisi on minun sydämessäni."

⁹ (40:10) Minä julistan vanhurskautta suuressa seurakunnassa; katso, en minä sulje huuliani. Sinä, Herra, sen tiedät.

¹⁰ (40:11) Minä en peitä sinun vanhurskauttasi omaan sydämeeni, vaan puhun sinun uskollisuudestasi ja avustasi; minä en salaa sinun armoasi ja totuuttasi suurelta seurakunnalta.

¹¹ (40:12) Sinä, Herra, älä sulje minulta laupeuttasi, sinun armosi ja totuutesi varjelkoon minua aina.

¹² (40:13) Sillä lukemattomat vaivat minua saartavat, minun rikkomukseni ovat ottaneet minut kiinni, niin etten nähdä taida; ne ovat useammat kuin pääni hiukset, ja rohkeus on minulta mennyt.

¹³ (40:14) Kelvatkoon sinulle, Herra, pelastaa minut, Herra, riennä minun avukseni.

¹⁴ (40:15) Hävetköt ja punastukoot kaikki, jotka minun henkeäni etsivät, hukuttaaksensa sen; peräytyköt ja tulkoot häpeään ne, jotka tahtovat minulle onnettomuutta.

¹⁵ (40:16) Tyrmistyköt häpeästänsä ne, jotka minulle sanovat: "Kas niin, kas niin!"

¹⁶ (40:17) Iloitkoot ja riemuitkoot sinussa kaikki, jotka sinua etsivät; ne, jotka sinun autuuttasi rakastavat, sanokoot aina: "Ylistetty olkoon Herra!"

¹⁷ (40:18) Minä olen kurja ja köyhä, mutta Herra pitää minusta huolen. Sinä olet minun apuni ja pelastajani; minun Jumalani, älä viivy.

LUKU 41

VEISUUNJOHTAJALLE; DAAVIDIN VIRSI. (41:2)

Autuas se, joka vaivaista holhoo! Hänet Herra pelastaa pahana päivänä.

² (41:3) Herra varjelee häntä ja pitää hänet hengissä, ja maassa ylistetään hänen onneansa, etkä sinä anna häntä alttiiksi hänen vihollistensa raivolle.

³ (41:4) Herra tukee häntä tautivuoteessa; hänen sairavuoteensa sinä peräti muutat.

⁴ (41:5) Minä sanoin: "Herra, ole minulle armollinen, paranna minun sieluni, sillä minä olen tehnyt syntiä sinua vastaan".

⁵ (41:6) Minun viholliseni puhuvat minusta pahaa: "Milloinka hän kuolee ja hänen nimensä katoaa?"

⁶ (41:7) Ja jos joku tulee minua katsomaan, puhuu hän petosta; hänen sydämensä kerää häijyyttä itseensä, hän menee ulos kadulle ja purkaa sitä.

⁷ (41:8) Kaikki minun vihamieheni minusta keskenään kuiskuttelevat ja hankitsevat minulle pahaa:

⁸ (41:9) Jokin parantumaton paha on häneen tarttunut, ja siitä, missä hän makaa, hän ei enää nouse.

⁹ (41:10) Ystävänikin, johon minä luotin, joka minun leipääni söi, nostaa kantapäätänsä minua vastaan.

¹⁰ (41:11) Mutta sinä, Herra, armahda minua ja auta minut ylös, pystyyn, niin minä sen

heille maksan.

11 (41:12) Siitä minä tiedän sinun mielistyneen minuun, ettei minun viholliseni saa minusta riemuita.

12 (41:13) Minun nuhteettomuuteni tähden sinä minua tuet ja annat minun seisoa kasvojesi edessä ainiaan.

13 (41:14) Kiitetty olkoon Herra, Israelin Jumala, iankaikkisesta iankaikkiseen. Amen. Amen.

LUKU 42

VEISUUNJOHTAJALLE; KOORAHILAISTEN MIETEVIRSI. (42:2)

Niinkuin peura halajaa vesipuroille, niin minun sieluni halajaa sinua, Jumala.

2 (42:3) Minun sieluni janoo Jumalaa, elävää Jumalaa. Milloin saan minä tulla Jumalan kasvojen eteen?

3 (42:3) Kyyneleeni ovat minun ruokani päivin ja öin, kun minulle joka päivä sanotaan: "Missä on sinun Jumalasi?"

4 (42:5) Näitä minä muistelen ja vuodatan sydämeni: minä kuljin väentungoksessa, astuin sen kanssa Jumalan huoneeseen riemun ja kiitoksen raikuessa juhlivasta joukosta.

5 (42:6) Miksi murehdit, minun sieluni, ja olet minussa niin levoton? Odota Jumalaa. Sillä vielä minä saan häntä kiittää hänen kasvojensa avusta.

6 (42:7) Minun Jumalani, minun sieluni on murheellinen minussa, sentähden minä muistan sinua Jordanin maalla, Hermonin kukkuloilla ja Misarin vuorella.

7 (42:8) Sinun koskiesi pauhussa syvyys syvyydelle huutaa, kaikki sinun kuohusi ja aaltosi käyvät minun ylitseni.

8 (42:9) Päivällä Herra säätää armonsa, ja yöllä minä hänelle veisaan ja rukoilen elämäni Jumalaa.

9 (42:10) Minä sanon Jumalalle, kalliolleni: "Miksi olet minut unhottanut? Miksi minun täytyy käydä murhepuvussa, vihollisen ahdistamana?"

10 (42:11) Minun luitani jäytää, kun viholliseni minua häpäisevät, sanoen minulle kaiken päivää: "Missä on sinun Jumalasi?"

11 (42:12) Miksi murehdit, minun sieluni, ja miksi olet minussa niin levoton? Odota Jumalaa. Sillä vielä minä saan kiittää häntä, minun kasvojeni apua, minun Jumalaani.

LUKU 43

Auta minut oikeuteeni, Jumala, ja aja minun asiani armotonta kansaa vastaan. Päästä minut kavaloista ja vääristä ihmisistä.

2 Sillä sinä olet minun Jumalani, minun linnani. Miksi olet minut hyljännyt? Miksi minun täytyy käydä murhepuvussa, vihollisen ahdistamana?

3 Lähetä valkeutesi ja totuutesi. Ne minua johdattakoot, viekoot minut sinun pyhälle vuorellesi, sinun asuntoihisi,

4 että minä saisin tulla Jumalan alttarin eteen, Jumalan eteen, joka on minun iloni ja riemuni, ja kiittäisin kanteleilla sinua, Jumala, minun Jumalani.

5 Miksi murehdit, minun sieluni, ja miksi olet minussa niin levoton? Odota Jumalaa. Sillä vielä minä saan kiittää häntä, minun kasvojeni apua, minun Jumalaani.

LUKU 44

VEISUUNJOHTAJALLE; KOORAHILAISTEN MIETEVIRSI. (44:2)

Jumala, me olemme omin korvin kuulleet, meidän isämme ovat meille kertoneet, minkä teon sinä teit heidän päivinensä, muinaisina päivinä.

² (44:3) Sinä karkoitit kädelläsi pakanat, mutta heidät sinä istutit, sinä hävitit kansat, mutta heidät sinä levitit.

³ (44:4) Sillä eivät he miekallansa valloittaneet maata, eikä heidän käsivartensa heitä auttanut, vaan sinun oikea kätesi, sinun käsivartesi ja sinun kasvojesi valkeus, koska sinä olit heihin mielistynyt.

⁴ (44:5) Sinä, Jumala, sinä olet minun kuninkaani, toimita Jaakobille apu.

⁵ (44:6) Sinun avullasi me syöksemme ahdistajamme maahan, sinun nimessäsi me tallaamme vastustajamme.

⁶ (44:7) Sillä en minä jouseeni luota, eikä miekkani minua auta;

⁷ (44:8) vaan sinä pelastat meidät vihollisistamme, ja saatat vihamiehemme häpeään.

⁸ (44:9) Jumala on meidän kerskauksemme kaikkina päivinä, ja sinun nimeäsi me ylistämme iankaikkisesti. Sela.

⁹ (44:10) Kuitenkin sinä meidät hylkäsit ja saatoit meidät häpeään, et lähtenyt sotaan meidän joukkojemme kanssa.

¹⁰ (44:11) Sinä käänsit meidät vihollista pakoon, ja meidän vihamiehemme ryöstivät saalista.

¹¹ (44:12) Sinä annoit meidät syötäviksi kuin lampaat, ja hajotit meidät pakanain sekaan.

¹² (44:13) Sinä myit kansasi halvasta etkä heidän hinnastaan paljoa hyötynyt.

¹³ (44:14) Sinä annat meidät naapuriemme häväistäviksi, ympärillämme asuvaisten pilkaksi ja ivaksi.

¹⁴ (44:15) Sinä saatat meidät sananparreksi pakanoille, pään pudistukseksi kansoille.

¹⁵ (44:16) Joka päivä on häväistykseksi minun edessäni, ja kasvojeni häpeä peittää minut,

¹⁶ (44:17) herjaajan ja pilkkaajan puheen tähden, vihollisen ja kostonhimoisen katseitten tähden.

¹⁷ (44:18) Tämä kaikki on meitä kohdannut, vaikka emme ole sinua unhottaneet emmekä sinun liittoasi rikkoneet.

¹⁸ (44:19) Ei ole meidän sydämemme sinusta luopunut, eivät meidän askeleemme sinun polultasi poikenneet.

¹⁹ (44:20) Kuitenkin sinä runtelit meidät aavikkosutten asuinsijoilla ja peitit meidät synkeydellä.

²⁰ (44:21) Jos me olisimme unhottaneet Jumalamme nimen ja ojentaneet kätemme vieraan jumalan puoleen,

²¹ (44:22) eikö Jumala olisi sitä tutkituksi saanut, sillä hän tuntee sydämen salaisuudet?

²² (44:23) Ei, vaan sinun tähtesi meitä surmataan kaiken päivää, meitä pidetään teuraslampaina.

²³ (44:24) Heräjä, miksi nukut, Herra? Nouse, älä iäksi hylkää.

²⁴ (44:25) Miksi peität kasvosi, unhotat meidän kurjuutemme ja ahdistuksemme?

²⁵ (44:26) Sillä meidän sielumme on vaipunut tomuun, meidän ruumiimme painunut maahan.

²⁶ (44:27) Nouse, auta meitä ja lunasta meidät armosi tähden.

LUKU 45

VEISUUNJOHTAJALLE; VEISATAAN KUIN: "LILJAT"; KOORAHILAISTEN MIETEVIRSI; LAULU RAKKAUDESTA.
(45:2)

Minun sydämeni tulvii ihania sanoja; minä lausun: kuninkaasta on minun lauluni, minun kieleni on kerkeän kirjurin kynä.

² (45:3) Sinä olet ihmislapsista ihanin, suloisuus on vuodatettu sinun huulillesi, sentähden Jumala siunaa sinua iankaikkisesti.

³ (45:4) Vyötä miekka vyöllesi, sinä sankari, vyöttäydy kunniaasi ja korkeuteesi.

⁴ (45:5) Ole onnekas korkeudessasi. Nouse sotavaunuihisi totuuden, nöyryyden ja vanhurskauden puolesta, ja oikea kätesi opettakoon sinulle peljättäviä tekoja.

⁵ (45:6) Sinun nuolesi ovat terävät, kansat kaatuvat sinun allesi; kuninkaan vihollisten sydämet lävistetään.

⁶ (45:7) Jumala, sinun valtaistuimesi pysyy aina ja iankaikkisesti; sinun valtakuntasi valtikka on oikeuden valtikka.

⁷ (45:8) Sinä rakastat vanhurskautta ja vihaat vääryyttä; sentähden on Jumala, sinun Jumalasi, voidellut sinua iloöljyllä enemmän kuin sinun osaveljiäsi.

⁸ (45:9) Mirhaa, aloeta ja kassiaa tuoksuvat kaikki sinun vaatteesi, kanteleet helisevät sinun iloksesi norsunluisista palatseista.

⁹ (45:10) Kuningasten tyttäriä on sinun kaunistuksenasasi, kuningatar seisoo sinun oikealla puolellasi, Oofirin kullassa.

¹⁰ (45:11) Kuule, tytär, katso ja kallista korvasi, unhot kansasi ja isäsi huone,

¹¹ (45:12) ja saakoon kuningas halun sinun kauneuteesi, sillä hän on sinun herrasi. Kumarra häntä.

¹² (45:13) Tytär Tyyro ja kansan rikkaimmat etsivät lahjoillaan sinun suosiotasi.

¹³ (45:14) Ylen ihana on kuninkaan tytär sisäkammiossa, kultakudosta on hänen pukunsa.

¹⁴ (45:15) Kirjailluissa vaatteissa hänet saatetaan kuninkaan tykö. Neitsyet seuraavat häntä, hänen ystävättärensä tuodaan sinun tykösi.

¹⁵ (45:16) Ilolla ja riemulla heitä saatetaan, he astuvat kuninkaan palatsiin.

¹⁶ (45:17) Sinun poikasi tulkoot sinun isiesi sijaan; aseta heidät ruhtinaiksi kaikkeen maahan.

¹⁷ (45:18) Minä teen sinun nimesi kuuluksi suvusta sukuun; sentähden kansat sinua ylistävät aina ja iankaikkisesti.

LUKU 46

VEISUUNJOHTAJALLE; KOORAHILAISTEN LAULU, KORKEASSA ÄÄNIALASSA. (46:2)

Jumala on meidän turvamme ja väkevyysimme, apumme hädässä aivan vahva.

² (46:3) Sentähden emme pelkää, vaikka maa järkkyyisi ja vuoret meren pohjaan vajoaisivat,

³ (46:4) vaikka sen vedet pauhaisivat ja kuohuisivat ja vuoret vapisivat sen raivosta. Sela.

⁴ (46:5) Virta lähteinensä ilahuttaa Jumalan kaupungin, Korkeimman pyhät asunnot.

⁵ (46:6) Jumala on sen keskellä, ei se horju, Jumala auttaa sitä jo aamun koittaessa.

⁶ (46:7) Pakanat pauhaavat, valtakunnat horjuvat; kun hän jylisee, huojuu maa.

⁷ (46:8) Herra Sebaot on meidän kanssamme, Jaakobin Jumala on meidän linnamme.

Sela.

⁸ (46:9) Tulkaa, katsokaa Herran töitä, hänen, joka tekee hämmästyttäviä tekoja maan päällä:

⁹ (46:10) Hän lopettaa sodat maan ääriin saakka, hän särkee jousen, taittaa keihään, polttaa sotavaunut tulella.

¹⁰ (46:11) Heretkää ja tietäkää, että minä olen Jumala, korkea kansojen keskellä, korkea maan päällä.

¹¹ (46:12) Herra Sebaot on meidän kanssamme, Jaakobin Jumala on meidän linnamme. Sela.

LUKU 47

VEISUUNJOHTAJALLE; KOORAHILAISTEN VIRSI. (47:2)

Paukuttakaa käsiänne, kaikki kansat, kohottakaa Jumalalle riemuhuuto.

² (47:3) Sillä Herra on korkein, peljättävä, kaiken maan suuri kuningas.

³ (47:4) Hän kukistaa kansat meidän allemme ja kansakunnat jalkaimme alle.

⁴ (47:5) Hän on valinnut meille perintömaamme, joka on Jaakobin, hänen rakkaansa, kunnia. Sela.

⁵ (47:6) Jumala astuu ylös riemun raikuessa, Herra pasunain pauhatessa.

⁶ (47:7) Veisatkaa Jumalalle, veisatkaa, veisatkaa meidän kuninkaallemme, veisatkaa.

⁷ (47:8) Sillä Jumala on kaiken maan kuningas. Veisatkaa hänelle virsi.

⁸ (47:9) Jumala on kansojen kuningas, Jumala istuu pyhällä istuimellansa.

⁹ (47:10) Kansojen päämiehet kokoontuvat Aabrahamin Jumalan kansaksi. Sillä maan kilvet ovat Jumalan; hän on ylen korkea.

LUKU 48

LAULU, KOORAHILAISTEN VIRSI. (48:2)

Suuri on Herra ja korkeasti ylistettävä meidän Jumalamme kaupungissa, pyhällä vuorellansa.

² (48:3) Kauniina kohoaa, kaiken maan ilona, pohjan puolella Siionin vuori, suuren kuninkaan kaupunki.

³ (48:4) Jumala on sen linnoissa turvaksi tunnettu.

⁴ (48:5) Sillä katso, kuninkaat kokoontuivat, hyökkäsivät yhdessä.

⁵ (48:6) Mutta he näkivät sen, hämmästyivät, peljästyivät ja pakenivat pois.

⁶ (48:7) Vavistus valtasi heidät siellä, tuska niinkuin synnyttäväisen.

⁷ (48:8) Itätuulella sinä särjet Tarsiin-laivat.

⁸ (48:9) Niinkuin me olimme kuulleet, niin me sen nyt näimme Herran Sebaotin kaupungissa, meidän Jumalamme kaupungissa: Jumala pitää sen lujana iankaikkisesti. Sela.

⁹ (48:10) Jumala, me tutkistelemme sinun armoasi sinun temppelissäsi.

¹⁰ (48:11) Jumala, niinkuin sinun nimesi, niin ulottuu sinun ylistyksesi maan ääriin saakka; sinun oikea kätesi on vanhurskautta täynnä.

¹¹ (48:12) Siionin vuori iloitsee, Juudan tyttäret riemuitsevat sinun tuomioistasi.

¹² (48:13) Kiertäkää Siion, käykää sen ympäri, lukekaa sen tornit.

¹³ (48:14) Tarkatkaa sen muurit, kulkekaa sen linnat, kertoaksenne niistä tulevalle polvelle.

¹⁴ (48:15) Sillä tämä on Jumala, meidän Jumalamme, aina ja iankaikkisesti; hän johdattaa meitä kuolemaan asti.

LUKU 49

VEISUUNJOHTAJALLE; KOORAHILAISTEN VIRSI. (49:2)

Kuulkaa tämä, kaikki kansat, ottakaa korviinne, maailman asukkaat kaikki,

² (49:3) sekä alhaiset että ylhäiset, niin rikkaat kuin köyhät.

³ (49:4) Minun suuni puhuu viisautta, minun sydämeni ajatus on ymmärrystä.

⁴ (49:5) Minä kallistan korvani kuulemaan mietelauseita, minä selitän ongelmani kannelta soittaen.

⁵ (49:6) Miksi minä pelkäisin pahoina päivinä, kun minun vainoojani vääritys piirittää minut?

⁶ (49:7) He luottavat tavaroihinsa ja kerskaavat suuresta rikkaudestaan.

⁷ (49:8) Kukaan ei voi veljeänsä lunastaa eikä hänestä Jumalalle sovitusta maksaa.

⁸ (49:9) Sillä hänen sielunsa lunastus on ylen kallis ja jää iäti suorittamatta,

⁹ (49:10) että hän saisi elää iankaikkisesti eikä kuolemaa näkisi.

¹⁰ (49:11) Vaan hänen täytyy nähdä, että viisaat kuolevat, että tyhmät ja järjettömät myös hukkuvat ja jättävät toisille tavaransa.

¹¹ (49:12) He luulevat, että heidän huoneensa pysyvät iäti ja heidän asuntonsa polvesta polveen; he nimittävät maataloja nimensä mukaan.

¹² (49:13) Mutta ihminen, mahtavinkaan, ei ole pysyväinen: hän on verrattava eläimiin, jotka hukkuvat.

¹³ (49:14) Näin käy niiden, jotka itseensä luottavat, ja heidän perässään niiden, jotka mielistyvät heidän puheisiinsa. Sela.

¹⁴ (49:15) Kuin lammasmaa heidät viedään tuonelaan, kuolema heitä kaitsee, jo huomenna oikeamieliset astuvat heidän ylitsensä; tuonela kalvaa heidän hahmoansa, eikä heillä ole asuntoa.

¹⁵ (49:16) Mutta minun sieluni Jumala lunastaa tuonelan vallasta, sillä hän ottaa minut huomaansa. Sela.

¹⁶ (49:17) Älä pelkää, jos joku rikastuu, jos hänen talonsa komeus karttuu.

¹⁷ (49:18) Sillä kuollessaan ei hän ota mitään mukaansa, eikä hänen komeutensa astu alas hänen jäljessään.

¹⁸ (49:19) Vaikka hän eläissänsä kiittää itseään siunatuksi, vaikka sinua ylistetään, kun vietät hyviä päiviä,

¹⁹ (49:20) täytyy sinun mennä isiesi suvun tykö, jotka eivät ikinä enää valoa näe.

²⁰ (49:21) Ihminen, mahtavinkin, on ymmärrystä vailla, hän on verrattava eläimiin, jotka hukkuvat.

LUKU 50

AASAFIN VIRSI.

Jumala, Herra Jumala, puhuu ja kutsuu maan auringon noususta hamaan sen laskuun.

² Siionista, jonka kauneus on täydellinen, Jumala ilmestyy kirkkaudessa.

³ Meidän Jumalamme tulee eikä vaikene, hänen edellensä käy kuluttava tuli ja hänen ympärillensä väkevä myrsky.

⁴ Hän kutsuu taivaat ylhäältä ja maan, tuomitakseen kansansa:

⁵ Kootkaa minun eteeni minun hurskaani, jotka uhreja uhraten ovat tehneet minun kanssani liiton.

⁶ Ja taivaat julistavat hänen vanhurskauttansa, sillä Jumala on tuomari. Sela.

⁷ "Kuule, minun kansani, minä puhun; kuule, Israel, minä todistan sinua vastaan. Minä olen Jumala, sinun Jumalasi.

⁸ En minä sinun teurasuhreistasi sinua nuhtele, ja sinun polttouhrisi ovat aina minun edessäni.

⁹ En minä ota härkiä sinun talostasi enkä kauriita sinun tarhoistasi.

¹⁰ Sillä minun ovat kaikki metsän eläimet ja tuhansien vuorten karjat.

¹¹ Minä tunnen kaikki vuorten linnut, ja kaikki, mikä kedolla liikkuu, on minun edessäni.

¹² Jos minä isoaisin, en minä sitä sinulle sanoisi; sillä minun on maanpiiri ja kaikki, mitä siinä on.

¹³ Minäkö söisin härkien lihaa tai joisin kauristen verta?

¹⁴ Uhraa Jumalalle kiitos ja täytä lupauksesi Korkeimmalle.

¹⁵ Ja avuksesi huuda minua hädän päivänä, niin minä tahdon auttaa sinua, ja sinun pitää kunnioittaman minua."

¹⁶ Mutta jumalattomalle Jumala sanoo: "Mikä sinä olet puhumaan minun käskyistäni ja ottamaan minun liittoni suuhusi?

¹⁷ Sinä, joka vihaat kuritusta ja heität minun sanani selkäsi taakse!

¹⁸ Jos sinä näet varkaan, niin sinä mielistyt häneen, ja sinä pidät yhtä avionrikkojain kanssa.

¹⁹ Sinä päästät suusi puhumaan pahaa, ja sinun kielesi punoo petosta.

²⁰ Sinä istut ja puhut veljeäsi vastaan, sinä panettelet äitisi poikaa.

²¹ Näitä sinä teet, ja minäkö olisin vaiti? Luuletko, että minä olen sinun kaltaisesi? Minä nuhtelen sinua ja asetan nämä sinun silmäisi eteen.

²² Ymmärtäkää tämä te, jotka Jumalan unhotatte, etten minä raatelisi, eikä olisi pelastajaa.

²³ Joka kiitosta uhraa, se kunnioittaa minua; joka ottaa tiestänsä vaarin, sen minä annan nähdä Jumalan autuuden."

LUKU 51

VEISUUNJOHTAJALLE; DAAVIDIN VIRSI, (51:2)

Kun profeetta Naatan tuli hänen luokseen, sen jälkeen kuin hän oli yhtynyt Batsebaan.

(51:3) Jumala, ole minulle armollinen hyvyytesi tähden; pyyhi pois minun syntini suuren laupeutesi tähden.

² (51:4) Pese minut puhtaaksi rikoksestani, puhdistat minut synnistäni.

³ (51:5) Sillä minä tunnen rikokseni, ja minun syntini on aina minun edessäni.

⁴ (51:6) Sinua ainoata vastaan minä olen syntiä tehnyt, tehnyt sitä, mikä on pahaa sinun silmissäsi; mutta sinä olet oikea puheessasi ja puhdas tuomitessasi.

- ⁵ (51:7) Katso, minä olen synnissä syntynyt, ja äitini on minut synnissä siittänyt.
- ⁶ (51:8) Katso, totuutta sinä tahdot salatuimpaan saakka, ja sisimmässäni sinä ilmoitat minulle viisauden.
- ⁷ (51:9) Puhdista minut isopilla, että minä puhdistuisin, pese minut, että minä lunta valkeammaksi tulisin.
- ⁸ (51:10) Anna minun kuulla iloa ja riemua, että ihastuisivat ne luut, jotka särkenyt olet.
- ⁹ (51:11) Peitä kasvosi näkemästä minun syntejäni, pyyhi pois kaikki minun pahat tekoni.
- ¹⁰ (51:12) Jumala, luo minuun puhdas sydän ja anna minulle uusi, vahva henki.
- ¹¹ (51:13) Älä heitä minua pois kasvojesi edestä, äläkä ota minulta pois Pyhää Henkeäsi.
- ¹² (51:14) Anna minulle jälleen autuutesi ilo, ja tue minua alttiuden hengellä.
- ¹³ (51:15) Minä tahdon opettaa väärille sinun tiesi, että syntiset sinun tykösi palajaisivat.
- ¹⁴ (51:16) Päästä minut verenvioista, Jumala, minun autuuteni Jumala, että minun kieleni riemuitsisi sinun vanhurskaudestasi.
- ¹⁵ (51:17) Herra, avaa minun huuleni, että minun suuni julistaisi sinun kiitostasi.
- ¹⁶ (51:18) Sillä ei sinulle kelpaa teurasuhri, sen minä kyllä antaisin; polttouhri ei ole sinulle mieleen.
- ¹⁷ (51:19) Jumalalle kelpaava uhri on särjetty henki; särjettyä ja murtunutta sydäntä et sinä, Jumala, hylkää.
- ¹⁸ (51:20) Osoita armossasi hyvyttä Siionille, rakenna Jerusalemin muurit.
- ¹⁹ (51:21) Silloin sinulle kelpaavat oikeat teurasuhrit, polttouhrit ja kokonaisuhrit; silloin uhrataan härkiä sinun alttarillasi.

LUKU 52

VEISUUNJOHTAJALLE; DAAVIDIN MIETEVIRSI, (52:2)

Kun edomilainen Dooeg tuli ja ilmoitti Saulille, sanoen hänelle: "Daavid on mennyt Ahimelekin taloon". (52:3) Miksi kerskaat pahuudestasi, sinä väkivaltainen? Jumalan armo pysyy alati.

- ² (52:4) Sinun kielesi punoo turmiota, se on kuin terävä partaveitsi, sinä petoksen tekijä.
- ³ (52:5) Sinä rakastat pahaa etkä hyvää, sinä puhut valhetta etkä totta. Sela.
- ⁴ (52:6) Sinä rakastat kaikkia surman sanoja, sinä kavala kieli.
- ⁵ (52:7) Sentähden myös Jumala kukistaa sinut ainiaaksi, hän tarttuu sinuun ja raastaa sinut majastasi, repäisee sinut juurinesi elävien maasta. Sela.
- ⁶ (52:8) Ja vanhurskaat näkevät sen ja pelkäävät, ja he nauravat häntä:
- ⁷ (52:9) Katso, siinä on mies, joka ei pitänyt Jumalaa turvanansa, vaan luotti suureen rikkauteensa ja röyhkeili häijyydessänsä.
- ⁸ (52:10) Mutta minä olen kuin viheriöitsevä öljypuu Jumalan huoneessa, minä turvaan Jumalan armoon aina ja iankaikkisesti.
- ⁹ (52:11) Minä kiitän sinua iäti, että sen teit, ja minä odotan sinun hurskaittesi edessä sinun nimeäsi, sillä se on hyvä.

LUKU 53

VEISUUNJOHTAJALLE; VEISATAAN KUIN: "SAIRAUS"; DAAVIDIN MIETEVIRSI. (53:2)

Hullu sanoo sydämessänsä: "Ei ole Jumalaa". Turmiollinen ja iljettävä on heidän väärä menonsa; ei ole ketään, joka tekee sitä, mikä hyvä on.

² (53:3) Jumala katsoo taivaasta ihmislapsiin nähdäksensä, onko ketään ymmärtäväistä, ketään, joka etsii Jumalaa.

³ (53:4) Mutta kaikki he ovat poikenneet pois, kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet; ei ole ketään, joka tekee sitä, mikä hyvä on, ei yhden yhtäkään.

⁴ (53:5) Eivätkö he mitään käsitä, nuo väärintekijät, jotka saavat leipänsä syömällä minun kansaani, eivätkä avuksensa huuda Jumalaa?

⁵ (53:6) Siinä heidät valtaa kauhu, missä ei kauhistavaa ole; sillä Jumala hajottaa niiden luut, jotka sinua saartavat. Sinä saatat heidät häpeään, sillä Jumala hylkää heidät.

⁶ (53:7) Oi, että Israelille tulisi pelastus Siionista! Kun Jumala kääntää kansansa kohtalon, silloin Jaakob riemuitsee, Israel iloitsee.

LUKU 54

VEISUUNJOHTAJALLE; KIELISOITTIMILLA; DAAVIDIN MIETEVIRSI, (54:2)

Kun siifiläiset tulivat ja sanoivat Saulille: "Daavid piileskelee meidän luonamme". (54:3) Jumala, pelasta minut nimesi voimalla, aja minun asiani väkevyydelläsi.

² (54:4) Jumala, kuule minun rukoukseni, ota korviisi minun suuni sanat.

³ (54:5) Sillä muukalaiset nousevat minua vastaan, ja väkivaltaiset väijyvät minun henkeäni, eivät he pidä Jumalaa silmäinsä edessä. Sela.

⁴ (54:6) Katso, Jumala on minun auttajani, Herra on minun sieluni tuki.

⁵ (54:7) Kohdatkoon paha minun vihamiehiäni, hävitä heidät uskollisuudessasi.

⁶ (54:8) Niin minä alttiisti sinulle uhraan, minä ylistän sinun nimeäsi, Herra, sillä se on hyvä.

⁷ (54:9) Sillä hän pelastaa minut kaikesta hädästä, ja minun silmäni saa mielikseen katsella vihollisiani.

LUKU 55

VEISUUNJOHTAJALLE; KIELISOITTIMILLA; DAAVIDIN MIETEVIRSI. (55:2)

Jumala, ota korviisi minun rukoukseni, älä kätkeydy, kun minä armoa anon.

² (55:3) Kuuntele minua ja vastaa minulle. Minä kuljen rauhatonna murheessani ja huokaan,

³ (55:4) koska vihamies huutaa ja jumalaton ahdistaa; sillä he vyöryttävät minun päälleni turmiota ja vihassa minua vainoavat.

⁴ (55:5) Sydämeni minun rinnassani vapisee, kuoleman kauhut lankeavat minun päälleni.

⁵ (55:6) Pelko ja vavistus valtaa minut, pöyristys peittää minut.

⁶ (55:7) Ja minä sanon: Olisipa minulla siivet kuin kyyhkysellä, niin minä lentäisin pois ja pääsisin lepoon!

⁷ (55:8) Katso, minä pakenisin kauas ja yöpyisin erämaassa. Sela.

⁸ (55:9) Minä rientäisin pakopaikkaani rajuilman ja myrskyn alta.

⁹ (55:10) Sekoita, Herra, tee eripuraiseksi heidän kielensä, sillä minä näen väkivaltaa ja riitaa kaupungissa.

¹⁰ (55:11) Yötä päivää he sitä kiertävät, sen muureja pitkin, vääräys ja vaiva on sen

keskellä.

11 (55:12) Sen keskellä on turmio, sorto ja petos ei väisty sen torilta.

12 (55:13) Sillä ei minua herjaa vihollinen - sen minä kestäisin - eikä minua vastaan ylvästele minun vihamieheni - hänen edestään minä voisin lymytä;

13 (55:14) vaan sinä, minun vertaiseni, sinä, minun ystäväni ja uskottuni,

14 (55:15) jonka kanssa me elimme suloisessa sovussa, yhdessä vaelsimme Jumalan huoneeseen juhlakansan kohinassa!

15 (55:16) Karatkoon kuolema heidän kimppuunsa, menkööt he elävältä alas tuonelaan, sillä heidän asunnoissansa ja sydämissänsä vallitsee sula pahuus.

16 (55:17) Mutta minä huudan Jumalaa, ja Herra pelastaa minut.

17 (55:18) Illoin, aamuin ja keskipäivällä minä valitan ja huokaan, ja hän kuulee minun ääneni.

18 (55:19) Hän päästää minun sieluni heistä rauhaan, etteivät he minua saavuta; sillä paljon on niitä, jotka ovat minua vastaan.

19 (55:20) Jumala kuulee sen ja vastaa heille, hän, joka hallitsee hamasta muinaisuudesta. Sela. Sillä he eivät muuta mieltänsä eivätkä pelkää Jumalaa.

20 (55:21) Tuo mies käy käsiksi niihin, jotka hänen kanssaan rauhassa elävät, hän rikkoo liittonsa.

21 (55:22) Hänen suunsa on voita sulavampi, mutta hänellä on sota mielessä; hänen sanansa ovat öljyä lauhkeammat, mutta ovat kuin paljastetut miekat.

22 (55:23) Heitä murheesi Herran huomaan, hän pitää sinusta huolen, ei hän salli vanhurskaan ikinä horjua.

23 (55:24) Mutta heidät sinä, Jumala, syökset tuonelan syvyyteen; murhamiehet ja petturit eivät pääse puoleen ikäänsä. Mutta minä turvaan sinuun.

LUKU 56

VEISUUNJOHTAJALLE; VEISATAAN KUIN: "MYKKÄ KYYPHYNEN KAUKAISESSA MAASSA". DAAVIDIN LAULU, KUN FILISTEALAISET OTTIVAT HÄNET KIINNI GATISSA. (56:2)

Jumala, ole minulle armollinen, sillä ihmiset minua polkevat, joka päivä he sotivat minua vastaan, ahdistavat minua.

2 (56:3) Joka päivä minun vihamieheni minua polkevat; sillä paljon on niitä, jotka ylpeästi sotivat minua vastaan.

3 (56:4) Mutta sinä päivänä, jota minä pelkään, minä turvaan sinuun.

4 (56:5) Jumalaan minä luotan ja ylistän hänen sanaansa, Jumalaan minä turvaan enkä pelkää. Mitä liha minulle tekisi?

5 (56:6) Joka päivä he vääntelevät minun sanojani, kaikki heidän ajatuksensa tarkoittavat minulle pahaa.

6 (56:7) He ahdistavat, he väijyvät minua, he vakoilevat minun askeleitani, sillä he tavoittavat minun henkeäni.

7 (56:8) Hekö pahuudessaan pelastuisivat? Syökse, Jumala, vihassasi kansat maahan.

8 (56:9) Sinä olet lukenut minun pakolaispäiväni; pane leiliisi minun kyyneleeni, ovathan ne sinun kirjassasi.

9 (56:10) Kerran väistivät minun viholliseni, sinä päivänä, jona minä huudan; minä tiedän, että Jumala on minun puolellani.

10 (56:11) Jumalaan minä luotan ja ylistän hänen sanaansa, Herraan minä luotan ja ylistän

hänen sanaansa.

¹¹ (56:12) Jumalaan minä turvaan enkä pelkää. Mitä ihminen minulle tekisi?

¹² (56:13) Minulla on lupaus täytettävänä sinulle, Jumala; minä maksan sinulle kiitosuhrit.

¹³ (56:14) Sillä sinä pelastit minun sieluni kuolemasta, minun jalkani kompastumasta, että minä vaeltaisin Jumalan edessä, elävään valkeudessa.

LUKU 57

VEISUUNJOHTAJALLE; VEISATAAN KUIN: "ÄLÄ TURMELE"; DAAVIDIN LAULU, KUN HÄN PAKENI SAULIA LUOLAAN. (57:2)

Jumala, ole minulle armollinen, ole minulle armollinen; sillä sinuun minun sieluni turvaa. Minä turvaan sinun siipiesi suojaan, kunnes onnettomuudet ovat ohitse.

² (57:3) Minä huudan Jumalaa, Korkeinta, avukseni, Jumalaa, joka vie minun asiani päätökseen.

³ (57:4) Hän lähettää taivaasta minulle pelastuksen, kun minua herjaavat minun polkijani. Sela. Jumala lähettää armonsa ja totuutensa.

⁴ (57:5) Minun sieluni on jalopeurain keskellä, minun täytyy maata tultasuitsevaisten seassa, ihmisten, joiden hampaat ovat keihäitä ja nuolia ja joiden kieli on terävä miekka.

⁵ (57:6) Korota itsesi yli taivasten, Jumala, ja kunniasi yli kaiken maan.

⁶ (57:7) Verkon he virittivät minun askelteni tielle, painoivat minun sieluni maahan, kaivoivat eteeni kuopan, mutta itse he siihen suistuivat. Sela.

⁷ (57:8) Jumala, minun sydämeni on valmis, minun sydämeni on valmis: minä tahdon veisata ja soittaa.

⁸ (57:9) Heräjä, minun sieluni; heräjä, harppu ja kannel. Minä tahdon herättää aamuruskon.

⁹ (57:10) Herra, sinua minä kiitän kansojen joukossa, veisaan sinun kiitostasi kansakuntien keskellä.

¹⁰ (57:11) Sillä suuri on sinun armosi ja ulottuu hamaan taivaisiin, ja sinun totuutesi pilviin asti.

¹¹ (57:12) Korota itsesi yli taivasten, Jumala, ja kunniasi yli kaiken maan.

LUKU 58

VEISUUNJOHTAJALLE; VEISATAAN KUIN: "ÄLÄ TURMELE"; DAAVIDIN LAULU. (58:2)

Totisesti, onko vanhurskaus mykkä, ja te puhutte? Tekö tuomitsette oikein, te ihmislapset?

² (58:3) Ei, vaan te hankitsette sydämessänne vääryyttä, teidän kätenne käyttävät maassa väkivallan vaakaa.

³ (58:4) Luopuneita ovat jumalattomat äidin kohdusta asti, eksyneitä valhettelijat hamasta äidin helmasta.

⁴ (58:5) Heidän myrkkynsä on niinkuin käärmeen myrkky, he ovat kuin kuuro kyy, joka korvansa tukitsee,

⁵ (58:6) ettei se kuulisi lumoojan ääntä, taitavan taikojan loitsuja.

⁶ (58:7) Jumala, särje hampaat heidän suustansa, Herra, murra nuorten jalopeurain raateluhampaat.

⁷ (58:8) Haihtukoot he tyhjiin niinkuin vesi, joka valuu kuiviin. Kun he ampuvat nuolensa,

olkoot ne kuin kärjettömät.

⁸ (58:9) Olkoot he niinkuin etana, joka sulaa mataessaan, niinkuin vaimon keskoiset, jotka eivät aurinkoa näe.

⁹ (58:10) Ennenkuin teidän patanne tuntevat tulen altansa orjantappuroista, hän myrskyllään puhalttaa pois kaiken, niin raa'an kuin kypsäinkin.

¹⁰ (58:11) Vanhurskas iloitsee, kun hän näkee koston, hän pesee jalkansa jumalattoman veressä.

¹¹ (58:12) Silloin ihmiset sanovat: "Totisesti, vanhurskaalla on hedelmä; totisesti, on Jumala, joka tuomitsee maan päällä".

LUKU 59

VEISUUNJOHTAJALLE; VEISATAAN KUIN: "ÄLÄ TURMELE"; DAAVIDIN LAULU, KUN SAUL LÄHETTI VARTIOIMAAN HÄNEN TALOANSA, TAPPAAKSEEN HÄNET. (59:2)

Jumalani, pelasta minut vihollisistani, suojele minua niiltä, jotka nousevat minua vastaan.

² (59:3) Pelasta minut pahantekijöistä, vapahda minut murhamiehistä.

³ (59:4) Sillä katso, he väijyvät minun henkeäni; julmurit kokoontuvat minua vastaan, vaikka en ole rikkonut enkä syntiä tehnyt, Herra.

⁴ (59:5) Ilman minun syytäni he juoksevat ja hankkiutuvat; heräjä, käy minua kohtaamaan ja katso.

⁵ (59:6) Ja sinä, Herra, Jumala Sebaot, Israelin Jumala, heräjä kostamaan kaikille pakanoille. Älä säästä ketään uskotonta väärintekijää. Sela.

⁶ (59:7) He tulevat ehtoolla, ulvovat kuin koirat ja kiertävät kaupunkia.

⁷ (59:8) Katso, he purkavat suustaan sisuansa, miekat ovat heidän huulillansa, sillä: "Kuka sen kuulee?"

⁸ (59:9) Mutta sinä, Herra, naurat heille, sinä pidät kaikkia pakanoita pilkkanasi.

⁹ (59:10) Sinä, minun väkevyyteni, sinusta minä otan vaarin, sillä Jumala on minun linnani.

¹⁰ (59:11) Minun armollinen Jumalani käy minua kohden, Jumala antaa minun nähdä iloni vihollisistani.

¹¹ (59:12) Älä heitä tapa, ettei minun kansani sitä unhottaisi. Saata voimallasi heidät harhailemaan ja syökse heidät maahan, Herra, meidän kilpemme.

¹² (59:13) Minkä he huulillaan puhuvat, sen he suullaan syntiä tekevät. Joutukoot he ylpeydessään kiinni kirousten ja valheiden tähden, joita he puhuvat.

¹³ (59:14) Hävitä heidät vihassasi, hävitä olemattomiin, ja tietäkööt he, että Jumala hallitsee Jaakobissa, maan ääriin saakka. Sela.

¹⁴ (59:15) He tulevat ehtoolla, ulvovat kuin koirat ja kiertävät kaupunkia.

¹⁵ (59:16) He harhailevat ruuan haussa; elleivät tule ravituiksi, he murisevat.

¹⁶ (59:17) Mutta minä veisaan sinun väkevyydestäsi ja riemuitsen aamulla sinun armostasi, sillä sinä olet minun linnani ja pakopaikkani minun hätäni päivänä.

¹⁷ (59:18) Sinä, minun väkevyyteni, sinulle minä veisaan kiitosta, sillä Jumala on minun linnani ja minun armollinen Jumalani.

LUKU 60

VEISUUNJOHTAJALLE; VEISATAAN KUIN: "TODISTUKSEN LILJA"; DAAVIDIN LAULU, OPETETTAVAKSI, (60:2)

Kun hän taisteli Mesopotamian aramilaisia ja Sooban aramilaisia vastaan ja Jooab palasi ja voitti Suolalaaksossa edomilaiset, kaksitoista tuhatta miestä. (60:3) Jumala, sinä hylkäsit meidät, sinä hajotit meidät ja olit vihastunut. Auta meidät ennallemme.

² (60:4) Sinä saatoit maan järkkymään ja halkeilemaan, korjaa sen repeämät, sillä se horjuu.

³ (60:5) Sinä olet antanut kansasi nähdä kovia päiviä; olet juottanut meitä päihdyttävällä viinillä.

⁴ (60:6) Mutta sinä olet antanut lipun niille, jotka sinua pelkäävät, että he kokoontuisivat sen turviin, jouta pakoon. Sela.

⁵ (60:7) Että sinun rakkaasi pelastetuiksi tulisivat, auta oikealla kädelläsi ja vastaa meille.

⁶ (60:8) Jumala on puhunut pyhäkössänsä! Minä riemuitsen, minä jaan Sikemin ja mittaan Sukkotin laakson.

⁷ (60:9) Minun on Gilead, minun on Manasse, Efraim on minun pääni suojus, Juuda minun valtikkani.

⁸ (60:10) Mooab on minun pesuastiani, Edomiin minä viskaan kenkäni; Filistea, nosta minulle riemuhuuto.

⁹ (60:11) Kuka vie minut varustettuun kaupunkiin? Kuka saattaa minut Edomiin?

¹⁰ (60:12) Etkö sinä, Jumala, hyljännyt meitä? Et lähtenyt, Jumala, meidän sotajoukkojemme kanssa!

¹¹ (60:13) Anna meille apu ahdistajaa vastaan, sillä turha on ihmisten apu.

¹² (60:14) Jumalan voimalla me teemme väkeviä tekoja; hän tallaa meidän vihollisemme maahan.

LUKU 61

VEISUUNJOHTAJALLE; KIELISOITTIMILLA; DAAVIDIN VIRSI. (61:2)

Kuule, Jumala, minun huutoni, huomaa minun rukoukseni.

² (61:3) Maan ääristä minä sinua huudan, kun sydämeni nääntyy. Saata minut kalliolle, joka on minulle liian korkea.

³ (61:4) Sillä sinä olet minun turvapaikkani, vahva torni vihollista vastaan.

⁴ (61:5) Suo minun asua sinun majassasi iankaikkisesti, turvautua sinun siipiesi suojaan. Sela.

⁵ (61:6) Sillä sinä, Jumala, kuulet minun lupaukseni, sinä annat perinnön niille, jotka sinun nimeäsi pelkäävät.

⁶ (61:7) Sinä lisäät kuninkaalle päiviä päiviin; hänen vuotensa jatkukoot polvesta polveen.

⁷ (61:8) Hallitkoon hän iankaikkisesti Jumalan kasvojen edessä; säädä armo ja totuus häntä varjelemaan.

⁸ (61:9) Niin minä veisaan iankaikkisesti sinun nimesi kiitosta, täytän lupaukseni päivästä päivään.

LUKU 62

VEISUUNJOHTAJALLE; JEDUTUNIN TAPAA; DAAVIDIN VIRSI. (62:2)

Jumalaa yksin minun sieluni hiljaisuudessa odottaa, häneltä tulee minulle apu.

² (62:3) Hän yksin on minun kallioni, minun apuni ja turvani: en minä suuresti horju.

³ (62:4) Kuinka kauan te yhtä miestä ahdistatte, hänet yhdessä surmataksenne, niinkuin hän olisi kaatuva seinä, niinkuin murrettu muuri?

⁴ (62:5) He vain pitävät neuvoa, miten syöstä hänet korkeudestaan. He rakastavat valhetta, he siunaavat suullansa ja kiroavat sydämessänsä. Sela.

⁵ (62:6) Odota yksin Jumalaa hiljaisuudessa, minun sieluni, sillä häneltä tulee minun toivoni.

⁶ (62:7) Hän yksin on minun kallioni, minun apuni ja turvani: en minä horju.

⁷ (62:8) Jumalassa on minun apuni ja kunniani. Minun väkevyyteni kallio, minun turvani on Jumala.

⁸ (62:9) Turvatkaa häneen joka aika, te kansa; vuodattakaa hänen eteensä sydämenne. Jumala on meidän turvamme. Sela.

⁹ (62:10) Vain tuulen henkäystä ovat ihmiset, vain valhetta ihmisten lapset: kaikki he nousevat vaa'assa ylös köykäisempinä kuin tuulenhenkäys.

¹⁰ (62:11) Älkää luottako väkivaltaan, älkää turhaan panko toivoanne ryöstettyyn tavaraan. Jos rikkautta karttuu, älkää siihen sydäntänne kiinnittäkö.

¹¹ (62:12) Kerran on Jumala sanonut, kahdesti olen sen kuullut: väkevyyks on Jumalan.

¹² (62:13) Ja sinun, Herra, on armo; sillä sinä maksat kullekin hänen tekojensa mukaan.

LUKU 63

DAAVIDIN VIRSI, KUN HÄN OLI JUUDAN ERÄMAASSA. (63:2)

Jumala, sinä olet minun Jumalani, sinua minä etsin varhain; sinua minun sieluni janoaa, sinua halajaa minun ruumiini kuivassa ja nääntyvässä, vedettömässä maassa.

² (63:3) Niin minä katselin sinua pyhäkössä, nähdäkseni sinun voimasi ja kunniasi.

³ (63:4) Sillä sinun armosi on parempi kuin elämä, minun huuleni ylistäkööt sinua.

⁴ (63:5) Niin minä kiitän sinua elinaikani, nostan käteni sinun nimeesi.

⁵ (63:6) Minun sieluni ravitaan niinkuin lihavuudella ja rasvalla, ja minun suuni ylistää sinua riemuitsevilla huulilla,

⁶ (63:7) kun minä vuoteessani sinua muistan ja ajattelen sinua yön vartiohetkinä.

⁷ (63:8) Sillä sinä olet minun apuni, ja sinun siipiesi suojassa minä riemuitsen.

⁸ (63:9) Minun sieluni riippuu sinussa kiinni, sinun oikea kätesi tukee minua.

⁹ (63:10) Mutta he etsivät minun henkeäni omaksi turmiokseen, he menevät maan syvyyksiin.

¹⁰ (63:11) Heidät annetaan miekalle alttiiksi, he joutuvat aavikkosutten osaksi.

¹¹ (63:12) Mutta kuningas on iloitseva Jumalassa; hän on jokaisen kerskaus, joka hänen kauttansa vannoo. Sillä valhettelijain suu tukitaan.

LUKU 64

VEISUUNJOHTAJALLE; DAAVIDIN VIRSI. (64:2)

Kuule, Jumala, minun ääneni, kun minä valitan, varjele minun elämäni vihollisen pelosta.

² (64:3) Kätke minut pahain seuralta, väärintekijäin riehuvalta joukolta,

³ (64:4) jotka hiovat kielensä kuin miekan, jännittävät jousensa, nuolinaan karvaat sanat,

- ⁴ (64:5) salaa ampuaksensa nuhteettoman. He ampuvat häntä äkisti eivätkä kavahda.
- ⁵ (64:6) He pysyvät lujina pahoissa aikeissaan, he kehuvat, kuinka he virittävät pauloja, he sanovat: "Kuka ne näkee?"
- ⁶ (64:7) He miettivät vääryyksiä: "Meillä on juoni valmiiksi mietittynä". Syvä on miehen sisu ja sydän.
- ⁷ (64:8) Mutta Jumala ampuu heidät nuolella, äkisti kohtaavat heitä iskut.
- ⁸ (64:9) He joutuvat kompastukseen, heidän oma kielensä langettaa heidät; kaikki, jotka heidät näkevät, nyökyttävät ilkkuen päätään.
- ⁹ (64:10) Ja kaikki ihmiset peljästyvät; he julistavat Jumalan töitä ja ottavat vaarin hänen teoistansa.
- ¹⁰ (64:11) Vanhurskas iloitsee Herrassa ja turvaa häneen, ja kaikki oikeamieliset kerskaavat.

LUKU 65

VEISUUNJOHTAJALLE; DAAVIDIN VIRSI, LAULU. (65:2)

Jumala, hiljaisuudessa kiitetään sinua Siionissa, ja sinulle täytetään lupaus.

- ² (65:3) Sinä kuulet rukouksen: sinun tykösi tulee kaikki liha.
- ³ (65:4) Minun syntivelkani ovat ylen raskaat, mutta sinä annat anteeksi meidän rikoksemme.
- ⁴ (65:5) Autuas se, jonka sinä valitset ja otat tykösi, esikartanoissasi asumaan! Salli meidän tulla ravituiksi sinun huoneesi hyvyydellä, sinun temppelisi pyhyydellä.
- ⁵ (65:6) Ihmeellisillä teoilla sinä vastaat meille vanhurskaudessa, sinä, meidän autuutemme Jumala, sinä, kaikkien maan äärten ja kaukaisen meren turva,
- ⁶ (65:7) joka voimallasi vahvistat vuoret ja olet vyötetty väkevyydellä;
- ⁷ (65:8) sinä, joka asetat merten pauhinan ja niiden aaltojen pauhinan ja kansojen metelin,
- ⁸ (65:9) niin että ne, jotka niiden ääriällä asuvat, hämmästyvät sinun ihmeitäsi; aamun ja ehtoon ääret sinä täytät riemulla.
- ⁹ (65:10) Sinä pidät maasta huolen, kastelet sen runsaasti, sinä teet sen ylen rikkaaksi. Jumalan virta on vettä täynnä. Sinä valmistat heidän viljansa, sillä niin sinä valmistat maan.
- ¹⁰ (65:11) Sinä kastelet sen vaot, sinä muhennat sen multapaakut, sadekuuroilla sinä sen pehmität ja siunaat sen laihon.
- ¹¹ (65:12) Sinä kaunistat vuoden hyvyydelläsi, ja sinun askeleesi tiukkuvat lihavuutta.
- ¹² (65:13) Erämaan laitumet tiukkuvat, ja kukkulat vyöttäytyvät riemuun.
- ¹³ (65:14) Kedot verhoutuvat lammasmaumoihin, ja vilja peittää laaksot. Riemuitaan ja lauletaan!

LUKU 66

VEISUUNJOHTAJALLE; LAULU, VIRSI.

Kohottakaa Jumalalle riemuhuuto, kaikki maa,

- ² veisatkaa hänen nimensä kunniaa, antakaa hänelle kunnia ja ylistys.
- ³ Sanokaa Jumalalle: "Kuinka peljättävät ovat sinun tekosi!" Sinun suuren voimasi tähden sinun vihollisesi matelevat sinun edessäsi.

- ⁴ Kaikki maa kumartakoon sinua ja veisatkoon sinun kiitostasi, veisatkoon sinun nimesi kiitosta. Sela.
- ⁵ Tulkaa ja katsokaa Jumalan töitä: hän on peljättävä teoissansa ihmisten lapsia kohtaan.
- ⁶ Meren hän muutti kuivaksi maaksi, jalkaisin käytiin virran poikki; silloin me iloitsimme hänestä.
- ⁷ Hän hallitsee voimallansa iankaikkisesti, hänen silmänsä vartioitsevat kansoja; niskoittelijat älkööt nostako päätänsä. Sela.
- ⁸ Kiitäkää, te kansat, meidän Jumalaamme, korkealle kaiuttakaa hänen ylistystänsä.
- ⁹ Hän antaa meidän sielullemme elämän eikä salli meidän jalkamme horjua.
- ¹⁰ Sillä sinä, Jumala, olet koetellut meitä, olet sulattanut meitä, niinkuin hopea sulatetaan.
- ¹¹ Sinä veit meidät verkkoon, panit kuorman meidän lanteillemme.
- ¹² Sinä annoit ihmisten ajaa päämme päällitse, me jouduimme tuleen ja veteen. Mutta sinä veit meidät yltäkylläisyyteen.
- ¹³ Minä tuon sinun huoneeseesi polttouhreja, täytän sinulle lupaukseni,
- ¹⁴ joihin minun huuleni avautuivat ja jotka minun suuni hädässäni lausui.
- ¹⁵ Lihavat polttouhrit minä sinulle uhraan ynnä oinasten uhrituoksun; minä uhraan sinulle härkiä ja kauriita. Sela.
- ¹⁶ Tulkaa, kuulkaa, niin minä kerron teille, kaikki te Jumalaa pelkääväiset, mitä hän on minun sielulleni tehnyt.
- ¹⁷ Häntä minä suullani huusin, ja ylistys tuli minun kielelleni.
- ¹⁸ Jos minulla olisi väärä sydämässäni, ei Herra minua kuulisi.
- ¹⁹ Mutta Jumala kuuli minua ja otti vaarin minun rukoukseni äänestä.
- ²⁰ Kiitetty olkoon Jumala, joka ei hyljännyt minun rukoustani eikä ottanut minulta pois armoansa.

LUKU 67

VEISUUNJOHTAJALLE; KIELISOITTIMILLA; VIRSI, LAULU. (67:2)

Jumala olkoon meille armollinen ja siunatkoon meitä, hän valistakoon kasvonsa meille, - Sela -

- ² (67:3) että maan päällä tunnettaisiin sinun tiesi, kaikissa pakanakansoissa sinun apusi.
- ³ (67:4) Sinua, Jumala, kansat kiittäkööt, sinua kaikki kansat kiittäkööt.
- ⁴ (67:5) Iloitkoot ja riemuitkoot kansakunnat, sillä sinä tuomitset kansat oikein ja johdatat kansakunnat maan päällä. Sela.
- ⁵ (67:6) Sinua, Jumala, kansat kiittäkööt, sinua kaikki kansat kiittäkööt.
- ⁶ (67:7) Maa on satonsa antanut. Siunatkoon meitä Jumala, meidän Jumalamme.
- ⁷ (67:8) Siunatkoon meitä Jumala, ja peljätäkööt häntä kaikki maan ääret.

LUKU 68

VEISUUNJOHTAJALLE; DAAVIDIN VIRSI, LAULU. (68:2)

Jumala nousee, hänen vihollisensa hajaantuvat, hänen vihamiehensä pakenevat hänen kasvojensa edestä.

- ² (68:3) Sinä hajotat heidät, niinkuin savu hajoaa; niinkuin vaha sulaa tulen hohteessa, niin jumalattomat häviävät Jumalan kasvojen edessä.

- ³ (68:4) Mutta vanhurskaat iloitsevat ja riemuitsevat Jumalan kasvojen edessä, he ihastuvat ilosta.
- ⁴ (68:5) Laulakaa Jumalalle, veisatkaa hänen nimensä kiitosta. Tehkää tie hänelle, joka kiittää halki arojen. Hänen nimensä on Herra, riemuitkaa hänen kasvojensa edessä.
- ⁵ (68:6) Hän on orpojen isä ja leskien puolustaja, Jumala pyhässä asunnossansa,
- ⁶ (68:7) Jumala, joka antaa hyljätyleille kodin ja johtaa vangitut onneen. Vain niskoittelijat asuvat kuivassa maassa.
- ⁷ (68:8) Jumala, kun sinä kävit kansasi edellä, kun sinä kuljit erämaassa, - Sela -
- ⁸ (68:9) niin maa vapisi ja taivaat tiukkuivat Jumalan kasvojen edessä, Siinai vapisi Jumalan, Israelin Jumalan, kasvojen edessä.
- ⁹ (68:10) Runsaalla sateella sinä, Jumala, kostutit perintömaasi; ja kun se oli näännyksissä, niin sinä virvoitit sen.
- ¹⁰ (68:11) Sinun laumasi asettui siihen; hyvydessäsi, Jumala, sinä sen kurjille valmistit.
- ¹¹ (68:12) Herra antaa sanoman, suuri on voitonsanoman saattajatarten joukko:
- ¹² (68:13) Sotajoukkojen kuninkaat pakenevat, he pakenevat, ja perheen emäntä jakaa saaliin.
- ¹³ (68:14) Jäättekö makailemaan karjatarhojen vaiheille? Kyyhkysen siivet ovat hopealla silatut, sen sulat keltaisella kullalla!
- ¹⁴ (68:15) Kun Kaikkivaltias siellä hajotti kuninkaat, satoi lunta Salmonilla.
- ¹⁵ (68:16) Baasanin vuori on Jumalan vuori, Baasanin vuori on monihuippuinen vuori.
- ¹⁶ (68:17) Miksi te, monihuippuiset vuoret, karsaasti katsotte vuorta, jolla Jumala on mielistynyt asumaan? Totisesti, Herra asuu siellä iankaikkisesti.
- ¹⁷ (68:18) Jumalan sotavaunuja on kymmenet tuhannet, on tuhannen kertaa tuhannet; Herra on niiden keskellä, pyhydessään niinkuin Siinai.
- ¹⁸ (68:19) Sinä astuit ylös korkeuteen, otit vankeja saaliiksesi, sait ihmisiä lahjaksesi: niskoittelijatkin joutuvat asumaan Herran Jumalan tykönä.
- ¹⁹ (68:20) Kiitetty olkoon Herra joka päivä. Meitä kantaa Jumala, meidän apumme. Sela.
- ²⁰ (68:21) Meillä on Jumala, Jumala, joka auttaa, ja Herra, Herra, joka kuolemasta vapahtaa.
- ²¹ (68:22) Mutta Jumala murskaa vihollistensa pään, niiden karvaisen päälleen, jotka synneissensä vaeltavat.
- ²² (68:23) Herra sanoo: "Baasanista minä heidät palautan, palautan meren syvyyksistä,
- ²³ (68:24) että sinä polkisit jalkasi vereen, että sinun koiriesi kieli saisi osansa vihollisista".
- ²⁴ (68:25) Julkinähtävät ovat sinun juhlasaattosi, Jumala, minun Jumalani, kuninkaani juhlasaattot pyhäkössä.
- ²⁵ (68:26) Laulajat käyvät edellä, kanteleensoittajat jäljessä, keskellä nuoret naiset vaskirumpuja lyöden.
- ²⁶ (68:27) Kiittäkää Jumalaa seurakunnan kokouksissa, kiittäkää Herraa te, jotka olette Israelin lähteestä.
- ²⁷ (68:28) Tuolla on Benjamin, nuorin, heitä johtaen, Juudan ruhtinaat joukkoinensa, Sebulonin ruhtinaat, Naftalin ruhtinaat.
- ²⁸ (68:29) Sinun Jumalasi on säätänyt sinulle vallan. Vahvista, Jumala, minkä olet hyväksemme tehnyt.
- ²⁹ (68:30) Sinun temppelisi tähden, joka kohooa Jerusalemissa, kuninkaat tuovat sinulle lahjoja.

- ³⁰ (68:31) Käske ankarasti ruovikon petoa, härkien laumaa ynnä vasikoita, kansoja, lankeamaan maahan hopeaharkkoinensa. Hän hajottaa kansat, jotka sotia rakastavat.
- ³¹ (68:32) Mahtavat saapuvat Egyptistä, Etiopia kiiruhtaa ojentamaan käsiänsä Jumalan puoleen.
- ³² (68:33) Te maan valtakunnat, laulakaa Jumalalle, veisatkaa Herran kiitosta, - Sela -
- ³³ (68:34) hänen, joka kiittää ikuisten taivasten taivaissa! Katso, hän antaa äänellensä väkevän jylinän.
- ³⁴ (68:35) Antakaa väkevyys Jumalalle! Hänen herrautensa on Israelin yllä ja hänen voimansa pilvien tasalla.
- ³⁵ (68:36) Peljättävä on Jumala, joka ilmestyy sinun pyhäköstäsi, Israelin Jumala. Hän antaa kansallensa voiman ja väkevyyden. Kiitetty olkoon Jumala.

LUKU 69

VEISUUNJOHTAJALLE; VEISATAAN KUIN: "LILJAT"; DAAVIDIN VIRSI. (69:2)

Pelasta minut, Jumala, sillä vedet käyvät minun sieluuni asti.

- ² (69:3) Minä olen vajonnut syvään, pohjattomaan liejuun, olen joutunut vetten syvyyksiin, ja virta tulvii minun ylitseni.
- ³ (69:4) Minä olen väsynyt huutamisesta, minun kurkkuni kuivettuu, minun silmäni ovat rauenneet odottaessani Jumalaani.
- ⁴ (69:5) Enemmän kuin hiuksia päässäni on niitä, jotka minua syyttömästi vihaavat; paljon on niitä, jotka tahtovat tuhota minut, jotka syyttä ovat vihollisiani; mitä en ole ryöstänyt, se täytyy minun maksaa.
- ⁵ (69:6) Jumala, sinä tunnet minun hulluuteni, eivätkä minun vikani ole sinulta salassa.
- ⁶ (69:7) Älä anna minussa häpeään joutua niiden, jotka odottavat sinua, Herra, Herra Sebaot. Älä salli minussa pettyä niiden, jotka etsivät sinua, Israelin Jumala.
- ⁷ (69:8) Sillä sinun tähtesi minä kärsin herjausta, pilkka peittää minun kasvoni.
- ⁸ (69:9) Veljilleni minä olen tullut vieraaksi, olen tullut oudoksi äitini lapsille.
- ⁹ (69:10) Sillä kiivaus sinun huoneesi puolesta on minut kuluttanut, ja niiden herjaukset, jotka sinua herjaavat, ovat sattuneet minuun.
- ¹⁰ (69:11) Minä, minun sieluni itki ja paastosi, mutta siitä koitui minulle vain herjausta.
- ¹¹ (69:12) Minä pukeuduin säkkipukuun, mutta tulin sananparreksi heidän suussaan.
- ¹² (69:13) Porteissa-istujat minusta jaarittelevat, ja väkijuomain juojat minusta laulavat.
- ¹³ (69:14) Mutta minä rukoilen sinua, Herra, otollisella ajalla, sinua, Jumala, sinun suuren laupeutesi turvin. Vastaa minulle pelastavan uskollisuutesi tähden.
- ¹⁴ (69:15) Päästä minut loasta, etten siihen vajoa, auta, että pääsen vihollisistani ja syvistä vesistä.
- ¹⁵ (69:16) Älä anna vetten vuon minua upottaa, syvyyden minua niellä ja kuilun sulkea suutaan minun ylitseni.
- ¹⁶ (69:17) Vastaa minulle, Herra, sillä sinun armosi on hyvä, käänny minun puoleeni suuressa laupeudessasi.
- ¹⁷ (69:18) Älä peitä kasvojesi palvelijaltasi, sillä minä olen ahdistuksessa; joudu, vastaa minulle.
- ¹⁸ (69:19) Lähesty minun sieluani ja lunasta se, vapahda minut vihollisteni tähden.
- ¹⁹ (69:20) Sinä tiedät minun häväistykseni, minun häpeäni ja pilkkani, sinun edessäsi ovat julki kaikki minun ahdistajani.

- ²⁰ (69:21) Häväistys on särkenyt minun sydämeni, minä olen käynyt heikoksi; minä odotin sääliä, mutta en saanut, ja lohduttajia, mutta en löytänyt.
- ²¹ (69:22) Koiruohoa he antoivat minun syödäkseni ja juottivat minulle janooni haparviiniä.
- ²² (69:23) Tulkoon heidän pöytänsä heille paulaksi, ansaksi noille suruttomille.
- ²³ (69:24) Soetkoot heidän silmänsä, niin etteivät näe, ja saata heidän lanteensa alati horjumaan.
- ²⁴ (69:25) Vuodata vihastuksesi heidän päällensä, ja yllättäköön heidät sinun vihasi hehku.
- ²⁵ (69:26) Joutukoon heidän leiripaikkansa autioksi, älköön heidän majoissansa asukasta olko.
- ²⁶ (69:27) Sillä he vainoavat sitä, jota sinä olet lyönyt, he juttelevat niiden tuskista, joita sinä olet haavoittanut.
- ²⁷ (69:28) Lisää heille rikosta rikoksen päälle, ja sinun vanhurskautesi he älkööt pääskö.
- ²⁸ (69:29) Pyyhittäköön heidät pois elämän kirjasta, älköönkään heitä kirjoitettako vanhurskasten lukuun.
- ²⁹ (69:30) Mutta minä olen kurja ja vaivattu, suojatkoon minua sinun apusi, Jumala,
- ³⁰ (69:31) niin minä veisuulla kiitan Jumalan nimeä ja ylistän häntä kiitosvirsillä.
- ³¹ (69:32) Se on Herralle otollisempi kuin härkä, kuin mulli, sarvipää ja sorkkajalka.
- ³² (69:33) Nöyrät näkevät sen ja riemuitsevat; elpyköön teidän sydämenne, teidän, jotka etsitte Jumalaa.
- ³³ (69:34) Sillä Herra kuulee köyhiä eikä halveksi vankejansa.
- ³⁴ (69:35) Kiittäkööt häntä taivaat ja maa, meret ja kaikki, mitä niissä liikkuu.
- ³⁵ (69:36) Sillä Jumala on pelastava Siionin ja rakentava Juudan kaupungit, niin että he asettuvat niihin ja omistavat ne.
- ³⁶ (69:37) Hänen palvelijainsa jälkeläiset saavat sen perinnökseen, ja ne, jotka hänen nimeänsä rakastavat, saavat asua siinä.

LUKU 70

VEISUUNJOHTAJALLE; DAAVIDIN VIRSI; SYNTIÄ TUNNUSTETTAESSA. (70:2)

Jumala, riennä minua pelastamaan, riennä minun avukseni, Herra.

² (70:3) Joutukoot häpeään ja punastukoot ne, jotka minun henkeäni väijyvät; peräytykööt ja saakoot häpeään ne, jotka tahtovat minulle onnettomuutta.

³ (70:4) Kääntykööt takaisin häpeissänsä ne, jotka sanovat: "Kas niin, kas niin!"

⁴ (70:5) Iloitukoot ja riemuitkoot sinussa kaikki, jotka sinua etsivät; joille sinun apusi on rakas, ne sanokoot aina: "Ylistetty olkoon Jumala!"

⁵ (70:6) Mutta minä olen kurja ja köyhä; Jumala, riennä minun tyköni. Sinä olet minun apuni ja vapauttajani; Herra, älä viivy.

LUKU 71

Sinuun, Herra, minä turvaan, älä salli minun joutua häpeään iankaikkisesti.

² Pelasta minut, vapahda minut vanhurskaudessasi, kallista korvasi minun puoleeni ja auta minua.

³ Ole minulle kallio, jolla saan asua ja jonne aina saan mennä, sinä, joka olet säätänyt

minulle pelastuksen. Sillä sinä olet minun kallioni ja linnani.

⁴ Jumalani, vapauta minut jumalattoman kädestä, väärän ja väkivaltaisen kourista.

⁵ Sillä sinä olet minun toivoni, Herra, Herra, minun turvani hamasta nuoruudestani.

⁶ Sinä olet minun tukeni syntymästäni saakka, sinä päästit minut äitini kohdusta; sinua minä alati ylistän.

⁷ Monelle minä olen kuin kummitus, mutta sinä olet minun vahva suojani.

⁸ Minun suuni on täynnä sinun kiitostasi, täynnä sinun ylistystäsi kaiken päivää.

⁹ Älä heitä minua pois minun vanhalla iälläni, älä hylkää minua, kun voimani loppuu.

¹⁰ Sillä minun viholliseni puhuvat minusta; ne, jotka väijyvät minun henkeäni, neuvottelevat keskenänsä:

¹¹ Jumala on hänet hyljännyt; ajakaa häntä takaa ja ottakaa kiinni, sillä auttajaa ei ole.

¹² Jumala, älä ole minusta kaukana, Jumalani, riennä minun avukseni.

¹³ Joutukoot häpeään ja hukkukoot ne, jotka vainoavat minun sieluani; peittäköön häpeä ja pilkka ne, jotka hankkivat minulle onnettomuutta.

¹⁴ Mutta minä odotan alati, ja yhäti minä sinua kiitän.

¹⁵ Minun suuni on julistava sinun vanhurskauttasi, sinun pelastustekojasi kaiken päivää, sillä niiden määrää en minä tunne.

¹⁶ Herran, Herran väkeviä tekoja minä tuon julki, minä ylistän sinun vanhurskauttasi, sinun ainoan.

¹⁷ Jumala, sinä olet opettanut minua hamasta nuoruudestani, ja yhä vielä minä sinun ihmeitäsi julistan.

¹⁸ Älä, Jumala, minua hylkää vanhaksi ja harmaaksi tultuani, niin minä julistan sinun käsivartesi voimaa nousevalle polvelle, sinun väkevyyttäsi kaikille vielä tuleville.

¹⁹ Jumala, sinun vanhurskautesi ulottuu hamaan korkeuksiin, sinun, joka teet niin suuria. Jumala, kuka on sinun vertaisesi?

²⁰ Sinä, joka olet antanut meidän kokea paljon ahdistusta ja onnettomuutta, sinä virvoitat meidät jälleen henkiin, ja maan syvyyksistä sinä tuot meidät takaisin.

²¹ Anna minun arvoni kasvaa ja lohduta minua jälleen.

²² Niin minä myös ylistän harpulla sinua, sinun uskollisuuttasi, minun Jumalani, soitan kanteleella kiitosta sinulle, sinä Israelin Pyhä.

²³ Minun huuleni riemuitsevat, kun minä sinulle soitan, ja myös minun sieluni, jonka sinä olet lunastanut.

²⁴ Minun kieleni julistaa sinun vanhurskauttasi kaiken päivää, sillä häpeään ja pilkkaan ovat joutuneet ne, jotka hankkivat minulle onnettomuutta.

LUKU 72

SALOMON VIRSI.

Jumala, anna kuninkaan tuomita, niinkuin sinä tuomitset, anna vanhurskautesi kuninkaan pojalle.

² Tuomitkoon hän sinun kansaasi vanhurskaasti ja sinun kurjiasi oikeuden mukaan.

³ Vuoret kantakoot rauhaa kansalle, niin myös kukkulat, vanhurskauden voimasta.

⁴ Auttakoon hän kansan kurjat oikeuteen, pelastakoon köyhäin lapset ja musertakoon sortajan.

⁵ Niin he pelkäävät sinua, niin kauan kuin aurinko paistaa ja kuu kumottaa, polvesta

polveen.

⁶ Hän olkoon niinkuin sade, joka nurmikolle vuotaa, niinkuin sadekuuro, joka kostuttaa maan.

⁷ Hänen päivinensä vanhurskas kukoistaa, ja rauha on oleva runsas siihen saakka, kunnes kuuta ei enää ole.

⁸ Hallitkoon hän merestä mereen ja Euftrat-virrasta maan ääriin saakka.

⁹ Hänen edessänsä erämaan asujat polvistuvat, ja hänen vihollisensa nuolevat tomua.

¹⁰ Tarsiin ja saarten kuninkaat tuovat lahjoja, Saban ja Seban kuninkaat veroa maksavat.

¹¹ Häntä kumartavat kaikki kuninkaat, kaikki kansakunnat palvelevat häntä.

¹² Sillä hän pelastaa köyhän, joka apua huutaa, kurjan ja sen, jolla ei auttajaa ole.

¹³ Hän armahtaa vaivaista ja köyhää ja pelastaa köyhäin sielun.

¹⁴ Hän lunastaa heidän sielunsa sorrosta ja väkivallasta, ja heidän verensä on hänen silmissään kallis.

¹⁵ Hän eläköön, ja hänelle tuotakoon Saban kultaa; hänen puolestansa rukoiltakoon alati, ja siunattakoon häntä lakkaamatta.

¹⁶ Maa kasvakoon runsaasti viljaa, vuorten huippuja myöten, sen hedelmä huojukoon niinkuin Libanon; ja kansaa nouskoon kaupungeista niinkuin kasveja maasta.

¹⁷ Pysyköön hänen nimensä iankaikkisesti, ja versokoon hänen nimensä, niin kauan kuin aurinko paistaa. Hänessä he itseänsä siunatkoot, ja kaikki kansakunnat ylistäkööt häntä onnelliseksi.

¹⁸ Kiitetty olkoon Herra Jumala, Israelin Jumala, ainoa, joka ihmeitä tekee.

¹⁹ Kiitetty olkoon hänen kunniansa nimi iankaikkisesti, ja kaikki maa olkoon täynnä hänen kunniaansa. Amen, amen.

²⁰ Daavidin, Iisain pojan, rukoukset päättyvät.

LUKU 73

AASAFIN VIRSI.

Totisesti, Jumala on hyvä Israelille, niille, joilla on puhdas sydän.

² Mutta minun jalkani olivat vähällä kompastua, askeleeni olivat aivan liukahtaa.

³ Sillä minussa nousi kateus ylvästelijöitä kohtaan, kun minä näin jumalattomien menestyvän.

⁴ Sillä he ovat vaivoista vapaat kuolemaansa asti, he ovat voimakkaat ja lihavat.

⁵ Eivät he koe muitten kuolevaisten tuskia, eikä heitä vaivata niinkuin muita ihmisiä.

⁶ Sentähden on ylpeys heillä kaulakoristeena, väkivalta on puku, joka heidät verhoaa.

⁷ Heidän silmänsä pullistuvat ulos heidän lihavuudestaan, heidän sydämensä kuvittelut kulkevat valtoimina.

⁸ He pilkkaavat ja puhuvat väkivallan puheita pahuudessaan, he puhuvat kuin korkeuksista.

⁹ Heidän suunsa tavoittelee taivasta, ja heidän kielensä kulkee pitkin maata.

¹⁰ Sentähden heidän kansansa liittyy heihin ja särpii vettä kyllähti.

¹¹ Ja he sanovat: "Kuinka Jumala sen tietäisi, onko tietoa Korkeimmalla?"

¹² Katso, nämä ovat jumalattomat; kuitenkin he elävät ainaisessa rauhassa ja rikastuvat yhäti.

¹³ Turhaan minä olen pitänyt sydämeni puhtaana ja pessyt käteni viattomuudessa:

- ¹⁴ minua vaivataan joka aika, ja minä saan joka aamu kuritusta.
- ¹⁵ Jos olisin sanonut: "Noin minäkin puhun", katso, niin minä olisin ollut petollinen koko sinun lastesi sukua kohtaan.
- ¹⁶ Minä mietin päästäkseni tästä selvyYTEEN; mutta se oli minulle ylen vaikeata,
- ¹⁷ kunnes minä pääsin sisälle Jumalan pyhiin salaisuuksiin ja käsitin, mikä heidän loppunsa on oleva.
- ¹⁸ Totisesti, sinä panet heidät liukkaalle, perikatoon sinä heidät syökset.
- ¹⁹ Kuinka he joutuvatkaan äkisti turmioon! He hukkuvat, heidän loppunsa on kauhistava.
- ²⁰ Niinkuin unen käy herätessä, niin sinä, Herra, kun heräjäT, heidän valhekuvansa hylkääT.
- ²¹ Kun minun sydämeni katkeroitui ja minun munaskuihini pisti,
- ²² silloin minä olin järjetön enkä mitään älynnyt, olin sinun edessäsi kuin nauta.
- ²³ Kuitenkin minä pysyn alati sinun tykönäsi, sinä pidät minua kiinni oikeasta kädestäni.
- ²⁴ Sinä talutat minua neuvosi mukaan ja korjaat minut viimein kunniaan.
- ²⁵ Ketä muuta minulla olisi taivaassa! Ja kun sinä olet minun kanssani, en minä mistään maan päällä huoli.
- ²⁶ Vaikka minun ruumiini ja sieluni nääntyisi, Jumala on minun sydämeni kallio ja minun osani iankaikkisesti.
- ²⁷ Sillä katso, jotka sinusta eriävät, ne hukkuvat, sinä tuhoat kaikki, jotka haureudessa sinusta luopuvat.
- ²⁸ Mutta minun onneni on olla Jumalaa lähellä, minä panen turvani Herraan, Herraan, kertoakseni kaikkia sinun tekojasi.

LUKU 74

AASAFIN MIETEVIRSI.

- M**iksi sinä, Jumala, hylkäsit meidät ainiaaksi, miksi suitsuaa sinun vihasi laitumesi lampaita vastaan?
- ² Muista seurakuntaasi, jonka muinoin omaksesi otit, jonka lunastit perintösuvuksesi. Muista Siionin vuorta, jolla sinä asut.
- ³ Ohjaa askeleesi ikuisille raunioille. Vihollinen on raiskannut kaiken pyhäkössä.
- ⁴ Sinun vihollisesi huusivat kokoushuoneessasi, he pystyttivät omat merkkinsä merkeiksi sinne.
- ⁵ Näytti, kuin olisi tiheässä metsässä kirveitä heilutettu korkealle.
- ⁶ Niin he löivät kaikki sen veistokset kirveillä ja nuijilla rikki.
- ⁷ He pistivät sinun pyhäkkösi tuleen, he häväisivät, panivat maan tasalle sinun nimesi asumuksen.
- ⁸ He sanoivat sydämessään: "Me hävitämme heidät kaikki tyynni". He polttivat kaikki jumalanpalvelushuoneet maasta.
- ⁹ Merkkejämme me emme näe, ei ole enää profeettaa, eikä ole joukossamme ketään, joka tietäisi, kuinka kauan -.
- ¹⁰ Kuinka kauan, Jumala, vihollinen saa herjata, vihamies pilkata sinun nimeäsi lakkaamatta?
- ¹¹ Miksi pidätät kättäsi, oikeata kättäsi? Vedä se povestasi ja hävitä heidät.
- ¹² Jumala on minun kuninkaani ammoisista ajoista, hän toimittaa pelastuksen maan

päällä.

- 13** Sinä voimallasi halkaisit meren, sinä musersit lohikäärmeitten päät vetten päällä.
- 14** Sinä ruhjoit rikki Leviatanin päät, sinä annoit hänet ruuaksi erämaan eläinten laumalle.
- 15** Sinä puhkaisit kuohumaan lähteen ja puron, sinä kuivasit väkevät virrat.
- 16** Sinun on päivä, sinun on yö, sinä valmistit valon ja auringon.
- 17** Sinä määräsit kaikki maan rajat, sinä asetit kesän ja talven.
- 18** Niin muista tämä: vihollinen herjaa Herraa, houkkiokansa pilkkaa sinun nimeäsi.
- 19** Älä anna pedolle alttiiksi metsäkyyhkysesielua, älä iäksi unhota kurjiesi elämää.
- 20** Katso liittoasi. Sillä maan pimennot ovat väkivallan pesiä täynnä.
- 21** Älä salli sorretun kääntyä häväistynä takaisin. Kurja ja köyhä saakoot ylistää sinun nimeäsi.
- 22** Nouse, Jumala, aja asiasi. Muista, miten houkat herjaavat sinua kaiken aikaa.
- 23** Älä unhota vihollistesi huutoa, älä vastustajaisi melua, joka kohoaa lakkaamatta.

LUKU 75

VEISUUNJOHTAJALLE; VEISATAAN KUIN: "ÄLÄ TURMELE"; VIRSI; AASAFIN LAULU. (75:2)

Me kiitämme sinua, Jumala, me kiitämme sinua; lähellä on sinun nimesi, sinun ihmeitäsi kerrotaan.

- 2** (75:3) Vaikka minä valitsenkin ajan, minä tuomitsen oikein.
- 3** (75:4) Vaikka maa kaikkine asukkaineen menehtyy pelkoon, pidän minä pystyssä sen patsaat. Sela.
- 4** (75:5) Ylvästelijöille minä sanon: älkää ylvästelkö, ja jumalattomille: älkää sarvea nostako.
- 5** (75:6) Älkää nostako sarveanne korkealle, älkää puhuko niskoitellen, julkeasti.
- 6** (75:7) Ei tule apua idästä, ei lännestä, ei vuorisesta erämaasta,
- 7** (75:8) vaan Jumala on se, joka tuomitsee: yhden hän alentaa, toisen ylentää.
- 8** (75:9) Sillä Herran kädessä on malja, joka vaahtoa täynnänsä höystettyä viiniä, ja siitä hän kaataa; kaikkien maan jumalattomien täytyy se juoda, särpiä pohjasakkaa myöten.
- 9** (75:10) Mutta minä julistan iäti, veisaan kiitosta Jaakobin Jumalalle.
- 10** (75:11) Ja kaikki jumalattomien sarvet minä katkaisen; korkealle kohoavat vanhurskaan sarvet.

LUKU 76

VEISUUNJOHTAJALLE; KIELISOITTIMILLA; VIRSI; AASAFIN LAULU. (76:2)

Jumala on tunnettu Juudassa, hänen nimensä on suuri Israelissa;

- 2** (76:3) Saalemissa on hänen majansa ja hänen asumuksensa Siionissa.
- 3** (76:4) Siellä hän mursi jousen salamat, kilven ja miekan ja sodan. Sela.
- 4** (76:5) Kirkkaudessa, valtasuuruudessa sinä tulit voittosaaliin vuorilta.
- 5** (76:6) Urhoollisilta ryöstettiin aseet, he uupuivat uneen; kaikkien sankarien kädet herposivat.
- 6** (76:7) Sinun nuhtelustasi, Jaakobin Jumala, vaipuivat raskaaseen uneen vaunut ja hevoset.
- 7** (76:8) Sinä olet peljättävä, kuka kestää sinun edessäsi, kun sinä vihostut?

- ⁸ (76:9) Taivaasta sinä annoit tuomiosi kuulua; maa peljästy ja vaikenä,
⁹ (76:10) kun Jumala nousi tuomiolle vapahtaakseen kaikki maan nöyrät. Sela.
¹⁰ (76:11) Sillä ihmisten viha tulee sinulle ylistykseksi: sinä vyöttäydyt vihan ylenpalttisuuteen.
¹¹ (76:12) Tehkää lupauksia ja täyttäkää ne Herralle, Jumalallenne. Kaikki hänen ympärillään asuvaliset tuokoot lahjoja Peljättävälle,
¹² (76:13) joka nöyryyttää ruhtinaitten rohkeuden ja joka on peljättävä maan kuninkaille.

LUKU 77

VEISUUNJOHTAJALLE; JEDUTUNIN TAPAAN; AASAFIN VIRSI. (77:2)

- M**inä korotan ääneni Jumalan puoleen ja huudan; minä korotan ääneni Jumalan puoleen, että hän minua kuulis.
- ² (77:3) Ahdistukseni aikana minä etsin Herraa; minun käteni on yöllä ojennettuna eikä väsy; minun sieluni ei lohdutuksesta huoli.
- ³ (77:4) Minä muistan Jumalaa ja huokaan; minä tutkistelen, ja minun henkeni näänny. Sela.
- ⁴ (77:5) Sinä pidät minun silmäni valveilla; minä olen niin levoton, etten voi puhua.
- ⁵ (77:6) Minä ajattelen muinaisia päiviä, ammuin menneitä vuosia.
- ⁶ (77:7) Minä muistan yöllä kanteleeni, minä mietiskelen sydämessäni, ja minun henkeni tutkii:
- ⁷ (77:8) Hylkääkö Herra ikiajoiksi eikä enää osoita mielisuosiota?
- ⁸ (77:9) Onko hänen armonsa mennyt ainiaaksi, onko hänen lupauksensa lopussa polvesta polveen?
- ⁹ (77:10) Onko Jumala unhottanut olla armollinen, onko hän vihassaan lukinnut laupeutensa? Sela.
- ¹⁰ (77:11) Minä sanoin: tämä on minun kärsimykseni, että Korkeimman oikea käsi on muuttunut.
- ¹¹ (77:12) Minä muistelen Herran tekoja, minä muistelen sinun entisiä ihmetöitäsi.
- ¹² (77:13) Minä tutkistelen kaikkia sinun töitäsi, minä mietin sinun suuria tekojasi.
- ¹³ (77:14) Jumala, sinun tiesi on pyhä; kuka on jumala, suuri niinkuin sinä, Jumala?
- ¹⁴ (77:15) Sinä olet Jumala, joka teet ihmeitä, sinä olet ilmoittanut voimasi kansojen seassa.
- ¹⁵ (77:16) Käsivarrellasi sinä lunastit kansasi, Jaakobin ja Joosefin lapset. Sela.
- ¹⁶ (77:17) Vedet näkivät sinut, Jumala, vedet näkivät sinut ja vapisivat, ja syvyydet värisivät.
- ¹⁷ (77:18) Pilvet purkivat vettä, pilvet antoivat jylinänsä, sinun nuolesi lensivät.
- ¹⁸ (77:19) Sinun pauhinasi ääni vyöryi, salamat valaisivat maan piirin, maa vapisi ja järkkäi.
- ¹⁹ (77:20) Meren halki kävi sinun tiesi, sinun polkusi läpi suurten vetten, eivätkä sinun jälkesi tuntuneet.
- ²⁰ (77:21) Sinä kuljetit kansasi niinkuin lammasmaan Mooseksen ja Aaronin kädellä.

LUKU 78

AASAFIN MIETEVIRSI.

Kuuntele, kansani, minun opetustani, kallistakaa korvanne minun suuni sanoille.

² Minä avaan suuni mietelmiin, tuon ilmi muinaisaikojen arvoituksia.

³ Mitä olemme kuulleet, minkä olemme saaneet tietää ja mitä isämme ovat meille kertoneet,

⁴ sitä me emme heidän lapsiltansa salaa, vaan me kerromme tulevalle polvelle Herran ylistettävistä teoista, hänen voimastansa ja ihmeistänsä, jotka hän on tehnyt.

⁵ Hän asetti todistuksen Jaakobiin, hän sääti Israeliin lain ja käski meidän isiemme julistaa ne lapsillensa,

⁶ että jälkipolvi saisi ne tietää, saisivat tietää vastedes syntyvät lapset, ja nekin nousisivat ja kertoisivat niistä lapsillensa.

⁷ Niin nämä panisivat uskalluksensa Jumalaan eivätkä unhottaisi Jumalan tekoja, vaan ottaisivat hänen käskyistänsä vaarin.

⁸ Ja niin ei heistä tulisi, niinkuin heidän isistänsä, kapinoitseva ja niskoitteleva polvi, sukupolvi, jonka sydän ei pysynyt lujana ja jonka henki ei pysynyt uskollisena Jumalalle.

⁹ Efraimin lapset, asestetut jousimiehet, kääntyivät pakoon taistelun päivänä.

¹⁰ Eivät he pitäneet Jumalan liittoa, eivät tahtoneet vaeltaa hänen lakinsa mukaan,

¹¹ vaan he unhottivat hänen suuret tekonsa ja hänen ihmeensä, jotka hän heille näytti.

¹² Heidän isiensä nähden hän ihmeitä teki Egyptin maassa, Soonanin kedolla.

¹³ Hän halkaisi meren ja vei heidät sen läpi, hän seisotti vedet roukkioksi.

¹⁴ Hän johdatti heitä päivän aikaan pilvellä ja tulen valolla kaiket yöt.

¹⁵ Hän halkoi kalliit erämaassa ja juotti heitä runsaasti, kuin syvistä vesistä.

¹⁶ Hän juoksutti puroja kalliosta ja vuodatti virtanaan vettä.

¹⁷ Yhä he kuitenkin tekivät syntiä häntä vastaan ja olivat uppiniskaisia Korkeimmalle erämaassa.

¹⁸ He kiusasivat Jumalaa sydämässään, vaatien ruokaa himonsa tyydyttämiseksi.

¹⁹ Ja he puhuivat Jumalaa vastaan sanoen: "Voikohan Jumala kattaa pöydän erämaassa?"

²⁰ Katso, hän kyllä kallioon iski, ja vedet vuotivat ja purot tulvivat; mutta voiko hän antaa myös leipää tai hankkia kansallensa lihaa?"

²¹ Sentähden Herra, kun hän sen kuuli, julmistui; ja tuli syttyi Jaakobissa, ja Israelia vastaan nousi viha,

²² koska he eivät uskoneet Jumalaan eivätkä luottaneet hänen apuunsa.

²³ Hän käski pilviä korkeudessa ja avasi taivaan ovet;

²⁴ hän satoi heille ruuaksi mannaa, hän antoi heille taivaan viljaa.

²⁵ Ihmiset söivät enkelien leipää; hän lähetti heille evästä yllin kyllin.

²⁶ Hän nosti taivaalle itätuulen ja ajoi voimallaan esiin etelätuulen;

²⁷ hän antoi sataa heille lihaa kuin tomua, siivekkäitä lintuja kuin meren hiekkaa;

²⁸ hän pudotti ne leirinsä keskeen, yltympäri asuntonsa.

²⁹ Niin he söivät ja tulivat kylläisiksi; mitä he olivat himoineet, sitä hän salli heidän saada.

³⁰ Eivät olleet he vielä himoansa tyydyttäneet, ja ruoka oli vielä heidän suussaan,

³¹ kun heitä vastaan jo nousi Jumalan viha: hän tappoi heidän voimakkaimpansa ja kaatoi maahan Israelin nuoret miehet.

³² Mutta sittenkin he yhä vielä tekivät syntiä eivätkä uskoneet hänen ihmeitensä.

³³ Sentähden hän lopetti heidän päivänsä niinkuin tuulahduksen, antoi heidän vuottensa päättyä äkilliseen perikatoon.

- ³⁴ Kun hän surmasi heitä, kysyivät he häntä, kääntyivät ja etsivät Jumalaa.
- ³⁵ He muistivat, että Jumala oli heidän kallionsa, ja että Jumala, Korkein, oli heidän lunastajansa.
- ³⁶ Mutta he pettivät häntä suullaan ja valhettelivat hänelle kielellänsä;
- ³⁷ sillä heidän sydämensä ei ollut vakaa häntä kohtaan, eivätkä he olleet uskolliset hänen liitossansa.
- ³⁸ Mutta hän on laupias, antaa anteeksi rikkomukset eikä tahdo hukuttaa. Sentähden hän usein kääntyi vihostansa eikä antanut kaiken kiivautensa nousta.
- ³⁹ Sillä hän muisti, että he ovat liha, tuulahdus, joka menee eikä enää palaja.
- ⁴⁰ Kuinka usein he niskoittelivat häntä vastaan korvessa ja murehduuttivat hänen mielensä erämaassa!
- ⁴¹ Ja yhä edelleen he kiusasivat Jumalaa ja vihoittivat Israelin Pyhän.
- ⁴² He eivät muistaneet hänen kättänsä, eivät sitä päivää, jona hän päästi heidät ahdistajasta,
- ⁴³ jona hän teki tunnustekonsa Egyptissä ja ihmeensä Soonanin kedolla,
- ⁴⁴ muutti heidän virtansa vereksi, niin etteivät he voineet vesiojistaan juoda;
- ⁴⁵ lähetti heidän sekaansa paarmoja, jotka heitä söivät, ja sammakoita, jotka tuottivat heille häviötä;
- ⁴⁶ antoi heidän satonsa tuhosirkoille ja heinäsirkoille heidän vaivannäkönsä;
- ⁴⁷ hävitti rakeilla heidän viiniköynnöksensä ja raekivillä heidän metsäviikunapuunsa;
- ⁴⁸ antoi heidän karjansa alttiiksi rakeille ja heidän laumansa salamoille.
- ⁴⁹ Hän lähetti heitä vastaan vihansa hehkun, kiivastuksen, vihostuksen ja ahdistuksen, parven pahoja enkeleitä.
- ⁵⁰ Hän raivasi tien vihallensa, ei säästänyt heidän sielujansa kuolemasta, vaan antoi heidän henkensä ruton valtaan.
- ⁵¹ Hän surmasi kaikki esikoiset Egyptistä, miehuuden ensimmäiset Haamin majoista.
- ⁵² Mutta kansansa hän pani liikkeelle kuin lampaat ja johdatti heitä erämaassa kuin laumaa.
- ⁵³ Hän johti heitä turvallisesti, heidän ei tarvinnut peljätä; mutta heidän vihollisensa peitti meri.
- ⁵⁴ Ja hän vei heidät pyhälle alueellensa, vuorelle, jonka hänen oikea kätensä oli hankkinut.
- ⁵⁵ Hän karkoitti pakanat pois heidän tieltänsä, jakoi ne heille arvalla perintöosaksi ja antoi Israelin sukukuntain asua niiden majoissa.
- ⁵⁶ Mutta niskoittelullaan he kiusasivat Jumalaa, Korkeinta, eivätkä ottaneet hänen todistuksistansa vaaria,
- ⁵⁷ vaan luopuivat pois ja olivat uskottomia isiensä lailla, kävivät kelvottomiksi kuin veltto jousi.
- ⁵⁸ He vihoittivat hänet uhrikukkuloillansa ja herättivät hänen kiivautensa epäjumaliensa kuvilla.
- ⁵⁹ Jumala kuuli sen ja julmistui, ja hän hylkäsi Israelin peräti.
- ⁶⁰ Hän hylkäsi asumuksensa Siilossa, majan, jonka hän oli pystyttänyt ihmisten keskelle.
- ⁶¹ Hän salli väkevyytensä joutua vankeuteen ja kunniansa vihollisten käsiin.
- ⁶² Hän antoi kansansa alttiiksi miekalle ja julmistui perintöosaansa.
- ⁶³ Heidän nuorukaisensa kulutti tuli, ja heidän neitsyensä jäivät häälauluja vaille.

- ⁶⁴ Heidän pappinsa kaatuivat miekkaan, eivätkä heidän leskensä voineet itkuja itkeä.
- ⁶⁵ Silloin Herra heräsi niinkuin nukkuja, niinkuin viinin voittama sankari.
- ⁶⁶ Hän löi vihollisensa pakoon, tuotti heille ikuisen häpeän.
- ⁶⁷ Hän hylkäsi myös Joosefin majan eikä valinnut Efraimin sukukuntaa,
- ⁶⁸ vaan valitsi Juudan sukukunnan, Siionin vuoren, jota hän rakastaa.
- ⁶⁹ Ja hän rakensi pyhäkkönsä korkeuksien tasalle, rakensi sen kuin maan, jonka hän on perustanut ikiajoiksi.
- ⁷⁰ Hän valitsi Daavidin, palvelijansa, ja otti hänet lammastarhoista.
- ⁷¹ Hän toi hänet imettäväisten lammasten jäljestä kaitsemaan kansaansa, Jaakobia, ja Israelia, perintöosaansa.
- ⁷² Ja Daavid kaitsi heitä vilpittömin sydämin ja johti heitä taitavalla kädellä.

LUKU 79

AASAFIN VIRSI.

Jumala, pakanat ovat tunkeutuneet sinun perintöosaasi, he ovat saastuttaneet sinun pyhän temppelisi, ovat tehneet Jerusalemissa kiviraunion.

² He antoivat sinun palvelijaisi ruumiit taivaan linnuille ruuaksi, maan pedoille sinun hurskaittesi lihan.

³ He vuodattivat heidän vertansa kuin vettä ympäri Jerusalemiä, eikä heitä kukaan haudannut.

⁴ Me olemme joutuneet naapuriemme häväistäviksi, niiden pilkattaviksi ja ivattaviksi, jotka ympärillämme asuvat.

⁵ Kuinka kauan sinä, Herra, olet yhäti vihoissasi, kuinka kauan sinun kiivautesi tulena palaa?

⁶ Vuodata vihasi pakanain ylitse, jotka eivät sinua tunne, ja valtakuntien ylitse, jotka eivät sinun nimeäsi avukseen huuda.

⁷ Sillä he ovat syöneet Jaakobin ja tehneet hänen asuinsijansa autioksi.

⁸ Älä lue meidän syyksemme isiemme rikoksia, anna armosi pian kohdata meitä, sillä me olemme sangen viheliäisiksi tulleet.

⁹ Auta meitä sinä, pelastuksemme Jumala, nimesi kunnian tähden, pelasta meidät ja anna meidän syntimme anteeksi nimesi tähden.

¹⁰ Miksi pakanat saisivat sanoa: "Missä on heidän Jumalansa?" Tulkoon tunnetuksi pakanain seassa, meidän silmäimme nähden, sinun palvelijaisi vuodatetun veren kosto.

¹¹ Tulkoon vankien huokaus sinun kasvojesi eteen; suuren käsivartesi voimalla pidä elossa kuoleman lapset.

¹² Ja maksa naapureillemme, heidän helmaansa, seitsenkertaisesti se herjaus, jolla he ovat herjanneet sinua, Herra.

¹³ Mutta me, sinun kansasi, sinun laitumesi lampaat, kiitämme sinua iankaikkisesti, julistamme sinun kiitostasi polvesta polveen.

LUKU 80

VEISUUNJOHTAJALLE; VEISATAAN KUIN: "LILJAT"; AASAFIN TODISTUS; VIRSI. (80:2)

Kuuntele, Israelin paimen. Sinä, joka johdat Joosefia niinkuin lammasmaata, sinä, jonka valtaistuinta kerubit kannattavat, ilmesty kirkkaudessa.

² (80:3) Efraimin, Benjaminin ja Manassan edessä herätä voimasi, tule meidän avuksemme.

³ (80:4) Jumala, saata meidät entisellemme, valista kasvosi, niin me autetuiksi tulemme.

⁴ (80:5) Herra, Jumala Sebaot, kuinka kauan sinä annat vihasi suitsuta, kun sinun kansasi rukoilee?

⁵ (80:6) Sinä olet syöttänyt heille kyynelten leipää, olet juottanut heille maljoittain kyynelitä;

⁶ (80:7) olet pannut meidät riidaksi naapureillemme, meidän vihollisemme pilkkaavat meitä.

⁷ (80:8) Jumala Sebaot, saata meidät entisellemme, valista kasvosi, niin me autetuiksi tulemme.

⁸ (80:9) Sinä siirsit viinipuun Egyptistä, sinä karkoitit pakanat ja istutit sen.

⁹ (80:10) Sinä raivasit sille sijan, ja se juurtui ja täytti maan.

¹⁰ (80:11) Se peitti vuoret varjollansa ja oksillansa Jumalan setrit.

¹¹ (80:12) Se levitti köynnöksensä mereen asti ja vesansa Euftrat-virtaan saakka.

¹² (80:13) Miksi sinä särjät aidan sen ympäriltä, niin että kaikki tienkulkijat sitä repivät?

¹³ (80:14) Metsäkarju sitä jysii, ja kedon eläimet sitä syövät.

¹⁴ (80:15) Jumala Sebaot, käänny takaisin, katso alas taivaasta ja näe; ota hoitaaksesi tämä viinipuu

¹⁵ (80:16) ja suojaa se, minkä sinun oikea kätesi istutti, tämä taimi, jonka kasvatit suureksi itseäsi varten.

¹⁶ (80:17) Se on tulen polttama, se on karsittu. He hukkuvat sinun kasvojesi uhkauksesta.

¹⁷ (80:18) Kätesi suojelkoon sinun oikean kätesi miestä, ihmislasta, jonka kasvatit suureksi itseäsi varten.

¹⁸ (80:19) Silloin me emme sinusta luovu. Suo meidän elää, niin me huudamme sinun nimeäsi avuksemme.

¹⁹ (80:20) Herra, Jumala Sebaot, saata meidät entisellemme, valista kasvosi, niin me autetuiksi tulemme.

LUKU 81

VEISUUNJOHTAJALLE; VEISATAAN KUIN VIININKORJUULAULU; AASAFIN VIRSI. (81:2)

Nostakaa ilohuuto Jumalalle, joka on meidän väkevyytemme; nostakaa riemuhuuto Jaakobin Jumalalle.

² (81:3) Virittäkää kiitosvirsi, lyökää vaskirumpuja, soittakaa suloisesti kanteleita ynnä harppuja.

³ (81:4) Puhaltakaa pasunaa uudenkuun aikana, täyden kuun aikana, meidän juhlapäivämme kunniaksi.

⁴ (81:5) Sillä tämä on käsky Israelille, Jaakobin Jumalan säädös.

⁵ (81:6) Hän asetti sen todistukseksi Joosefille käydessään Egyptin maata vastaan. Minä kuulen puheen, joka on minulle outo:

⁶ (81:7) "Minä nostin taakan hänen hartioiltansa, hänen kätensä pääsivät kantokorin kuormasta."

⁷ (81:8) Hädässäsi sinä huusit, ja minä vapautin sinut; ukkospilven peitosta minä vastasin sinulle, minä koettelin sinua Meriban veden luona. Sela.

⁸ (81:9) "Kuule, kansani, minä varoitan sinua; Israel, jospa sinä minua kuulisit!"

⁹ (81:10) Älköön sinulla olko muukalaista jumalaa, äläkä kumarra vierasta jumalaa.

¹⁰ (81:11) Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka toin sinut Egyptin maasta; avaa suusi, niin minä sen täytän.

¹¹ (81:12) Mutta minun kansani ei kuullut minun ääntäni, eikä Israel noudattanut minun mieltäni.

¹² (81:13) Niin minä annoin heidän mennä pois sydämensä paatumuksessa, he saivat vaeltaa omien neuvojensa mukaan.

¹³ (81:14) Oi, jospa minun kansani minua kuulisi ja Israel vaeltaisi minun teilläni,

¹⁴ (81:15) niin minä pian masentaisin heidän vihollisensa ja kääntäisin käteni heidän vihamiehiänsä vastaan.

¹⁵ (81:16) Ne, jotka Herraa vihaavat, matelisivat hänen edessään, ja heidän kohtalonsa kestäisi iankaikkisesti.

¹⁶ (81:17) Mutta kansaansa hän ruokkisi parhaalla nisulla; minä ravitsisin sinua hunajalla kalliosta.

LUKU 82

AASAFIN VIRSI.

Jumala seisoo jumalien kokouksessa, hän on tuomari jumalien keskellä:

² Kuinka kauan te tuomitsette väärin ja pidätte jumalattomain puolta? Sela.

³ "Auttakaa oikeuteensa vaivainen ja orpo, antakaa kurjalle ja puutteenalaiselle oikeus."

⁴ Vapauttakaa vaivainen ja köyhä, pelastakaa hänet jumalattomain käsistä.

⁵ Ei ole heillä älyä, ei ymmärrystä, he vaeltavat pimeydessä: kaikki maan perustukset horjuvat.

⁶ Minä sanon: Te olette jumalia ja kaikki tynni Korkeimman poikia;

⁷ kuitenkin te kuolette, niinkuin ihmiset kuolevat, ja kaadutte niinkuin kuka ruhtinas tahansa.

⁸ Nouse, Jumala, tuomitse maa, sillä sinä perit kaikki pakanakansat.

LUKU 83

LAULU, AASAFIN VIRSI. (83:2)

Jumala, älä ole niin ääneti, älä ole vaiti, älä ole, Jumala, niin hiljaa.

² (83:3) Sillä, katso, sinun vihollisesi pauhaavat, ja sinun vihaajasi nostavat päätänsä.

³ (83:4) Heillä on kavalat hankkeet sinun kansaasi vastaan, ja he pitävät neuvoa sinun suojattejasi vastaan.

⁴ (83:5) He sanovat: "Tulkaa, hävittäkäämme heidät olemasta kansa, niin ettei Israelin nimeä enää muisteta".

⁵ (83:6) Sillä he neuvottelevat keskenään yksimielisesti, he tekevät liiton sinua vastaan:

⁶ (83:7) Edomin teltat ja ismaelilaiset, Mooab ja hagrilaiset,

⁷ (83:8) Gebal, Ammon ja Amalek, Filistea ynnä Tyyron asukkaat.

⁸ (83:9) Myös Assur on liittynyt heihin, nämä ovat käsivartena Lootin lapsilla. Sela.

⁹ (83:10) Tee heille, niinkuin teit Midianille, niinkuin Siiseralle, niinkuin Jaabinille Kiisonjoen rannalla.

¹⁰ (83:11) Heidät tuhottiin Eendorissa, he joutuivat lannaksi maahan.

¹¹ (83:12) Anna heidän ylhäisillensä käydä, niinkuin kävi Oorebille ja Seebille, ja kaikille heidän ruhtinaillensa niinkuin Seballe ja Salmunnalle,

¹² (83:13) koska he sanovat: "Anastakaamme itsellemme Jumalan asunnot".

¹³ (83:14) Jumalani, tee heidät lentäviksi lehdiksi, kuiviksi korsiksi tuulen viedä.

¹⁴ (83:15) Niinkuin kulovalkea metsää polttaa, niinkuin liekit kärventävät vuoria,

¹⁵ (83:16) niin aja sinä heitä rajuilmallasi ja kauhistuta heitä tuulispäälläsi.

¹⁶ (83:17) Täytä heidän kasvonsa häpeällä, että he etsisivät sinun nimeäsi, Herra.

¹⁷ (83:18) Joutukoot häpeään ja kauhistukoot ikuisesti, tulkoot häpeään ja hukkukoot.

¹⁸ (83:19) Ja tulkoot tuntemaan, että sinun ainoan nimi on Herra, että sinä olet Korkein kaikessa maassa.

LUKU 84

VEISUUNJOHTAJALLE; VEISATAAN KUIN VIININKORJUULAULU; KOORAHILAISTEN VIRSI. (84:2)

Kuinka ihanat ovat sinun asuinsijasi, Herra Sebaot!

² (84:3) Minun sieluni ikävöitsee ja halajaa Herran esikartanoihin, minun sydämeni ja ruumiini pyrkii riemuiten elävää Jumalaa kohti.

³ (84:4) Löysihän lintunen majan ja pääskynen pesän, johon se poikasensa laskee: sinun alttarisi, Herra Sebaot, minun kuninkaani ja minun Jumalani.

⁴ (84:5) Autuaat ne, jotka sinun huoneessasi asuvat! He kiittävät sinua alati. Sela.

⁵ (84:6) Autuaat ne ihmiset, joilla on voimansa sinussa, joilla on mielessänsä pyhät matkat!

⁶ (84:7) Kun he käyvät Kynnellaakson kautta, he muuttavat sen lähteitten maaksi, ja syyssade peittää sen siunauksilla.

⁷ (84:8) He käyvät voimasta voimaan, he astuvat Jumalan eteen Siionissa.

⁸ (84:9) Herra, Jumala Sebaot, kuule minun rukoukseni, ota se korviisi, Jaakobin Jumala. Sela.

⁹ (84:10) Jumala, meidän kilpemme, käännä katseesi, katso voideltusi kasvoja.

¹⁰ (84:11) Sillä yksi päivä sinun esikartanoissasi on parempi kuin tuhat muualla; mieluummin minä olen vartijana Jumalani huoneen kynnyksellä, kuin asun jumalattomien majoissa.

¹¹ (84:12) Sillä Herra Jumala on aurinko ja kilpi; Herra antaa armon ja kunnian, ei hän kiellä hyvää niiltä, jotka nuhteettomasti vaeltavat.

¹² (84:13) Herra Sebaot, autuas se ihminen, joka sinuun turvaa!

LUKU 85

VEISUUNJOHTAJALLE; KOORAHILAISTEN VIRSI. (85:2)

Herra, ennen sinä olit suosiollinen maallesi, sinä käänsit Jaakobin kohtalon.

² (85:3) Sinä annoit anteeksi kansasi pahat teot ja peitit kaikki heidän syntinsä. Sela.

³ (85:4) Sinä panit kaiken kiivastuksesi pois ja lauhduit vihasi hehkusta.

⁴ (85:5) Käänny taas meidän puoleemme, sinä pelastuksemme Jumala, älä ole enää

tuimistunut meihin.

⁵ (85:6) Oletko ainiaaksi vihastunut meihin, pidätkö vihaa suvusta sukuun?

⁶ (85:7) Etkö virvoita meitä eloon jälleen, että sinun kansasi iloitsisi sinussa?

⁷ (85:8) Herra, suo meidän nähdä sinun armosi, anna apusi meille.

⁸ (85:9) Minä tahdon kuulla, mitä Jumala, Herra, puhuu: hän puhuu rauhaa kansallensa, hurskaillensa; älkööt he kääntykö jälleen tyhmyyteen.

⁹ (85:10) Totisesti, hänen apunsa on lähellä niitä, jotka häntä pelkäävät, ja niin meidän maassamme kunnia asuu.

¹⁰ (85:11) Armo ja totuus tapaavat toisensa täällä, vanhurskaus ja rauha antavat suuta toisillensa,

¹¹ (85:12) uskollisuus versoo maasta, ja vanhurskaus katsoo taivaasta.

¹² (85:13) Herra antaa meille kaikkea hyvää, ja meidän maamme antaa satonsa.

¹³ (85:14) Vanhurskaus käy hänen edellensä ja seuraa hänen askeltensa jälkiä.

LUKU 86

DAAVIDIN RUKOUS.

Kallista, Herra, korvasi minun puoleeni ja vastaa minulle, sillä minä olen kurja ja köyhä.

² Varjele minun sieluni, sillä minä olen hurskas; sinä, minun Jumalani, pelasta palvelijasi, joka sinuun turvaa.

³ Ole minulle armollinen, Herra, sillä sinua minä huudan kaiken päivää.

⁴ Ilahuta palvelijasi sielu, sillä sinun puoleesi, Herra, minä ylennän sieluni.

⁵ Sillä sinä, Herra, olet hyvä ja anteeksiantavainen, suuri armossa kaikille, jotka sinua avuksensa huutavat.

⁶ Ota, Herra, korviisi minun rukoukseni, tarkkaa minun anomiseni ääntä.

⁷ Hätäni päivänä minä sinua avukseni huudan, sillä sinä vastaat minulle.

⁸ Ei ole sinun vertaistasi, Herra, jumalien joukossa, eikä ole vertaa sinun töillesi.

⁹ Kaikki kansat, jotka sinä tehnyt olet, tulevat ja kumartuvat sinun edessäsi, Herra, ja kunnioittavat sinun nimeäsi.

¹⁰ Sillä sinä olet suuri ja teet ihmeitä, sinä ainoa olet Jumala.

¹¹ Neuvo minulle tiesi, Herra, että minä vaeltaisin sinun totuudessasi. Kiinnitä minun sydämeni siihen yhteen, että minä sinun nimeäsi pelkäisin.

¹² Kaikesta sydämestäni minä kiitan sinua, Herra, minun Jumalani, ja kunnioitan sinun nimeäsi iankaikkisesti;

¹³ sillä sinun armosi on suuri minua kohtaan, sinä olet pelastanut minun sieluni tuonelan syvyydestä.

¹⁴ Jumala, julkeat ovat nousseet minua vastaan, väkivaltaisten joukko etsii minun henkeäni; eivät he pidä sinua silmäinsä edessä.

¹⁵ Mutta sinä, Herra, olet laupias ja armahtavainen Jumala, pitkämielinen, suuri armossa ja totuudessa.

¹⁶ Käänny minun puoleeni, ole minulle armollinen, anna voimasi palvelijallesi, auta palvelijattaresi poikaa.

¹⁷ Tee merkki minulle, minun hyväkseni. Häpeäksensä minun vihaajani nähkööt, että sinä, Herra, minua autat ja lohdutat.

LUKU 87

KOORAHILAISTEN VIRSI, LAULU.

Pyhille vuorille perustamaansa kaupunkia,

² Siionin portteja, Herra rakastaa enemmän kuin Jaakobin kaikkia muita asuinsijoja.

³ On kunniakasta, mitä sinusta sanotaan, sinä Jumalan kaupunki: - Sela. -

⁴ Minä mainitsen tunnustajikseni Rahabin ja Baabelin; katso, Filisteasta, Tyyrosta ja Etiopiasta minä mainitsen: Sekin on syntynyt siellä.

⁵ Mutta Siionista sanotaan: "Joka-ainoa on syntynyt siellä". Sitä Korkein itse vahvana pitää.

⁶ Herra luettelee, kirjoittaessaan kirjaan kansat: "Tämäkin on syntynyt siellä". Sela.

⁷ Veisaten, karkeloiden sanotaan: "Kaikki minun lähteeni ovat sinussa".

LUKU 88

KOORAHILAISTEN LAULU, VIRSI; VEISUUNJOHTAJALLE; VEISATAAN KUIN:

"Sairaus"; esrahilaisen Heemanin mietevirsi. (88:2) Herra, minun pelastukseni Jumala, päivin ja öin minä huudan sinun edessäsi.

² (88:3) Salli minun rukoukseni tulla kasvojesi eteen, kallista korvasi minun huutoni puoleen.

³ (88:4) Sillä minun sieluni on kärsimyksistä kylläinen, ja minun elämäni on lähellä tuonela.

⁴ (88:5) Minut luetaan hautaan menevien joukkoon, minä olen kuin mies, jolta voima on poissa.

⁵ (88:6) Minä olen jätetty kuolleitten joukkoon, olen kuin kaatuneet, jotka haudassa makaavat ja joita sinä et enää muista ja jotka ovat sinun kädestäsi erotetut.

⁶ (88:7) Sinä olet laskenut minut syvimpään hautaan, pimeyteen, syviin kuiluihin.

⁷ (88:8) Sinun vihasi painaa minua, ja kaikki kuohusi sinä vyörytät minun ylitseni. Sela.

⁸ (88:9) Sinä olet karkoittanut tuttavani minusta kauas, olet tehnyt minut heille inhoksi; minä olen suljettu sisään enkä pääse ulos.

⁹ (88:10) Minun kasvoni ovat kuihtuneet kurjuudesta. Joka päivä minä huudan sinua, Herra, ja ojennan käteni sinun puoleesi.

¹⁰ (88:11) Teetkö sinä ihmeitä kuolleille, tai nousevatko haamut sinua kiittämään? Sela.

¹¹ (88:12) Kerrotaanko haudassa sinun armostasi, manalassa sinun uskollisuudestasi?

¹² (88:13) Tunnetaanko sinun ihmeitäsi pimeydessä ja sinun vanhurskauttasi unhotuksen maassa?

¹³ (88:14) Mutta minä huudan avukseni sinua, Herra, ja minun rukoukseni tulee varhain sinun eteesi.

¹⁴ (88:15) Miksi, Herra, hylkää minun sieluni, miksi peität kasvosi minulta?

¹⁵ (88:16) Minä olen kurja ja lähellä kuolemaa hamasta nuoruudestani, minä kärsin sinun kauhujasi, olen neuvoton.

¹⁶ (88:17) Sinun vihasi vyöryy minun ylitseni, sinun hirmusi hukuttavat minut.

¹⁷ (88:18) Ne saartavat minua kaiken päivää kuin vedet, ne kaikki yhdessä piirittävät

minua.

18 (88:19) Ystävät ja toverit sinä olet karkoittanut minusta kauas, pimeys on minun ainoa tuttavani.

LUKU 89

ESRAHILAISEN EETANIN MIETEVIRSI. (89:2)

Minä laulan Herran armoteoista lakkaamatta, julistan suullani sinun uskollisuuttasi polvesta polveen.

2 (89:3) Minä sanon: ikiajoiksi on armo rakennettu, sinä olet perustanut uskollisuutesi taivaisiin. -

3 (89:4) Minä olen tehnyt liiton valittuni kanssa, olen palvelijalleni Daavidille vannonut:

4 (89:5) Ja taivaat ylistävät sinun ihmeitäsi, Herra, ja pyhän seurakunta sinun uskollisuuttasi.

5 (89:6) 'Minä vahvistan sinun jälkeläisesi ikiajoiksi ja rakennan sinulle valtaistuimen polvesta polveen'. Sela.

6 (89:7) Sillä kuka pilvissä on Herran vertainen, kuka Jumalan poikain joukossa on niinkuin Herra?

7 (89:8) Hän on Jumala, ylen hirmuinen pyhien kokouksessa, peljättävämpi kaikkia, jotka hänen ympärillensä ovat.

8 (89:9) Herra, Jumala Sebaot, kuka on voimassa sinun vertaisesi, Herra? Ja sinun uskollisuutesi ympäröi sinua.

9 (89:10) Sinä hallitset meren raivon; kun sen aallot kohoavat, sinä ne asetat.

10 (89:11) Sinä ruhjoit Rahabin kuin sodassa kaatuneen; väkevällä käsivarrellasi sinä ajoit vihollisesi hajalle.

11 (89:12) Sinun ovat taivaat, sinun on myös maa; maanpiirin täysinensä sinä olet perustanut.

12 (89:13) Sinä loit pohjoisen ja etelän; sinun nimestäsi riemuitsevat Taabor ja Hermon.

13 (89:14) Sinulla on käsivarsi voimaa täynnä, väkevä on sinun kätesi, korotettu sinun oikea kätesi.

14 (89:15) Vanhurskaus ja oikeus on sinun valtaistuimesi perustus, armo ja totuus käy sinun kasvojesi edellä.

15 (89:16) Autuas se kansa, joka tuntee juhliemun, ne, jotka vaeltavat sinun kasvojesi valkeudessa, Herra!

16 (89:17) He riemuitsevat sinun nimestäsi kaikkina päivinänsä, ja sinun vanhurskautesi voimasta heidät korotetaan.

17 (89:18) Sillä sinä olet heidän väkevyytensä, heidän kaunistuksensa, ja sinä armossasi kohotat meidän sarvemme.

18 (89:19) Sillä meidän kilpemme on Herran huomassa, meidän kuninkaamme on Israelin Pyhän huomassa.

19 (89:20) Silloin sinä näyssä puhuit hurskaillesi ja sanoit: "Minä olen pannut avun sankarin käteen, olen kansan keskeltä korottanut valittuni:

20 (89:21) minä olen löytänyt Daavidin, palvelijani, olen voidellut hänet pyhällä öljylläni.

21 (89:22) Minun käteni on lujasti tukeva häntä, minun käsivarteni on häntä vahvistava.

22 (89:23) Ei vihollinen yllätä häntä, eikä vääryyden mies häntä sorra;

23 (89:24) vaan minä hävitän hänen ahdistajansa hänen edestänsä ja lyön hänen

vihamiehensä maahan.

24 (89:25) Minun uskollisuuteni ja armoni on hänen kanssansa, ja minun nimessäni kohoaa hänen sarvensa.

25 (89:26) Minä asetan hänen kätensä vallitsemaan merta ja virtoja hänen oikean kätensä.

26 (89:27) Hän kutsuu minua: 'Sinä olet minun isäni, sinä minun Jumalani ja pelastukseni kallio'.

27 (89:28) Ja minä asetan hänet esikoiseksi, maan kuninkaista korkeimmaksi.

28 (89:29) Minä säilytän armoni hänelle iankaikkisesti, ja minun liittoni hänen kanssaan on luja.

29 (89:30) Minä annan hänen jälkeläistensä säilyä iäti ja hänen valtaistuimensa niin kauan, kuin taivaat pysyvät.

30 (89:31) Jos hänen poikansa hylkäävät minun lakini eivätkä vaella minun oikeuksieni mukaan,

31 (89:32) jos he minun säädökseni rikkovat eivätkä noudata minun käskyjäni,

32 (89:33) niin minä rankaisen vitsalla heidän rikoksensa ja heidän pahat tekonsa vitsauksilla;

33 (89:34) mutta armoani en minä ota häneltä pois enkä vilpistele uskollisuudestani.

34 (89:35) En minä liittoani riko, enkä muuta sitä, mikä on minun huuliltani lähtenyt.

35 (89:36) Minä olen kerran vannonut pyhyyteni kautta, ja totisesti, minä en Daavidille valhettele:

36 (89:37) 'Hänen jälkeläisensä pysyvät iankaikkisesti, ja hänen valtaistuimensa on minun edessäni niinkuin aurinko,

37 (89:38) se pysyy lujana iankaikkisesti niinkuin kuu. Ja todistaja pilvissä on uskollinen'." Sela.

38 (89:39) Ja kuitenkin sinä hylkäsit voideltusi ja pidit häntä halpana ja olet vihastunut häneen.

39 (89:40) Sinä olet purkanut palvelijasi liiton, olet häväissyt hänen kruununsa, olet heittänyt sen maahan.

40 (89:41) Sinä olet särkenyt kaikki hänen muurinsa, olet pannut raunioiksi hänen linnoituksensa.

41 (89:42) Kaikki tien kulkijat ovat häntä ryöstäneet, hän on joutunut naapuriensa häväistäväksi.

42 (89:43) Sinä olet korottanut hänen vihollistensa oikean käden, olet tuottanut ilon kaikille hänen vihamiehillensä.

43 (89:44) Sinä olet kääntänyt takaisin hänen miekkansa terän etkä ole sodassa pitänyt häntä pystyssä.

44 (89:45) Sinä olet tehnyt hänen loistostansa lopun ja olet syössyt maahan hänen valtaistuimensa.

45 (89:46) Sinä olet lyhentänyt hänen nuoruutensa päivät, olet hänet häpeällä peittänyt. Sela.

46 (89:47) Kuinka kauan sinä, Herra, itsesi yhäti kätket? Kuinka kauan sinun vihasi tulena palaa?

47 (89:48) Muista, kuinka lyhyt minun elämäni on, kuinka katoavaisiksi sinä olet luonut kaikki ihmislapset.

48 (89:49) Kuka on se mies, joka jää eloon eikä kuoloa näe, joka pelastaa sielunsa tuonelan kädestä? Sela.

⁴⁹ (89:50) Herra, missä ovat sinun entiset armotekosi, jotka sinä uskollisuudessasi vannoit Daavidille?

⁵⁰ (89:51) Ajattele, Herra, palvelijaisi häpäisyä ja mitä minun kaikilta noilta monilta kansoilta täytyy povessani kestää,

⁵¹ (89:52) kun, Herra, sinun vihollisesi herjaavat, herjaavat sinun voideltusi askeleita.

⁵² (89:53) Kiitetty olkoon Herra iankaikkisesti. Amen, amen.

LUKU 90

Mooseksen, Jumalan miehen, rukous. Herra, sinä olet meidän turvamme polvesta polveen.

² Ennenkuin vuoret syntyivät ja sinä loit maan ja maanpiirin, iankaikkisesta iankaikkiseen olet sinä, Jumala.

³ Sinä palautat ihmiset takaisin tomuun ja sanot: "Palatkaa jälleen, te ihmisten lapset".

⁴ Sillä tuhat vuotta on sinun silmissäsi niinkuin eilinen päivä, joka meni ohitse, ja niinkuin öinen vartiohetki.

⁵ Sinä huuhdot heidät pois; he ovat kuin uni, ovat kuin ruoho, joka aamulla kukoistaa:

⁶ aamulla se kasvaa ja kukoistaa, mutta illalla se leikataan ja kuivettuu.

⁷ Sillä me hukumme sinun vihasi voimasta, ja sinun kiivastuksesi voimasta me häviämme pois.

⁸ Meidän pahat tekomme sinä asetat eteesi, salaiset syntimme kasvojesi valkeuteen.

⁹ Niin kaikki meidän päivämme kuluvat sinun vihasi alla, vuotemme päättyvät meiltä kuin huokaus.

¹⁰ Meidän elinpäivämme ovat seitsemänkymmentä vuotta taikka enintään kahdeksankymmentä vuotta; ja parhaimmillaankin ne ovat vaiva ja turhuus, sillä ne kiitävät ohitse, niinkuin me lentäisimme pois.

¹¹ Kuka ajattelee sinun vihasi ankaruutta, sinun kiivauttasi, niin että hän sinua pelkäisi?

¹² Opeta meitä laskemaan päivämme oikein, että me saisimme viisaan sydämen.

¹³ Herra, palaja jälleen. Voi, kuinka kauan? Armahda palvelijoitasi.

¹⁴ Ravitse aamulla meitä armollasi, suo meille iloa ja riemua kaikkina päivinäme.

¹⁵ Suo meidän iloita yhtä monta päivää, kuin olet nöyryyttänyt meitä, yhtä monta vuotta, kuin olemme kovaa kokeneet.

¹⁶ Saakoot palvelijasi nähdä sinun tekosi ja heidän lapsensa sinun kunniasi.

¹⁷ Ja tulkoon osaksemme Herran, meidän Jumalamme, laupeus. Suo menestystä meille kättemme työn; niin, suo menestystä meidän kättemme työn.

LUKU 91

Joka Korkeimman suojassa istuu ja Kaikkivaltiaan varjossa yöpyy,

² se sanoo: "Herra on minun turvani ja linnani, hän on minun Jumalani, johon minä turvaan".

³ Sillä hän päästää sinut linnustajan paulasta, turmiollisesta rutosta.

⁴ Sulillansa hän sinua suojaa, ja sinä saat turvan hänen siipiensä alla; hänen uskollisuutensa on kilpi ja suojus.

⁵ Et sinä pelkää yön kauhuja, et päivällä lentävää nuolta,

- ⁶ et ruttoa, joka pimeässä kulkee, et kulkutautia, joka päiväsydännä häviötä tekee.
- ⁷ Vaikka tuhat kaatuisi sinun sivultasi, kymmenen tuhatta oikealta puoleltasi, ei se sinuun satu.
- ⁸ Sinun silmäsi saavat vain katsella ja nähdä, kuinka jumalattomille kostetaan. -
- ⁹ Sillä: "Sinä, Herra, olet minun turvani". - Korkeimman olet sinä ottanut suojaksesi.
- ¹⁰ Ei kohtaa sinua onnettomuus, eikä vitsaus lähesty sinun majaan.
- ¹¹ Sillä hän antaa enkeilleen sinusta käskyn varjella sinua kaikilla teilläsi.
- ¹² He kantavat sinua käsillensä, ettet jalkaasi kiveen loukkaisi.
- ¹³ Sinä kuljet leijonan ja kyykäärmeen ylitse, sinä tallaat nuorta jalopeuraa ja lohikäärmettä. -
- ¹⁴ "Koska hän riippuu minussa kiinni, niin minä hänet pelastan; minä suojelen hänet, koska hän tuntee minun nimeni.
- ¹⁵ Hän huutaa minua avuksensa, ja minä vastaan hänelle, minä olen hänen tykönänsä, kun hänellä on ahdistus, minä vapahdan hänet ja saatan hänet kunniaan.
- ¹⁶ Minä ravitsen hänet pitkällä iällä ja suon hänen nähdä antamani pelastuksen."

LUKU 92

VIRSI, SAPATINPÄIVÄ-LAULU. (92:2)

- H**yvä on Herraa kiittää ja veisata kiitosta sinun nimellesi, sinä Korkein,
- ² (92:3) aamulla julistaa sinun armoasi ja yön tullen sinun totuuttasi
- ³ (92:4) kymmenkielisillä soittimilla ja harpuilla, kannelta soittaen.
- ⁴ (92:5) Sillä sinä ilahutat minua, Herra, töilläsi; minä riemuitsen sinun kättesi teoista.
- ⁵ (92:6) Kuinka suuret ovat sinun tekosi, Herra! Sinun ajatuksesi ovat ylen syvät.
- ⁶ (92:7) Järjetön mies ei tätä ymmärrä, eikä sitä älyä tompperi.
- ⁷ (92:8) Kun jumalattomat rehottavat niinkuin ruoho ja väärintekijät kaikki kukoistavat, on se heidän ikuiseksi häviöksensä.
- ⁸ (92:9) Mutta sinä, Herra, olet korkea iankaikkisesti.
- ⁹ (92:10) Sillä katso, sinun vihollisesi, Herra, katso, sinun vihollisesi hukkuvat, kaikki väärintekijät joutuvat hajallensa.
- ¹⁰ (92:11) Mutta minun sarveni sinä kohotat kuin villihärän sarvet; minut voidellaan tuoreella öljyllä.
- ¹¹ (92:12) Ja iloiten minun silmäni katsovat vainoojiani, minun korvani kuulevat noista pahoista, jotka ovat nousseet minua vastaan.
- ¹² (92:13) Vanhurskas viheriöitsee kuin palmupuu, hän kasvaa kuin Libanonin setri.
- ¹³ (92:14) He ovat istutetut Herran huoneeseen, he viheriöitsevät meidän Jumalamme kartanoissa.
- ¹⁴ (92:15) Vielä vanhuudessaan he tekevät hedelmää, ovat mehevät ja vihannat
- ¹⁵ (92:16) ja julistavat, että Herra on vanhurskas, hän, minun kallioni, ja ettei hänessä vääryyttä ole.

LUKU 93

- H**erra on kuningas. Hän on pukeutut itsensä korkeudella. Herra on pukeutunut, vöyöttäytynyt voimaan. Niin pysyy maanpiiri lujana, se ei horju.
- ² Sinun valtaistuimesi on vahva aikojen alusta, hamasta iankaikkisuudesta olet sinä.
- ³ Vesivirrat nostavat, Herra, vesivirrat nostavat pauhinansa, niin, vesivirrat nostavat kuohunsa.
- ⁴ Mutta yli suurten, voimallisten vetten pauhinan, yli meren kuohujen on Herra korkeudessa voimallinen.
- ⁵ Sinun todistuksesi ovat aivan vahvat, pyhyys on sinun huoneellesi arvollinen, Herra, hamaan aikojen loppuun.

LUKU 94

- S**inä koston Jumala, Herra, sinä koston Jumala, ilmesty kirkkaudessa.
- ² Nouse, maan tuomari, kosta ylpeille heidän tekonsa.
- ³ Kuinka kauan jumalattomat, Herra, kuinka kauan jumalattomat saavat riemuita?
- ⁴ Ne syytävät suustaan julkeita sanoja, ne röyhkeilevät, kaikki nuo väärintekijät.
- ⁵ Sinun kansaasi, Herra, he runtelevat, ja sinun perintöosaasi he rasittavat.
- ⁶ He tappavat leskiä ja muukalaisia ja murhaavat orpoja.
- ⁷ Ja he sanovat: "Ei Herra sitä näe, ei Jaakobin Jumala sitä huomaa".
- ⁸ Ymmärtäkää, te kansan järjettömät, ja te tompelit - milloin te tulette järkiinne?
- ⁹ Joka on korvan istuttanut, hänkö ei kuulisi? Joka on silmän luonut, hänkö ei näkisi?
- ¹⁰ Joka kansat kasvattaa, hänkö ei rankaisisi, hän, joka ihmisille opettaa tiedon?
- ¹¹ Herra tuntee ihmisten ajatukset; sillä he ovat kuin tuulen henkäys.
- ¹² Autuas se mies, jota sinä, Herra, kuritat ja jolle sinä opetat lakisi,
- ¹³ antaaksesi hänelle rauhan pahoilta päiviltä, kunnes jumalattomalle on kaivettu hauta!
- ¹⁴ Sillä Herra ei hylkää kansaansa eikä perintöosaansa heitä,
- ¹⁵ vaan oikeus on vielä noudattava vanhurskautta, ja kaikki oikeamieliset seuraavat sitä.
- ¹⁶ Kuka nousee minun puolelleni pahoja vastaan, kuka asettuu minun rinnalleni väärintekijöitä vastaan?
- ¹⁷ Ellei Herra olisi minun apuni, pian minun sieluni asuisi hiljaisuuden maassa.
- ¹⁸ Kun minä ajattelen: "Minun jalkani horjuu", niin sinun armosi, Herra, minua tukee.
- ¹⁹ Kun minulla on sydämessäni paljon murheita, niin sinun lohdutuksesi ilahuttaa minun sieluni.
- ²⁰ Onko yhteyttä sinun kanssasi turmion tuomioistuimella, jossa väkivaltaa tehdään lain varjolla,
- ²¹ ahdistetaan vanhurskaan sielua ja tuomitaan syylliseksi viaton veri?
- ²² Mutta Herra on minun linnani, Jumalani on minun suojakallioni.
- ²³ Hän kostaa heille heidän ilkityönsä ja hukuttaa heidät heidän pahuutensa tähden. Herra, meidän Jumalamme, hukuttaa heidät.

LUKU 95

- T**ulkaa, kohottakaamme ilohuuto Herralle, riemuhuuto pelastuksemme kalliolle.
- ² Käykäämme kiittäen hänen kasvojensa eteen, veisatkaamme hänelle riemuvirsiä.
- ³ Sillä Herra on suuri Jumala, suuri kuningas yli kaikkien jumalien.
- ⁴ Maan syvyydet ovat hänen kädesssänsä, ja hänen ovat vuorten kukkulat.
- ⁵ Hänen on meri, sillä hän on sen tehnyt, ja kuiva maa, jonka hänen kätensä ovat valmistaneet.
- ⁶ Tulkaa, kumartukaamme ja polvistukaamme, polvillemme langetkaamme Herran, meidän Luojamme, eteen.
- ⁷ Sillä hän on meidän Jumalamme, ja me olemme kansa, jota hän paimentaa, lauma, jota hänen kätensä kaitsee. Jospa te tänä päivänä kuulisitte hänen äänensä:
- ⁸ "Älkää paaduttako sydäntänne, niinkuin Meribassa, niinkuin Massan päivänä erämaassa,
- ⁹ jossa teidän isänne minua kiusasivat, jossa he koettelivat minua, vaikka olivat nähneet minun tekoni.
- ¹⁰ Neljäkymmentä vuotta minä olin kyllästynyt siihen sukuun ja sanoin: 'He ovat kansa, jonka sydän on eksynyt, eivätkä he tahdo tietää minun teistäni'.
- ¹¹ Ja niin minä vihassani vannoin: 'He eivät pääse minun lepoon!'."

LUKU 96

- V**eisatkaa Herralle uusi virsi, veisatkaa Herralle, kaikki maa.
- ² Veisatkaa Herralle, ylistäkää hänen nimeänsä. Julistakaa päivästä päivään hänen pelastustekojansa,
- ³ ilmoittakaa pakanain seassa hänen kunniaansa, hänen ihmeitensä kaikkien kansojen seassa.
- ⁴ Sillä Herra on suuri ja sangen ylistettävä, hän on peljättävä yli kaikkien jumalain.
- ⁵ Sillä kaikki kansojen jumalat ovat epäjumalia, mutta Herra on tehnyt taivaat.
- ⁶ Herraus ja kunnia on hänen kasvojensa edessä, kiitos ja ylistys hänen pyhäkössänsä.
- ⁷ Antakaa Herralle, te kansojen sukukunnat, antakaa Herralle kunnia ja väkevyys.
- ⁸ Antakaa Herralle hänen nimensä kunnia, tuokaa lahjoja, tulkaa hänen esikartanoihinsa.
- ⁹ Kumartakaa Herraa pyhässä kaunistuksessa, vaviskaa hänen kasvojensa edessä, kaikki maa.
- ¹⁰ Sanokaa pakanain seassa: "Herra on kuningas". Niin pysyy maanpiiri lujana, se ei horju. Hän tuomitsee kansat oikeuden mukaan.
- ¹¹ Iloitkoot taivaat, ja riemuitkoon maa; pauhatkoon meri ja kaikki, mitä siinä on.
- ¹² Ihastukoot kedot ja kaikki, mitä kedolla on, riemuitkoot silloin kaikki metsän puut
- ¹³ Herran edessä, sillä hän tulee, sillä hän tulee tuomitsemaan maata: hän tuomitsee maanpiirin vanhurskaudessa ja kansat uskollisuudessa.

LUKU 97

- H**erra on kuningas! Riemuitkoon maa; iloitkoot saaret, niin monta kuin niitä on.
- ² Pilvi ja pimeys on hänen ympärillensä, vanhurskaus ja oikeus on hänen valtaistuimensa perustus.

- ³ Tuli käy hänen edellensä ja polttaa hänen vihollisensa, yltympäri.
- ⁴ Hänen salamansa valaisevat maanpiirin; maa näkee sen ja vapisee.
- ⁵ Vuoret sulavat niinkuin vaha Herran edessä, kaiken maan Herran edessä.
- ⁶ Taivaat julistavat hänen vanhurskauttansa, ja kaikki kansat näkevät hänen kunniansa.
- ⁷ Kaikki kuvain kumartajat joutuvat häpeään, kaikki, jotka epäjumalista kerskaavat. Kumartakaa häntä, kaikki jumalat.
- ⁸ Siion kuulee sen ja iloitsee, ja Juudan tyttäret riemuitsevat sinun tuomioistasi, Herra.
- ⁹ Sillä sinä, Herra, olet Korkein yli kaiken maan, sinä olet ylen korkea, ylitse kaikkien jumalain.
- ¹⁰ Te, jotka Herraa rakastatte, vihatkaa pahaa. Hän varjelee hurskasten sielut, jumalattomien kädestä hän heidät pelastaa.
- ¹¹ Vanhurskaalle koittaa valkeus ja oikeamielisille ilo.
- ¹² Iloitkaa Herrassa, te vanhurskaat; kiittäkää hänen pyhää nimeänsä.

LUKU 98

VIRSI.

Veisatkaa Herralle uusi virsi, sillä hän on ihmeitä tehnyt. Hän on saanut voiton oikealla kädellensä ja pyhällä käsivarrellansa.

- ² Herra on tehnyt tietäväksi pelastustekonsa, hän on ilmaissut vanhurskautensa pakanain silmien edessä.
- ³ Hän on muistanut armonsa ja uskollisuutensa Israelin heimoa kohtaan; kaikki maan ääret ovat nähneet meidän Jumalamme pelastusteot.
- ⁴ Kohottakaa riemuhuuto Herralle, kaikki maa, iloitkaa ja riemuitkaa ja veisatkaa kiitosta.
- ⁵ Veisatkaa Herran kiitosta kanteleilla - kanteleilla ja ylistysvirren sävelillä,
- ⁶ vaskitorvilla ja pasunan äänellä. Kohottakaa riemuhuuto Herran, kuninkaan, edessä.
- ⁷ Pauhatkoon meri ja kaikki, mitä siinä on, maanpiiri ja ne, jotka siinä asuvat.
- ⁸ Paukuttakoot käsiänsä virrat, ja vuoret yhdessä riemuitkoot
- ⁹ Herran edessä; sillä hän tulee tuomitsemaan maata. Hän tuomitsee maanpiirin vanhurskaasti ja kansat oikeuden mukaan.

LUKU 99

Herra on kuningas, vaviskoot kansat - hän, jonka valtaistuinta kerubit kannattavat - huojukoon maa.

- ² Suuri on Herra Siionissa, hän on korkea yli kaikkien kansojen.
- ³ He ylistävät sinun suurta ja peljättävää nimeäsi. Hän on pyhä.
- ⁴ Se on kuninkaan voima, että hän rakastaa oikeutta. Sinä olet saattanut oikeuden voimaan, sinä toimitat oikeuden ja vanhurskauden Jaakobissa.
- ⁵ Ylistäkää Herraa, meidän Jumalaamme, kumartukaa hänen jalkainsa astinlaudan eteen. Hän on pyhä.
- ⁶ Mooses ja Aaron hänen pappiensa joukossa ja Samuel niiden joukossa, jotka avuksi huusivat hänen nimeänsä, he huusivat Herraa, ja hän vastasi heille.
- ⁷ Hän puhui heille pilvenpatsaasta; he noudattivat hänen todistuksiansa ja käskyjä, jotka hän oli heille antanut.

⁸ Herra, meidän Jumalamme, sinä vastasit heille, olit heille anteeksiantava Jumala, vaikka sinä heidän pahat tekonsa kostit.

⁹ Ylistäkää Herraa, meidän Jumalaamme, rukoilkaa kumartuneina hänen pyhää vuortansa kohti; sillä Herra, meidän Jumalamme, on pyhä.

LUKU 100

Kiitosuhri-virsi. Kohottakaa riemuhuuto Herralle, kaikki maa.

² Palvelkaa Herraa ilolla, tulkaa hänen kasvojensa eteen riemulla.

³ Tietäkää, että Herra on Jumala. Hän on meidät tehnyt, ja hänen me olemme, hänen kansansa ja hänen laitumensa lampaat.

⁴ Käykää hänen portteihinsa kiittäen, hänen esikartanoihinsa ylistystä veisaten. Ylistäkää häntä, kiittäkää hänen nimeänsä.

⁵ Sillä Herra on hyvä; hänen armonsa pysyy iankaikkisesti ja hänen uskollisuutensa polvesta polveen.

LUKU 101

DAAVIDIN VIRSI.

Minä veisaan armosta ja oikeudesta; sinun ylistystäsi, Herra, minä laulan.

² Minä tahdon noudattaa nuhteetonta vaellusta; milloin tulet sinä minun tyköni? Minä tahdon vaeltaa huoneessani vilpittömällä sydämellä.

³ En kiinnitä silmäni siihen, mikä turmiollista on, eksyttäväistä menoa minä vihaan: ei saa se minuun tarttua.

⁴ Nurja sydän väistyköön minusta; pahasta minä en tahdo tietää.

⁵ Joka salaa panettelee lähimmäistänsä, sen minä hukutan; jolla on ylpeät silmät ja kopea sydän, sitä minä en siedä.

⁶ Maan uskollisia minun silmäni etsivät, että he asuisivat minua lähellä; joka vaeltaa nuhteettomuuden tietä, se on oleva minun palvelijani.

⁷ Vilpin tekijä älköön asuko minun huoneessani, valheen puhuja ei kestä minun silmäini edessä.

⁸ Joka aamu minä hukutan kaikki jumalattomat maasta, lopettaakseni kaikki väärintekijät Herran kaupungista.

LUKU 102

KURJAN RUKOUS, KUN HÄN ON NÄÄNNYKSISSÄ JA VUODATTAO VALITUKSENSA HERRAN ETEEN. (102:2)

Herra, kuule minun rukoukseni, ja minun huutoni tulkoon sinun eteesi.

² (102:3) Älä peitä minulta kasvojasi, kun minulla on ahdistus, kallista korvasi minun puoleeni. Kun minä huudan, riennä ja vastaa minulle.

³ (102:4) Sillä minun päiväni ovat haihtuneet kuin savu, ja minun luitani polttaa niinkuin ahjossa.

⁴ (102:5) Sydämeni on paahtunut ja kuivunut kuin ruoho, sillä minä unhotan syödä leipääni.

⁵ (102:6) Äänekkäästä vaikerruksestani minun luuni tarttuvat minun nahkaani.

- ⁶ (102:7) Minä olen kuin pelikaani erämaassa, olen kuin huuhekaja raunioissa.
- ⁷ (102:8) Minä olen uneton, olen kuin yksinäinen lintu katolla.
- ⁸ (102:9) Kaiken päivää viholliseni minua häpäisevät; ne, jotka riehuvat minua vastaan, kiroavat minun nimeni kautta.
- ⁹ (102:10) Sillä minä syön tuhkaa kuin leipää ja sekoitan juomani kyyneleillä
- ¹⁰ (102:11) sinun vihasi ja kiivastuksesi tähden, sillä sinä olet nostanut minut ylös ja viskannut pois.
- ¹¹ (102:12) Minun päiväni ovat kuin pitenevä varjo, ja minä kuivun kuin ruoho.
- ¹² (102:13) Mutta sinä, Herra, hallitset iankaikkisesti, sinun muistosi pysyy polvesta polveen.
- ¹³ (102:14) Nouse ja armahda Siionia, sillä aika on tehdä sille laupeus ja määrähetki on tullut.
- ¹⁴ (102:15) Sillä sen kivet ovat sinun palvelijoillesi rakkaat, ja sen soraläjiä heidän on sääli.
- ¹⁵ (102:16) Silloin pakanat pelkäävät Herran nimeä ja kaikki maan kuninkaat sinun kunniaasi,
- ¹⁶ (102:17) kun Herra rakentaa Siionin ja ilmestyy kunniassansa,
- ¹⁷ (102:18) kun hän kääntyy niiden rukouksen puoleen, jotka ovat kaikkensa menettäneet, eikä enää heidän rukoustansa hylkää.
- ¹⁸ (102:19) Tämä kirjoitettakoon tulevalle polvelle, ja kansa, joka vastedes luodaan, on kiittävä Herraa,
- ¹⁹ (102:20) että hän katseli pyhästä korkeudestaan, että Herra katsoi taivaasta maahan,
- ²⁰ (102:21) kuullaksensa vankien huokaukset, vapauttaaksensa kuoleman lapset,
- ²¹ (102:22) jotta Siionissa julistettaisiin Herran nimeä ja hänen ylistystänsä Jerusalemissa,
- ²² (102:23) kun kaikki kansat kokoontuvat yhteen, ja valtakunnat, palvelemaan Herraa.
- ²³ (102:24) Hän on lannistanut matkalla minun voimani, on lyhentänyt minun päiväni.
- ²⁴ (102:25) Minä sanon: Jumalani, älä tempaa minua pois kesken ikääni; sinun vuotesi kestävät suvusta sukuun.
- ²⁵ (102:26) Muinoin sinä perustit maan, ja taivaat ovat sinun käsialasi.
- ²⁶ (102:27) Ne katoavat, mutta sinä pysyt, ne vanhenevat kaikki kuin vaate; sinä muutat ne, niinkuin vaatteet muutetaan, ja ne muuttuvat.
- ²⁷ (102:28) Mutta sinä pysyt samana, eivätkä sinun vuotesi lopu.
- ²⁸ (102:29) Sinun palvelijaisi lapset saavat asua turvassa, ja heidän jälkeläisensä pysyvät sinun edessäsi.

LUKU 103

DAAVIDIN VIRSI.

Kiitä Herraa, minun sieluni, ja kaikki, mitä minussa on, hänen pyhää nimeänsä.

- ² Kiitä Herraa, minun sieluni, äläkä unhota, mitä hyvää hän on sinulle tehnyt,
- ³ hän, joka antaa kaikki sinun syntisi anteeksi ja parantaa kaikki sinun sairautesi,
- ⁴ joka lunastaa sinun henkesi tuonelasta ja kruunaa sinut armolla ja laupeudella,
- ⁵ joka sinun halajamisesi tyydyttää hyvyydellään, niin että sinun nuoruutesi uudistuu kuin kotkan.
- ⁶ Herra tekee vanhurskauden ja hankkii oikeuden kaikille sorretuille.

- ⁷ Hän on tehnyt Moosekselle tunnetuksi tiensä, Israelin lapsille suuret tekonsa.
- ⁸ Laupias ja armahtavainen on Herra, pitkämielinen ja suuri armossa.
- ⁹ Ei hän aina riitele eikä pidä vihaa iankaikkisesti.
- ¹⁰ Ei hän tee meille syntiemme mukaan eikä kosta meille pahain tekojemme mukaan.
- ¹¹ Sillä niin korkealla kuin taivas on maasta, niin voimallinen on hänen armonsä niitä kohtaan, jotka häntä pelkäävät.
- ¹² Niin kaukana kuin itä on lännestä, niin kauas hän siirtää meistä rikkomuksemme.
- ¹³ Niinkuin isä armahtaa lapsiansa, niin Herrakin armahtaa pelkääväisiänsä.
- ¹⁴ Sillä hän tietää, minkäkaltaista tekoa me olemme: hän muistaa meidät tomuksi.
- ¹⁵ Ihmisen elinpäivät ovat niinkuin ruoho, hän kukoistaa niinkuin kukkanen kedolla.
- ¹⁶ Kun tuuli käy hänen ylitsensä, ei häntä enää ole, eikä hänen asuinsijansa häntä enää tunne.
- ¹⁷ Mutta Herran armo pysyy iankaikkisesta iankaikkiseen niille, jotka häntä pelkäävät, ja hänen vanhurskautensa lasten lapsille,
- ¹⁸ niille, jotka pitävät hänen liittonsa ja muistavat hänen käskynsä ja noudattavat niitä.
- ¹⁹ Herra on pystyttänyt istuimensa taivasiin, ja hänen kuninkuutensa hallitsee kaikkia.
- ²⁰ Kiittäkää Herraa, te hänen enkelinsä, te väkevät sankarit, jotka hänen käskynsä täyttätte, kun kuulette hänen sanansa äänen.
- ²¹ Kiittäkää Herraa, kaikki hänen sotaväkinsä, te hänen palvelijansa, jotka hänen tahtonsa teette.
- ²² Kiittäkää Herraa, kaikki hänen tekonsa, hänen valtakuntansa kaikissa paikoissa. Kiitä, minun sieluni, Herraa.

LUKU 104

Kiitä Herraa, minun sieluni, Herra, minun Jumalani, sinä olet ylen suuri; valkeus ja kirkkaus on sinun pukusi.

- ² Sinä verhoudut valoon niinkuin viitta, sinä levität taivaat niinkuin teltan;
- ³ sinä rakennat salisi vetten päälle, teet pilvet vaunuiksesi ja kuljet tuulen siivillä.
- ⁴ Sinä teet tuulet sanasi saattajiksi, palvelijoiksesi tulen liekit.
- ⁵ Sinä asetit maan perustuksillensa, niin että se pysyy horjumatta iankaikkisesti.
- ⁶ Sinä peitit sen syvyyden vesillä kuin vaatteella: vuoria ylempänä seisoivat vedet.
- ⁷ Mutta ne pakenivat sinun nuhteluasi, sinun jylinääsi ne juoksivat pakoan;
- ⁸ vuoret kohosivat ja laaksot laskeutuivat paikkoihin, jotka sinä olit niille valmistanut.
- ⁹ Sinä panit rajan, jonka yli vedet eivät käy eivätkä palaja peittämään maata.
- ¹⁰ Sinä kuohutit laaksoista lähteet, jotka vuorten välillä vuotavat.
- ¹¹ Ne antavat juoman kaikille metsän eläimille, villiaasit niistä janonsa sammuttavat.
- ¹² Niiden partailla asuvat taivaan linnut ja visertävät lehvien välissä.
- ¹³ Saleistasi sinä kastelet vuoret, sinun töittesi hedelmistä maa saa ravintonsa.
- ¹⁴ Sinä kasvatat ruohon karjalle ja kasvit ihmisen tarpeeksi. Niin sinä tuotat maasta leivän
- ¹⁵ ja viinin, joka ilahuttaa ihmisen sydämen; niin sinä saatat kasvot öljystä kiiltäviksi, ja leipä vahvistaa ihmisen sydäntä.
- ¹⁶ Ravintonsa saavat myös Herran puut, Libanonin setrit, jotka hän on istuttanut.
- ¹⁷ Niissä lintuset pesivät, ja haikaroilla on majansa kypresseissä.

- 18 Korkeat vuoret ovat kauristen hallussa, kallionkolot ovat tamaanien suoja.
- 19 Kuun sinä olet tehnyt näyttämään aikoja; aurinko tietää laskunsa.
- 20 Sinä teet pimeään, niin tulee yö; silloin lähtevät liikkeelle kaikki metsän eläimet.
- 21 Nuoret jalopeurat kiljuvat saalista ja pyytävät Jumalalta elatustansa.
- 22 Aurinko nousee, ne vetäytyvät pois ja laskeutuvat luoliinsa maata.
- 23 Silloin ihminen menee töihinsä ja askaroitsee iltaan asti.
- 24 Kuinka moninaiset ovat sinun tekosi, Herra! Sinä olet ne kaikki viisaasti tehnyt, maa on täynnä sinun luotujasi.
- 25 Merikin, suuri ja aava - siinä vilisee lukemattomat laumat pieniä ja suuria eläviä.
- 26 Siellä kulkevat laivat, siellä Leviatan, jonka sinä olet luonut siinä leikitsemään.
- 27 Ne kaikki odottavat sinua, että antaisit heille ruuan ajallansa.
- 28 Sinä annat niille, ja ne kokoavat, sinä avaat kätesi, ja ne ravitaan hyvyydellä.
- 29 Sinä peität kasvosi, ja ne peljästyvät, sinä otat pois niiden hengen, ne kuolevat ja palajavat tomuun jälleen.
- 30 Sinä lähetät henkesi, ja ne luodaan; ja sinä uudistat maan muodon.
- 31 Pysyköön Herran kunnia iankaikkisesti. Saakoon Herra teoistansa iloita,
- 32 hän, joka katsahtaa maahan, ja se vapisee, joka koskettaa vuoria, ja ne suitsuavat.
- 33 Kaiken ikäni minä ylistän Herraa, minä veisaan Jumalani kiitosta, niin kauan kuin elän.
- 34 Olkoot minun tutkisteluni hänelle otolliset; minä iloitsen Herrassa.
- 35 Hävitkööt syntiset maasta, älköön jumalattomia enää olko. Kiitä Herraa, minun sieluni. Halleluja!

LUKU 105

Kiittäkää Herraa, julistakaa hänen nimeänsä, tehkää hänen suuret tekonsa tiettäviksi kansojen keskuudessa.

- 2 Laulakaa hänelle, veisatkaa hänelle, puhukaa kaikista hänen ihmeistänsä.
- 3 Hänen pyhä nimensä olkoon teidän kerskauksenne; iloitkoon niiden sydän, jotka etsivät Herraa.
- 4 Kysykää Herraa ja hänen voimaansa, etsikää alati hänen kasvojansa.
- 5 Muistakaa hänen ihmetöitäänsä, jotka hän on tehnyt, hänen ihmeitäänsä ja hänen suunsa tuomioita,
- 6 te Aabrahamin, hänen palvelijansa, siemen, Jaakobin lapset, te hänen valittunsa.
- 7 Hän, Herra, on meidän Jumalamme; hänen tuomionsa käyvät yli kaiken maan.
- 8 Hän muistaa liittonsa iankaikkisesti, säätämänsä sanan hamaan tuhansiin polviin,
- 9 liittonsa, jonka hän teki Aabrahamin kanssa, ja lisäkille vannomansa valan.
- 10 Hän vahvisti sen käskyksi Jaakobille, Israelille iankaikkiseksi liitoksi.
- 11 Hän sanoi: "Sinulle minä annan Kanaanin maan, se olkoon teidän perintöosanne".
- 12 Heitä oli vähäinen joukko, vain harvoja, ja he olivat muukalaisia siellä.
- 13 Ja he vaelsivat kansasta kansaan ja yhdestä valtakunnasta toiseen kansaan.
- 14 Hän ei sallinut kenenkään heitä vahingoittaa, ja hän rankaisi kuninkaita heidän tähtensä:
- 15 Älkää koskeko minun voideltuihini, älkää tehkö pahaa minun profeetoilleni.
- 16 Ja kun hän kutsui nälänhädän maahan ja kokonaan mursi leivän tuen,

- 17 oli hän lähettänyt heidän edellensä miehen: Joosef oli myyty orjaksi.
- 18 Hänen jalkojansa vaivattiin kahleilla, hän joutui rautoihin,
- 19 siksi kunnes hänen sanansa kävi toteen ja Herran puhe osoitti hänet puhtaaksi.
- 20 Niin kuningas lähetti ja päästätti hänet, kansojen hallitsija laski hänet irti.
- 21 Hän pani hänet talonsa herraksi ja kaiken omaisuutensa haltijaksi,
- 22 sitomaan mielensä mukaan hänen ruhtinaitansa ja opettamaan viisautta vanhimmille.
- 23 Niin joutui Israel Egyptiin, Jaakob muukalaiseksi Haamin maahan.
- 24 Ja Herra teki kansansa hyvin hedelmälliseksi ja väkevämmäksi heidän vihamiehiensä.
- 25 Hän käänsi näitten sydämen vihaamaan hänen kansaansa, kavalasti kohtelemaan hänen palvelijoitaan.
- 26 Hän lähetti Mooseksen, palvelijansa, ja Aaronin, jonka hän oli valinnut.
- 27 Nämä tekivät hänen tunnustekonsa heidän keskellään, tekivät ihmeitä Haamin maassa.
- 28 Hän lähetti pimeyden ja pimensi kaiken, eivätkä he vastustaneet hänen sanojansa.
- 29 Hän muutti heidän vetensä vereksi ja kuoletti heiltä kalat.
- 30 Heidän maansa vilisi sammakoita aina kuningasten kammioita myöten.
- 31 Hän käski, ja paarmoja tuli ja sääskiä koko heidän alueellensa.
- 32 Hän antoi heille rakeita sateen sijaan, tulen leimauksia heidän maahansa.
- 33 Ja hän hävitti heidän viini- ja viikunapuunsa ja murskasi puut heidän alueeltansa.
- 34 Hän käski, ja heinäsiirkoja tuli ja tuhosirkoja lukematon joukko;
- 35 ne söivät kaiken ruohon heidän maastansa, söivät hedelmän heidän vainioiltansa.
- 36 Ja hän surmasi kaikki heidän maansa esikoiset, kaikki heidän miehuutensa ensimmäiset.
- 37 Sitten hän vei Israelin sieltä varustettuna hopealla ja kullalla, eikä ollut hänen sukukunnissaan kompastuvaista.
- 38 Egypti iloitsi heidän lähdöstänsä, koska sen oli vallannut pelko heidän tähtensä.
- 39 Hän levitti suojaksi pilven ja tulen valaisemaan yötä.
- 40 He pyysivät, ja hän pani tulemaan viiriäiset, ja hän ravitsi heitä taivaan leivällä.
- 41 Hän avasi kallion, ja vettä vuoti; se juoksi virtana kautta erämaan.
- 42 Sillä hän muisti pyhän sanansa, muisti Aabrahamia, palvelijaansa.
- 43 Niin hän vei kansansa pois sen iloitessa, valittunsa heidän riemuitessaan.
- 44 Ja hän antoi heille pakanain maat, ja he ottivat omaksensa kansojen vaivannäöt,
- 45 että he noudattaisivat hänen käskyjäänsä ja ottaisivat hänen laeistansa vaarin. Halleluja!

LUKU 106

Halleluja! Kiittäkää Herraa, sillä hän on hyvä, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

- 2 Kuka voi kertoa Herran voimalliset teot, julistaa kaiken hänen ylistyksensä?
- 3 Autuaat ne, jotka noudattavat oikeutta, jotka aina tekevät vanhurskauden!
- 4 Muista minua, Herra, armolla, jota kansallesi osoitat, etsi minua avullasi,
- 5 että minä näkisin sinun valittujesi onnen, iloitsisin sinun kansasi ilolla, kerskaisin sinun perintöosasi kanssa.
- 6 Me olemme tehneet syntiä isäimme kanssa, me olemme pahoin tehneet ja olleet jumalattomat.
- 7 Eivät meidän isämme Egyptissä painaneet mieleensä sinun ihmeitäsi, eivät muistaneet

sinun monia armotekojasi, vaan niskoittelivat meren rannalla, Kaislameren rannalla.

⁸ Kuitenkin hän pelasti heidät nimensä tähden, tehdäkseen voimansa tiettäväksi.

⁹ Hän nuhteli Kaislamerta, ja se kuivui. Hän kuljetti heitä syvyyksissä niinkuin erämaassa.

¹⁰ Hän pelasti heidät vihamiehen kädestä ja lunasti heidät vihollisen vallasta.

¹¹ Vedet peittivät heidän ahdistajansa, ei yhtäkään niistä jäänyt jäljelle.

¹² Silloin he uskoivat hänen sanansa, veisasivat hänen ylistystään.

¹³ Mutta pian he unhottivat hänen tekonsa eivätkä odottaneet hänen neuvoansa.

¹⁴ Heissä syttyi himo erämaassa, ja he kiusasivat Jumalaa autiossa maassa.

¹⁵ Ja hän antoi heille, mitä he pyysivät, mutta lähetti heihin hivuttavan taudin.

¹⁶ Ja heissä syttyi leirissä kateus Moosesta vastaan ja Aaronia, Herran pyhää, vastaan.

¹⁷ Mutta maa aukeni ja nieli Daatanin ja peitti Abiramin joukkion.

¹⁸ Ja heidän joukkiossaan syttyi tuli, liekki poltti jumalattomat.

¹⁹ He tekivät vasikan Hoorebin juurella ja kumarsivat valettua kuvaa;

²⁰ he vaihtoivat Kunniansa ruohoa syövän härän kuvaan.

²¹ He unhottivat Jumalan, pelastajansa, joka oli tehnyt Egyptissä suuria tekoja,

²² ihmeitä Haamin maassa, peljättäviä tekoja Kaislameren rannalla.

²³ Silloin hän aikoi hävittää heidät, mutta Mooses, hänen valittunsa, seisoj suojana hänen edessään ja käänsi pois hänen vihansa tuhoa tuottamasta.

²⁴ He pitivät halpana ihanan maan eivätkä uskoneet hänen sanaansa.

²⁵ He napisivat teltoissansa eivätkä kuulleet Herran ääntä.

²⁶ Silloin hän nosti kätensä heitä vastaan kaataakseen heidät erämaassa,

²⁷ kaataakseen heidän jälkeläisensä pakanain seassa ja hajottaakseen heidät pakanamaihin.

²⁸ He antautuivat palvelemaan Baal-Peoria ja söivät kuolleitten jumalien uhreja.

²⁹ He vihoittivat hänet teoillansa, ja niin vitsaus alkoi riehua heidän keskuudessaan.

³⁰ Mutta Piinehas astui esiin ja pani tuomion toimeen, ja vitsaus taukosi.

³¹ Ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi, polvesta polveen, iankaikkisesti.

³² He vihoittivat hänet Meriban vetten luona, ja Mooseksen kävi pahoin heidän tähtensä.

³³ Sillä he niskoittelivat Jumalan Henkeä vastaan, ja hän puhui huulillaan ajattelemattomasti.

³⁴ He eivät hävittäneet niitä kansoja, jotka Herra oli käskenyt heidän hävittää,

³⁵ vaan pitivät yhteyttä pakanain kanssa ja oppivat heidän tekonsa.

³⁶ He palvelivat heidän jumalankuviansa, ja niistä tuli heille paula.

³⁷ Ja he uhrasivat poikiansa ja tyttäriänsä riivaajille.

³⁸ He vuodattivat viatonta verta, poikiensa ja tyttäriensä verta, uhraten heidät Kanaanin epäjumalille, ja maa saastui veriveloista.

³⁹ Näin he saastuttivat itsensä töillään ja olivat haureelliset teoissansa.

⁴⁰ Ja Herran viha syttyi hänen kansaansa vastaan, ja hän kyllästyi perintöosaansa.

⁴¹ Ja hän jätti heidät pakanain käsiin, ja heidän vihamiehensä vallitsivat heitä.

⁴² Heidän vihollisensa ahdistivat heitä, ja heidän täytyi painua niiden käden alle.

⁴³ Monet kerrat hän pelasti heidät, mutta he olivat uppiniskaiset omassa neuvossaan ja sortuivat pahain tekojensa tähden.

⁴⁴ Mutta hän katsoi heihin heidän ahdistuksessaan, kun hän kuuli heidän valitushuutonsa.

⁴⁵ Ja hän muisti heidän hyväkseen liittonsa ja armahti heitä suuressa laupeudessaan.

- ⁴⁶ Ja hän salli heidän saada armon kaikilta, jotka olivat vieneet heidät vankeuteen.
- ⁴⁷ Pelasta meidät, Herra, meidän Jumalamme, ja kokoa meidät pakanain seasta, että me kiittäisimme sinun pyhää nimeäsi ja kerskauksemme olisi, että me sinua ylistämme.
- ⁴⁸ Kiitetty olkoon Herra, Israelin Jumala, iankaikkisesta iankaikkiseen. Ja kaikki kansa sanokoon: "Amen. Halleluja!"

LUKU 107

Kiittäkää Herraa, sillä hän on hyvä, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

- ² Niin sanokoot Herran lunastetut, jotka hän on lunastanut ahdistuksen alta
- ³ ja koonnut pakanamaista, idästä ja lännestä, pohjoisesta ja meren puolelta.
- ⁴ He harhailivat erämaassa, autiossa, tiettömässä maassa, löytämättä asuttua kaupunkia.
- ⁵ Heidän oli nälkä ja jano, heidän sielunsa nääntyi heissä.
- ⁶ Mutta hädässänsä he huusivat Herraa, ja hän pelasti heidät heidän ahdistuksistaan.
- ⁷ Ja hän ohjasi heidät oikealle tielle, niin että he pääsivät asuttuun kaupunkiin.
- ⁸ Kiittäkööt he Herraa hänen armostansa, hänen ihmeellisistä teoistaan ihmislapsia kohtaan.
- ⁹ Sillä hän ravitsee nääntyvän sielun ja täyttää nälkäisen sielun hyvyydellä.
- ¹⁰ He istuivat pimeydessä ja synkeydessä, vangittuina kurjuuteen ja rautoihin,
- ¹¹ koska olivat niskoitelleet Jumalan käskyjä vastaan ja katsoneet halvaksi Korkeimman neuvon.
- ¹² Hän masensi heidän sydämensä kärsimyksellä; he sortuivat, eikä ollut auttajaa.
- ¹³ Mutta hädässänsä he huusivat Herraa, ja hän pelasti heidät heidän ahdistuksistaan.
- ¹⁴ Hän vei heidät ulos pimeydestä ja synkeydestä, hän katkaisi heidän kahleensa.
- ¹⁵ Kiittäkööt he Herraa hänen armostansa ja hänen ihmeellisistä teoistaan ihmislapsia kohtaan.
- ¹⁶ Sillä hän särkee vaskiset ovet ja rikkoo rautaiset salvat.
- ¹⁷ He olivat hulluja, sillä heidän vaelluksensa oli syntinen, ja he kärsivät vaivaa pahojen tekojensa tähden.
- ¹⁸ Heidän sielunsa inhosi kaikkea ruokaa, ja he olivat lähellä kuoleman portteja.
- ¹⁹ Mutta hädässänsä he huusivat Herraa, ja hän pelasti heidät heidän ahdistuksistaan.
- ²⁰ Hän lähetti sanansa ja paransi heidät ja pelasti heidät haudasta.
- ²¹ Kiittäkööt he Herraa hänen armostansa ja hänen ihmeellisistä teoistaan ihmislapsia kohtaan.
- ²² Uhratkoot kiitosuhreja ja kertokoot riemuiten hänen töitään.
- ²³ He lähtivät laivoilla merelle ja kävivät kauppaa suurilla vesillä.
- ²⁴ He näkivät Herran työt ja hänen ihmeelliset tekonsa meren syvyyksissä.
- ²⁵ Hän sanoi sanansa ja nosti myrskytuulen, joka kohotti korkealle sen aallot.
- ²⁶ He kohosivat taivasta kohti, he vajosivat syvyyksiin; heidän sielunsa menehtyi tuskasta.
- ²⁷ He horjuivat ja hoippuivat kuin juopunut, ja kaikki heidän taitonsa hämmentyi.
- ²⁸ Mutta hädässänsä he huusivat Herraa, ja hän päästi heidät heidän ahdistuksistaan.
- ²⁹ Hän tyyntynyt myrskyn, ja meren aallot hiljenivät.
- ³⁰ He iloitsivat, kun tuli tyyni, ja hän vei heidät toivottuun satamaan.
- ³¹ Kiittäkööt he Herraa hänen armostansa ja hänen ihmeellisistä teoistaan ihmislapsia

kohtaan.

³² Kunnioittakoot häntä kansan seurakunnassa ja vanhinten kokouksessa häntä ylistäkööt.

³³ Hän muutti virrat erämaaksi ja vesilähteet kuivaksi maaksi,

³⁴ hedelmällisen maan suola-aroksi, sen asukasten pahuuden tähden.

³⁵ Hän muutti erämaan vesilammikoiksi ja kuivan maan vesilähteiksi.

³⁶ Ja hän asetti nälkäiset sinne asumaan ja he rakensivat kaupungin asuaksensa.

³⁷ Ja he kylvivät peltoja ja istuttivat viinitarhoja, jotka tuottivat satoisan hedelmän.

³⁸ Hän siunasi heitä, ja he lisääntyivät suuresti, ja hän antoi heille paljon karjaa.

³⁹ Ja kun he vähentyivät ja vaipuivat onnettomuuden ja huolten painon alla,

⁴⁰ niin hän, joka vuodattaa ylenkatsetta ruhtinasten päälle ja panee heidät harhailemaan tietömissä autiomaissa,

⁴¹ hän kohotti köyhän kurjuudesta ja teki suvut suuriksi kuin lammasmaat.

⁴² Oikeamieliset näkevät sen ja riemuitsevat, ja kaiken vääryyden täytyy tukkia suunsa.

⁴³ Joka viisas on, se ottakoon näistä vaarin ja ajatelkoon Herran armotekoja.

LUKU 108

LAULU; DAAVIDIN VIRSI. (108:2)

Minun sydämeni on valmis, Jumala, minä tahdon veisata ja soittaa; valmis on minun sieluni.

² (108:3) Heräjä, harppu ja kannel. Minä tahdon herättää aamuruskon.

³ (108:4) Herra, sinua minä kiitän kansojen joukossa ja veisaan sinun kiitostasi kansakuntien keskellä.

⁴ (108:5) Sillä suuri on sinun armosi ja ulottuu ylitse taivasten ja sinun totuutesi hamaan pilviin asti.

⁵ (108:6) Korota itsesi yli taivasten, Jumala, ja levitkөөn sinun kunniasi yli kaiken maan.

⁶ (108:7) Että sinun rakkaasi pelastetuiksi tulisivat, auta oikealla kädelläsi ja vastaa minulle.

⁷ (108:8) Jumala on puhunut pyhäkössänsä. Minä riemuitsen, minä jaan Sikemin ja mittaan Sukkotin laakson.

⁸ (108:9) Minun on Gilead, ja minun on Manasse; Efraim on minun pääni suojus, Juuda minun valtikkani.

⁹ (108:10) Mooab on minun pesuastiani, Edomiin minä viskaan kenkäni, minä riemuitsen Filistean maasta.

¹⁰ (108:11) Kuka vie minut varustettuun kaupunkiin? Kuka saattaa minut Edomiin?

¹¹ (108:12) Etkö sinä, Jumala, hyljännyt meitä? Et lähtenyt, Jumala, meidän sotajoukkojemme kanssa!

¹² (108:13) Anna meille apu ahdistajaa vastaan, sillä turha on ihmisten apu.

¹³ (108:14) Jumalan voimalla me teemme väkeviä tekoja; hän tallaa meidän vihollisemme maahan.

LUKU 109

VEISUUNJOHTAJALLE; DAAVIDIN VIRSI.

Jumala, minun ylistykseni, älä ole vaiti.

² Sillä he ovat avanneet minua vastaan jumalattoman ja petollisen suun, he puhuttelevat minua valheen kielellä.

³ Vihan sanoilla he ovat minut piirittäneet, ja syyttä he sotivat minua vastaan.

⁴ Rakkauteni palkaksi he minua vainoavat, mutta minä ainoastaan rukoilen.

⁵ He kostavat minulle hyvän pahalla ja rakkauteni vihalla.

⁶ Aseta jumalaton mies häntä vastaan, ja seisokoon syyttäjä hänen oikealla puolellansa.

⁷ Oikeuden edessä hän joutukoon syyhyn, ja hänen rukouksensa tulkoon synniksi.

⁸ Hänen päivänsä olkoot harvat, ottakoon toinen hänen kaitsijatoimensa.

⁹ Tulkoot hänen lapsensa orvoiksi ja hänen vaimonsa leskeksi.

¹⁰ Kierrelkoot hänen lapsensa alati kerjäten, anelkoot kaukana kotinsa raunioilta.

¹¹ Anastakoon koronkiskuri kaiken hänen omansa, ja riistäkoot vieraat hänen vaivannäkönsä.

¹² Älköön kukaan osoittako hänelle laupeutta, älköönkään kukaan armahtako hänen orpojansa.

¹³ Hänen jälkeläisensä hävitkoot sukupuuttoon, pyyhittäköön heidän nimensä pois toisessa polvessa.

¹⁴ Hänen isiensä rikkomukset pysykoot Herran muistossa, älköönkään hänen äitinsä syntiä pyyhittäkö pois.

¹⁵ Olkoot ne Herran edessä alati, ja hävittäköön hän heidän muistonsa maan päältä.

¹⁶ Sillä se mies ei ajatellutkaan tehdä laupeutta, vaan vainosi kurjaa ja köyhää ja sydämen tuskassa olevaa, tappaaksensa hänet.

¹⁷ Hän rakasti kirousta, ja se kohtasi häntä; hän ei huolinut siunauksesta, ja se väistyi hänestä kauas.

¹⁸ Hän puki kirouksen yllensä niinkuin vaatteensa, ja se meni hänen sisuksiinsa niinkuin vesi ja hänen luihinsa niinkuin öljy.

¹⁹ Se olkoon hänellä viittana, johon hän verhoutuu, ja vyönä, johon hän aina vyöttäytyy.

²⁰ Tämä olkoon Herralta minun vainoojaini palkka ja niiden, jotka puhuvat pahaa minua vastaan.

²¹ Mutta sinä, Herra, Herra, auta minua nimesi tähden, sillä sinun armosi on hyvä, pelasta minut.

²² Sillä minä olen kurja ja köyhä, ja sydämeni on haavoitettu minun rinnassani.

²³ Minä katoan pois kuin pitenevä varjo, minut pudistetaan pois kuin heinäsiirikka.

²⁴ Polveni horjuvat paastoamisesta, ja minun ruumiini on laihtunut lihattomaksi.

²⁵ Ja minä olen joutunut heidän herjattavakseen, minut nähdessään he nyökyttävät päätänsä.

²⁶ Auta minua, Herra, minun Jumalani, pelasta minut armosi jälkeen;

²⁷ ja he saakoot tuta, että tämä on sinun kätesi, että sinä, Herra, sen teit.

²⁸ Jos he kiroavat, siunaa sinä, jos he nousevat, joutukoot häpeään, mutta palvelijasi saakoon iloita.

²⁹ Olkoon häväistys minun vainoojaini pukuna, ja verhotkoon heitä heidän häpeänsä niinkuin viitta.

³⁰ Minä suullani kiitän suuresti Herraa, ja monien keskellä minä ylistän häntä.

³¹ Sillä hän seisoo köyhän oikealla puolella pelastaakseen hänet niistä, jotka hänet tuomitsevat.

LUKU 110

DAAVIDIN VIRSI.

Herra sanoi minun herralleni: "Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi".

² Herra ojentaa sinun valtasi valtikan Siionista; hallitse vihollistesi keskellä.

³ Altis on sinun kansasi sinun sotaanlähtösi päivänä: pyhässä asussa sinun nuori väkesi nousee eteesi, niinkuin kaste aamuruskon helmasta.

⁴ Herra on vannonut eikä sitä kadu: "Sinä olet pappi iankaikkisesti, Melkisedekin järjestyksen mukaan".

⁵ Herra on sinun oikealla puolellasi, hän musertaa kuninkaat vihansa päivänä.

⁶ Hän tuomitsee pakanat: ruumiita viruu kaikkialla; hän murskaa päitä laajalti maan päällä.

⁷ Hän juo purosta tien varrelta; sentähden hän kohottaa päänsä.

LUKU 111

Halleluja! Minä kiitän Herraa kaikesta sydämestäni hurskasten kokouksessa ja seurakunnassa.

² Suuret ovat Herran teot, kaikkien niiden tutkisteltavat, jotka niitä rakastavat.

³ Kunnialliset ja korkeat ovat hänen työnsä, ja hänen vanhurskautensa pysyy iankaikkisesti.

⁴ Hän on säätänyt ihmeellisten tekojensa muiston; armollinen ja laupias on Herra.

⁵ Hän antaa ruuan pelkääväisillensä, hän muistaa liittonsa iankaikkisesti.

⁶ Hän ilmoitti kansallensa tekojensa voiman, hän antoi heille pakanain perintöosan.

⁷ Hänen kättensä teot ovat totiset ja oikeat; luotettavat ovat kaikki hänen asetuksensa.

⁸ Ne pysyvät järkkymättä aina ja iankaikkisesti; ne ovat tehdyt totuudessa ja oikeudessa.

⁹ Hän lähetti kansallensa lunastuksen, sääti liittonsa ikuisiksi ajoiksi; pyhä ja peljättävä on hänen nimensä.

¹⁰ Herran pelko on viisauden alku, hyvä ymmärrys kaikille, jotka sitä noudattavat. Hänen ylistyksensä pysyy iankaikkisesti.

LUKU 112

Halleluja! Autuas se mies, joka Herraa pelkää ja suuresti halajaa hänen käskyjäänsä!

² Hänen jälkeläisensä tulevat voimallisiksi maassa, oikeamielisten suku tulee siunatuksi.

³ Varallisuus ja rikkaus on hänen huoneessansa, ja hänen vanhurskautensa pysyy iankaikkisesti.

⁴ Oikeamielisille koittaa pimeydessä valkeus, armollinen, laupias ja vanhurskas.

⁵ Hyvin käy sen miehen, joka on laupias ja antaa lainaksi, joka hoitaa asiansa oikeuden mukaan.

⁶ Sillä ei hän ikinä horju; vanhurskas säilyy ikuisessa muistossa.

- ⁷ Ei hän pelkää pahaa sanomaa, hänen sydämensä on vahva, sillä hän turvaa Herraan.
- ⁸ Hänen sydämensä on luja ja peloton, kunnes hän vihdoin ilolla katselee ahdistajiaan.
- ⁹ Hän on runsaskätinen, hän antaa köyhille, hänen vanhurskautensa pysyy iankaikkisesti, hänen sarvensa kohoaa kunniassa.
- ¹⁰ Jumalaton näkee sen ja närkästyä, hän kiristelee hampaitaan ja pakahtuu. Jumalattomien halut raukeavat tyhjiin.

LUKU 113

Halleluja! Ylistäkää, te Herran palvelijat, ylistäkää Herran nimeä.

- ² Siunattu olkoon Herran nimi nyt ja iankaikkisesti.
- ³ Auringon noususta sen laskuun saakka olkoon Herran nimi ylistetty.
- ⁴ Herra on korkea yli kaikkien pakanakansain, yli taivasten kohoaa hänen kunniansa.
- ⁵ Kuka on niinkuin Herra, meidän Jumalamme, joka korkealla asuu
- ⁶ ja katsoo syvälle - taivaassa ja maassa?
- ⁷ Hän, joka tomusta nostaa alhaisen, korottaa loasta köyhän
- ⁸ asettaaksensa hänet ruhtinasten rinnalle, hänen kansansa ruhtinasten rinnalle,
- ⁹ joka antaa hedelmättömän asua kodissa, iloisena lasten äitinä! Halleluja!

LUKU 114

Kun Israel lähti Egyptistä, Jaakobin suku vieraskielisestä kansasta,

- ² silloin Juuda tuli hänen pyhäkökseen, Israel hänen valtakunnaksensa.
- ³ Sen näki meri ja pakeni, Jordan kääntyi takaisin.
- ⁴ Vuoret hyppivät niinkuin oinaat, kukkulat niinkuin lammasten karitsat.
- ⁵ Mikä sinun on, meri, kun pakenet, mikä sinun, Jordan, kun käännyt takaisin?
- ⁶ Te vuoret, miksi hypitte kuin oinaat, te kukkulat, kuin lammasten karitsat?
- ⁷ Vapise, maa, Herran kasvojen edessä, Jaakobin Jumalan kasvojen edessä,
- ⁸ joka muuttaa kallion vesilammikoksi, kovan kiven vesilähteeksi.

LUKU 115

Älä meille, Herra, älä meille, vaan omalle nimellesi anna kunnia armosi ja totuutesi tähden.

- ² Miksi pakanat saisivat sanoa: "Missä on heidän Jumalansa?"
- ³ Meidän Jumalamme on taivaissa; mitä ikinä hän tahtoo, sen hän tekee.
- ⁴ Mutta heidän epäjumalansa ovat hopeata ja kultaa, ihmiskätten tekoa.
- ⁵ Niillä on suu, mutta eivät ne puhu, niillä on silmät, mutta eivät näe.
- ⁶ Niillä on korvat, mutta eivät kuule, niillä on nenä, mutta eivät hajua tunne.
- ⁷ Niiden kädet eivät koske, niiden jalat eivät astu, ei tule ääntä niiden kurkusta.
- ⁸ Niiden kaltaisia ovat niiden tekijät ja kaikki, jotka turvaavat niihin.
- ⁹ Israel, turvaa Herraan - hän on heidän apunsa ja kilpensä.
- ¹⁰ Te, Aaronin suku, turvatkaa Herraan - hän on heidän apunsa ja kilpensä.

- ¹¹ Te, Herra pelkääväiset, turvatkaa Herraan - hän on heidän apunsa ja kilpensä.
- ¹² Herra muistaa meitä ja siunaa, hän siunaa Israelin sukua, hän siunaa Aaronin sukua,
- ¹³ hän siunaa niitä, jotka Herra pelkäävät, niin pieniä kuin suuriakin.
- ¹⁴ Herra lisätköön teitä, sekä teitä että teidän lapsianne.
- ¹⁵ Te olette Herran siunatut, hänen, joka on tehnyt taivaan ja maan.
- ¹⁶ Taivas on Herran taivas, mutta maan hän on antanut ihmisten lapsille.
- ¹⁷ Eivät kuolleet ylistä Herra, ei kukaan hiljaisuuteen astuneista.
- ¹⁸ Mutta me, me kiitämme Herra, nyt ja iankaikkisesti. Halleluja!

LUKU 116

- M**inä rakastan Herra, sillä hän kuulee minun ääneni ja rukoukseni;
- ² sillä hän on kallistanut korvansa minun puoleeni, ja minä huudan häntä avuksi kaiken elinaikani.
- ³ Kuoleman paulat piirittivät minut, tuonelan ahdistukset kohtasivat minua; minä jouduin hätään ja murheeseen.
- ⁴ Mutta minä huusin avukseni Herran nimeä: "Oi Herra, pelasta minun sieluni!"
- ⁵ Herra on armollinen ja vanhurskas, meidän Jumalamme on laupias.
- ⁶ Herra varjelee yksinkertaiset; minä olin viheliäinen, mutta hän auttoi minua.
- ⁷ Palaja, sieluni, takaisin lepoosi, sillä Herra on tehnyt sinulle hyvin.
- ⁸ Sillä sinä olet pelastanut minun sieluni kuolemasta, minun silmäni kyynelistä, jalkani kompastumasta.
- ⁹ Minä saan vaeltaa Herran kasvojen edessä elävien maassa.
- ¹⁰ Minä uskon, sentähden minä puhun, minä, joka olin kovin vaivattu.
- ¹¹ Minä sanoin hädässäni: "Kaikki ihmiset ovat valhetteliijoita".
- ¹² Kuinka minä maksan Herralle kaikki hänen hyvät tekonsa minua kohtaan?
- ¹³ Minä kohotan pelastuksen maljan ja huudan avukseni Herran nimeä.
- ¹⁴ Minä täytän lupaukseni Herralle kaiken hänen kansansa edessä.
- ¹⁵ Kallis on Herran silmissä hänen hurskaittensa kuolema.
- ¹⁶ Oi Herra, minä olen sinun palvelijasi, sinun palvelijasi minä olen, sinun palvelijattaresi poika! Sinä päästit minun siteeni.
- ¹⁷ Sinulle minä uhraan kiitosuhrin ja huudan avukseni Herran nimeä.
- ¹⁸ Minä täytän lupaukseni Herralle kaiken hänen kansansa edessä
- ¹⁹ Herran huoneen esikartanoissa, sinun keskelläsi, Jerusalemi. Halleluja!

LUKU 117

- K**iittäkää Herra, kaikki pakanat, ylistäkää häntä, kaikki kansat.
- ² Sillä hänen armonsa meitä kohtaan on voimallinen, ja Herran uskollisuus pysyy iankaikkisesti. Halleluja!

LUKU 118

Kiittäkää Herraa, sillä hän on hyvä; sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

² Näin sanokoon Israel; sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

³ Näin sanokoon Aaronin suku; sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

⁴ Näin sanokoot ne, jotka Herraa pelkäävät; sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

⁵ Ahdistuksessani minä huusin Herraa, Herra vastasi minulle ja asetti minut avaraan paikkaan.

⁶ Herra on minun puolellani, en minä pelkää; mitä voivat ihmiset minulle tehdä?

⁷ Herra on minun puolellani ja auttaa minua, ja minä saan ilolla katsella vihamiehiäni.

⁸ Parempi on luottaa Herraan, kuin turvata ihmisiin.

⁹ Parempi on luottaa Herraan, kuin turvata ruhtinaihin.

¹⁰ Kaikki pakanat piirittivät minua - Herran nimessä minä lyön heidät maahan.

¹¹ He piirittivät minua joka taholta - Herran nimessä minä lyön heidät maahan.

¹² Niinkuin mehiläiset he minua piirittivät - he sammuvat kuin tuli orjantappuroissa. Herran nimessä minä lyön heidät maahan.

¹³ Sinä sysäsit minua kovasti, että kaatuisin, mutta Herra auttoi minua.

¹⁴ Herra on minun väkevyuteni ja ylistysvirteni, ja hän tuli minulle pelastajaksi.

¹⁵ Riemun ja pelastuksen huuto kuuluu vanhurskaitten majoissa: Herran oikea käsi tekee väkeviä tekoja.

¹⁶ Herran oikea käsi korottaa, Herran oikea käsi tekee väkeviä tekoja.

¹⁷ En minä kuole, vaan elän ja julistan Herran töitä.

¹⁸ Herra minua kyllä kuritti, mutta kuolemalle hän ei minua antanut.

¹⁹ Avatkaa minulle vanhurskauden portit, käydäkseni niistä sisälle kiittämään Herraa.

²⁰ Tämä on Herran portti: vanhurskaat käyvät siitä sisälle.

²¹ Minä kiitän sinua siitä, että vastasit minulle ja tulit minulle pelastajaksi.

²² Se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut kulmakiveksi.

²³ Herralta tämä on tullut; se on ihmeellistä meidän silmissämme.

²⁴ Tämä on se päivä, jonka Herra on tehnyt; riemuitkaamme ja iloitkaamme siitä.

²⁵ Oi Herra, auta, oi Herra, anna menestys!

²⁶ Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen; me siunaamme teitä Herran huoneesta.

²⁷ Herra on Jumala, ja hän antoi valon meille loistaa. Sitokaa juhlahuitit köysillä alttarin sarviin asti.

²⁸ Sinä olet minun Jumalani, ja sinua minä kiitän. Minun Jumalani, sinua minä kunnioitan.

²⁹ Kiittäkää Herraa, sillä hän on hyvä; sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

LUKU 119

Autuaat ne, joiden tie on nuhteeton, jotka Herran laissa vaeltavat!

² Autuaat ne, jotka ottavat vaarin hänen todistuksistaan, jotka etsivät häntä kaikesta sydämestänsä,

³ jotka eivät vääryyttä tee, vaan vaeltavat hänen teillään!

⁴ Sinä olet asetuksesi säättänyt, että niitä tarkasti noudatettaisiin.

⁵ Oi, jospa minun vaellukseni olisi vakaa, niin että noudattaisin sinun käskyjäsi!

⁶ Silloin minä en joudu häpeään, kun katselen kaikkia sinun käskyjäsi.

- ⁷ Minä kiitän sinua vilpittömällä sydämellä, kun opin sinun vanhurskautesi oikeudet.
- ⁸ Minä noudatan sinun käskyjäsi, älä minua peräti hylkää.
- ⁹ Kuinka voi nuorukainen pitää tiensä puhtaana? Siten, että hän noudattaa sinun sanaasi.
- ¹⁰ Minä etsin sinua kaikesta sydämestäni, älä salli minun eksyä pois sinun käskyistäsi.
- ¹¹ Minä kätken sinun sanasi sydämeeni, etten tekisi syntiä sinua vastaan.
- ¹² Kiitetty ole sinä, Herra, opeta minulle käskyysi.
- ¹³ Huulillani minä julistan kaikki sinun suusi oikeudet.
- ¹⁴ Minä iloitsen sinun todistustesi tiestä, niinkuin kaikkinaisesta rikkaudesta.
- ¹⁵ Minä tutkistelen sinun asetuksiasi ja katselen sinun polkujasi.
- ¹⁶ Minä iloitsen sinun käskyistäsi enkä sinun sanaasi unhot.
- ¹⁷ Tee palvelijallesi hyvin, että minä eläisin ja noudattaisin sinun sanaasi.
- ¹⁸ Avaa minun silmäni näkemään sinun lakisi ihmeitä.
- ¹⁹ Minä olen muukalainen maan päällä; älä salaa minulta käskyjäsi.
- ²⁰ Minun sieluni hiukeaa ikävöidessäni alati sinun oikeuksiasi.
- ²¹ Sinä nuhtelet julkeita, kirotuita, jotka poikkeavat pois sinun käskyistäsi.
- ²² Poista minun päältäni häväistys ja ylenkatse, sillä minä otan sinun todistuksistasi vaarin.
- ²³ Ruhtinaatkin istuvat ja pitävät neuvoa minua vastaan, mutta palvelijasi tutkistelee sinun käskyjäsi.
- ²⁴ Sinun todistuksesi ovat minun iloni, ne ovat minun neuvonantajani.
- ²⁵ Minun sieluni on vaipunut tomuun; virvoita minua sanasi jälkeen.
- ²⁶ Minä kerron vaellukseni, ja sinä vastaat minulle; opeta minulle käskyysi.
- ²⁷ Saata minut ymmärtämään asetustesi tie, niin minä tutkistelen sinun ihmeitäsi.
- ²⁸ Minun sieluni itkee murheesta; vahvista minua sanasi jälkeen.
- ²⁹ Käännä minusta pois valheen tie, ja anna armostasi minulle lakisi.
- ³⁰ Minä olen valinnut totuuden tien, olen asettanut eteeni sinun oikeutesi.
- ³¹ Minä riipun kiinni sinun todistuksissasi, Herra, älä anna minun joutua häpeään.
- ³² Minä juoksen sinun käskyjesi tietä, sillä sinä avarrat minun sydämeni.
- ³³ Opeta minulle, Herra, käskyjesi tie, niin minä seuraan sitä loppuun asti.
- ³⁴ Anna minulle ymmärrys ottaakseni sinun laistasi vaarin ja noudattaakseni sitä kaikesta sydämestäni.
- ³⁵ Anna minun vaeltaa sinun käskyjesi polkua, sillä sitä minä halajan.
- ³⁶ Anna minun sydämeni taipua sinun todistuksiisi, ei väärän voiton puoleen.
- ³⁷ Käännä silmäni pois turhuutta katselemasta, anna minun saada virvoitus sinun teilläsi.
- ³⁸ Anna palvelijallesi toteutua lupauksesi, joka on annettu sinua pelkääville.
- ³⁹ Poista minusta häväistys, jota pelkään, sillä sinun oikeutesi ovat hyvät.
- ⁴⁰ Katso, minä ikävöitsen sinun asetuksiasi; virvoita minua vanhurskaudellasi.
- ⁴¹ Tulkoon minulle sinun armosi, Herra, sinun apusi, sinun lupauksesi jälkeen,
- ⁴² että minä voisin vastata herjaajalleni; sillä sinun sanaasi minä turvaan.
- ⁴³ Älä ota peräti pois minun suustani totuuden sanaa, sillä sinun oikeutesi minä panen toivoni.
- ⁴⁴ Minä tahdon alati noudattaa sinun lakiasi, aina ja iankaikkisesti.
- ⁴⁵ Silloin minä vaellan avaralla paikalla; sillä sinun asetuksiasi minä kysyn.
- ⁴⁶ Minä puhun sinun todistuksistasi kuningasten edessä, enkä häpeään joudu.

- 47 Minä iloitsen sinun käskyistäsi, jotka ovat minulle rakkaat.
- 48 Minä kohotan käteni sinun käskyjesi puoleen, jotka ovat minulle rakkaat, ja tutkistelen sinun säädöksiäsi.
- 49 Muista sana, jonka olet palvelijallesi puhunut, sillä sinä olet antanut minulle toivon.
- 50 Se on minun lohdutukseni kurjuudessani, että sinun lupauksesi minua virvoittaa.
- 51 Julkeat pilkkaavat minua kovin, mutta sinun laistasi minä en poikkeaa.
- 52 Herra, minä ajattelen sinun tuomioitasi, tuomioitasi hamasta ikiajoista asti, ja minä saan lohdutuksen.
- 53 Minut valtaa palava vihastus jumalattomien tähden, jotka hylkäävät sinun lakisi.
- 54 Sinun käskysi ovat minun ylistysvirteni minun muukalaisuuteni majassa.
- 55 Yöllä minä ajattelen sinun nimeäsi, Herra, ja minä noudatan sinun lakiasi.
- 56 Tämä on minun osakseni suotu: että otan vaarin sinun asetuksistasi.
- 57 Herra on minun osani; minä olen päättänyt noudattaa sinun sanojasi.
- 58 Minä etsin sinun mielisuosiotasi kaikesta sydämestäni; ole minulle armollinen lupauksesi mukaan.
- 59 Minä tutkin teitäni, ja käännän askeleeni sinun todistustesi puoleen.
- 60 Minä riennän viivyttämättä noudattamaan sinun käskyjäsi.
- 61 Jumalattomien paulat piirittävät minua, mutta minä en unhota sinun lakiasi.
- 62 Puolijöystä minä nousen kiittämään sinua sinun vanhurskautesi oikeuksista.
- 63 Minä olen kaikkien niiden ystävä, jotka sinua pelkäävät ja noudattavat sinun asetuksiasi.
- 64 Maa on täynnä sinun laupeuttasi, Herra; opeta minulle käskysi.
- 65 Sinä osoitat palvelijallesi hyvyyttä sanasi jälkeen, Herra.
- 66 Opetä minulle hyvä ymmärrys ja tieto, sillä sinun käskyihisi minä panen uskallukseni.
- 67 Ennenkuin minut nöyryytettiin, minä eksyin, mutta nyt minä noudatan sinun sanaasi.
- 68 Sinä olet hyvä, ja hyvin sinä teet; opeta minulle käskysi.
- 69 Julkeat tahraavat minua valheillansa, mutta minä otan sinun asetuksistasi vaarin kaikesta sydämestäni.
- 70 Heidän sydämensä on turta kuin ihra, mutta minä iloitsen sinun laistasi.
- 71 Hyvä oli minulle, että minut nöyryytettiin: niin minä opin sinun käskysi.
- 72 Sinun suusi laki on minulle kalliimpi kuin tuhannet kappaleet kultaa ja hopeata.
- 73 Sinun kätesi ovat minut tehneet ja valmistaneet; anna minulle ymmärrys oppiakseni sinun käskysi.
- 74 Sinua pelkääväiset näkevät minut ja iloitsevat, sillä minä panen toivoni sinun sanaasi.
- 75 Herra, minä tiedän, että sinun tuomiosi ovat vanhurskaat, ja uskollisuudessasi sinä olet minut nöyryyttänyt.
- 76 Sinun armosi olkoon minun lohdutukseni, niinkuin sinä olet palvelijallesi luvannut.
- 77 Tulkoon minulle sinun laupeutesi, että minä eläisin; sillä sinun lakisi on minun iloni.
- 78 Joutukoot julkeat häpeään, sillä he sortavat minua syyttä; minä tutkistelen sinun asetuksiasi.
- 79 Kääntyköt minun puolelleni ne, jotka sinua pelkäävät ja jotka sinun todistuksesi tuntevat.
- 80 Pysyköön sydämeni vakaana sinun käskyissäsi, etten minä häpeään joutuisi.
- 81 Sinun apuasi minun sieluni ikävöitsi, sinun sanaasi minä panen toivoni.

- 82 Minun silmäni ikävöitsevät sinun sanaasi; minä kysyn: "Milloin lohdutat minua?"
- 83 Sillä minä olen kuin nahkaleili savussa, mutta sinun käskyjäsi minä en unhota.
- 84 Kuinka harvat ovat palvelijasi päivät! Milloin sinä tuomitset minun vainoojani?
- 85 Julkeat kaivavat minulle kuoppia, ne, jotka eivät elä sinun lakisi mukaan.
- 86 Kaikki sinun käskysi ovat todet; syyttä he minua vainoavat; auta minua.
- 87 He ovat minut miltei tuhonneet tässä maassa, mutta minä en ole hyljännyt sinun asetuksiasi.
- 88 Virvoita minua armosi jälkeen, niin minä noudatan sinun suusi todistuksia.
- 89 Iankaikkisesti pysyy sinun sanasi, Herra, vahvana taivaissa.
- 90 Sinun uskollisuutesi kestää polvesta polveen, sinä perustit maan, ja se pysyy.
- 91 Sinun järjestyksesi mukaan ne pysyvät vielä tänä päivänä, sillä ne kaikki ovat sinun palvelijoitasi.
- 92 Ellei sinun lakisi olisi ollut minun iloni, olisin menehtynyt kurjuuteeni.
- 93 En minä ikinä unhota sinun asetuksiasi, sillä niillä sinä minua virvoitat.
- 94 Sinun omasi minä olen, pelasta minut, sillä sinun asetuksiasi minä kysyn.
- 95 Jumalattomat väijyvät minua, tuhotakseen minut, mutta minä tarkkaan sinun todistuksiasi.
- 96 Kaikella täydellisellä on rajansa - sen olen nähnyt - mutta sinun käskysi ovat ylen avarat.
- 97 Kuinka sinun lakisi onkaan minulle rakas! Kaiken päivää minä sitä tutkistelen.
- 98 Sinun käskysi tekevät minut vihollisiani viisaammaksi, sillä ne ovat minun omani iankaikkisesti.
- 99 Minä olen kaikkia opettajiani taitavampi, sillä minä tutkistelen sinun todistuksiasi.
- 100 Minä olen ymmärtäväisempi kuin vanhat, sillä minä otan vaarin sinun asetuksistasi.
- 101 Minä pidätän jalkani kaikilta pahoilta teiltä, noudattaakseni sinun sanaasi.
- 102 Minä en poikkeakaan sinun oikeuksistasi, sillä sinä neuvot minua.
- 103 Kuinka makeat ovat minulle sinun lupauksesi! Ne ovat hunajaa makeammat minun suussani.
- 104 Sinun asetuksistasi minä saan ymmärrystä; sentähden minä vihaan kaikkia valheen teitä.
- 105 Sinun sanasi on minun jalkaini lamppu ja valkeus minun tielläni.
- 106 Minä olen vannonut ja tahdon sen täyttää: noudattaa sinun vanhurskautesi oikeuksia.
- 107 Minä olen kovin vaivattu; Herra, virvoita minua sanasi jälkeen.
- 108 Kelvatkoot sinulle, Herra, minun suuni vapaaehtoiset uhrit, ja opeta minulle oikeutesi.
- 109 Minun henkeni häällyy alati kämmenelläni, mutta sinun lakiasi minä en unhota.
- 110 Jumalattomat virittävät pauloja minun eteeni, mutta sinun asetuksistasi minä en eksy.
- 111 Sinun todistuksesi ovat minun ikuinen perintöösani, sillä ne ovat minun sydämeni ilo.
- 112 Minä olen taivuttanut sydämeni pitämään sinun käskysi, aina ja loppuun asti.
- 113 Kaksimielisiä minä vihaan, mutta sinun lakiasi minä rakastan.
- 114 Sinä olet minun suojani ja kilpeni, sinun sanaasi minä panen toivoni.
- 115 Luopukaa minusta, te pahantekijät, minä tahdon ottaa Jumalani käskyistä vaarin.
- 116 Tue minua lupauksesi jälkeen, että minä eläisin, äläkä anna minun joutua toivossani häpeään.
- 117 Vahvista minua, että minä pelastuisin, niin minä katselen alati sinun käskyjäsi.

- 118 Sinä hylkäätkä kaikki, jotka sinun käskyistäsi eksyvät, sillä heidän kavaluutensa on turha.
- 119 Kaikki maan jumalattomat sinä heität pois niinkuin kuonan; sentähden minä rakastan sinun todistuksiasi.
- 120 Sinun peljättävyytesi edessä minun ruumiini vapisee, ja minä pelkään sinun tuomioitasi.
- 121 Minä teen oikeuden ja vanhurskauden, älä jätä minua sortajaini käsiin.
- 122 Ole palvelijasi puolusmies hänen parhaaksensa, älä salli julkeain minua sortaa.
- 123 Minun silmäni hiueten halajavat sinun apuasi ja sinun vanhurskaita lupauksiasi.
- 124 Tee palvelijallesi armosi jälkeen ja opeta minulle käskysi.
- 125 Minä olen sinun palvelijasi, anna minulle ymmärrys, että minä sinun todistuksesi tuntisin.
- 126 On aika Herran tehdä tekonsa: he ovat rikkoneet sinun lakisi.
- 127 Sentähden minä rakastan sinun käskyjäsi enemmän kuin kultaa, enemmän kuin puhtainta kultaa.
- 128 Sentähden minä vaellan kaikessa suoraan, kaikkien sinun asetuksiesi mukaan; kaikkia valheen teitä minä vihaan.
- 129 Ihmeelliset ovat sinun todistuksesi, sentähden minun sieluni ottaa niistä vaarin.
- 130 Kun sinun sanasi avautuvat, niin ne valaisevat ja antavat yksinkertaiselle ymmärrystä.
- 131 Minä avaän suuni ja huohotan, sillä minä halajan sinun käskyjäsi.
- 132 Käänny minun puoleeni, ole minulle armollinen, niinkuin on oikein niitä kohtaan, jotka sinun nimeäsi rakastavat.
- 133 Tee minun askeleeni vakaviksi sanallasi äläkä salli minkään vääryyden minua hallita.
- 134 Päästä minut ihmisten sorrosta, niin minä noudatan sinun asetuksiasi.
- 135 Kirkasta kasvosi palvelijallesi ja opeta minulle käskysi.
- 136 Minun silmistäni vuotavat kyynelvirrat, kun sinun lakiasi ei noudateta.
- 137 Sinä olet vanhurskas, Herra, ja sinun tuomiosi ovat oikeat.
- 138 Sinä olet säätänyt todistuksesi vanhurskaudessa ja suuressa uskollisuudessa.
- 139 Minun kiivauteni kuluttaa minut, sillä minun vihamieheni unhottavat sinun sanasi.
- 140 Sinun sanasi on hyvin koeteltu, ja sinun palvelijasi rakastaa sitä.
- 141 Minä olen vähäinen ja halveksittu, mutta minä en unhotta sinun asetuksiasi.
- 142 Sinun vanhurskautesi on iankaikkinen vanhurskaus, ja sinun lakisi on totuus.
- 143 Hätä ja ahdistus ovat minut saavuttaneet, mutta sinun käskysi ovat minun iloni.
- 144 Sinun todistuksesi ovat iankaikkisesti vanhurskaat; anna minulle ymmärrys, että minä eläisin.
- 145 Kaikesta sydämestäni minä huudan; vastaa minulle, Herra. Minä tahdon ottaa sinun käskyistäsi vaarin.
- 146 Minä huudan sinua, pelasta minut, niin minä noudatan sinun todistuksiasi.
- 147 Jo ennen aamun valkenemista minä huudan, sinun sanoihisi minä panen toivoni.
- 148 Jo ennen yön vartiohetkiä minun silmäni tutkistelevat sinun puhettasi.
- 149 Kuule minun ääneni armosi jälkeen; Herra, virvoita minua oikeutesi mukaan.
- 150 Lähellä ovat ilkeät vainoojat, jotka ovat kaukana sinun laistasi.
- 151 Lähellä olet sinä, Herra, ja kaikki sinun käskysi ovat todet.
- 152 Jo aikoja minä olen tiennyt sinun todistuksistasi, että sinä olet ne perustanut iäti pysyviksi.

- 153** Katso minun kurjuuttani ja pelasta minut, sillä minä en unhotä sinun lakiasi.
- 154** Aja minun asiani ja lunasta minut, virvoita minua lupauksesi jälkeen.
- 155** Kaukana on pelastus jumalattomista, sillä he eivät kysy sinun käskyjäsi.
- 156** Herra, sinun armahtavaisuutesi on suuri, virvoita minua oikeutesi mukaan.
- 157** Monta on minulla vainoojaa ja vihamiestä, mutta sinun todistuksistasi minä en poikkea.
- 158** Minä näen uskottomat, ja minua iljettää, sillä he eivät noudata sinun sanaasi.
- 159** Huomaa, että minä rakastan sinun asetuksiasi. Herra, virvoita minua armoni jälkeen.
- 160** Sinun sanasi on kokonansa totuus, ja kaikki sinun vanhurskautesi oikeudet pysyvät iankaikkisesti.
- 161** Ruhtinaat vainoavat minua syyttä, mutta minun sydämeni pelkää sinun sanojasi.
- 162** Minä riemuitsen sinun puheestasi, niinkuin suuren saaliin saanut.
- 163** Valhetta minä vihaan ja inhoan, mutta sinun lakiasi minä rakastan.
- 164** Seitsemästi päivässä minä ylistän sinua sinun vanhurskautesi oikeuksien tähden.
- 165** Suuri rauha on niillä, jotka rakastavat sinun lakiasi, eikä heille kompastusta tule.
- 166** Minä odotan sinulta pelastusta, Herra, ja täytän sinun käskysi.
- 167** Minun sieluni noudattaa sinun todistuksiasi, ja suuresti minä niitä rakastan.
- 168** Minä noudatan sinun asetuksiasi ja sinun todistuksiasi, sillä kaikki minun tieni ovat sinun edessäsi.
- 169** Herra, suo minun valitukseni tulla sinun kasvojesi eteen, anna minulle ymmärrys sanasi jälkeen.
- 170** Tulkoon minun anomiseni sinun kasvojesi eteen, pelasta minut lupauksesi mukaan.
- 171** Vuodattakoot minun huuleni ylistystä, sillä sinä opetat minulle käskysi.
- 172** Minun kieleni veisatkoon sinun lupauksistasi, sillä kaikki sinun käskysi ovat vanhurskaat.
- 173** Sinun kätesi olkoon minun apuni, sillä minä olen valinnut sinun asetuksesi.
- 174** Minä ikävöitsen pelastusta sinulta, Herra, ja sinun lakiasi on minun iloni.
- 175** Saakoon minun sieluni elää ja ylistää sinua, ja sinun oikeutesi minua auttakoot.
- 176** Minä olen eksyksissä kuin kadonnut lammas; etsi palvelijaasi, sillä minä en unhotä sinun käskyjäsi.

LUKU 120

MATKALAULU.

Ahdistuksessani minä huudan Herraa, ja hän vastaa minulle.

- 2** Herra, pelasta minun sieluni valheellisista huulista, petollisesta kielestä.
- 3** Mitä hän sinulle antaa ja mitä siihen vielä lisää, sinä petollinen kieli?
- 4** Väkivaltaisen teräviä nuolia ynnä kinsteripensaan tulisia hiiliä!
- 5** Voi minua, että minun täytyy oleskella muukalaisena Mesekissä, asua Keedarin majojen keskellä!
- 6** Kauan on minun sieluni täytynyt asua niiden seurassa, jotka rauhaa vihaavat.
- 7** Minä pidän rauhan, mutta jos sanan sanon, niin he ovat sotaan valmiit.

LUKU 121

MATKALAULU.

Minä nostan silmäni vuoria kohti: mistä tulee minulle apu?

² Apu minulle tulee Herralta, joka on tehnyt taivaan ja maan.

³ Hän ei salli sinun jalkasi horjua, sinun varjelijasi ei torku.

⁴ Katso, hän, joka Israelia varjelee, ei torku eikä nuku.

⁵ Herra on sinun varjelijasi, Herra on suojaava varjosi sinun oikealla puolellasi.

⁶ Ei polta sinua aurinko päivällä, eikä kuu yöllä.

⁷ Herra varjelee sinut kaikesta pahasta, hän varjelee sinun sielusi.

⁸ Herra varjelee sinun lähtemisesi ja tulemisesi, nyt ja iankaikkisesti.

LUKU 122

MATKALAU LU; DAAVIDIN VIRSI.

Minä iloitsin, kun minulle sanottiin: "Menkäämme Herran huoneeseen".

² Meidän jalkamme saavat seisoa sinun porteissasi, Jerusalem;

³ sinä Jerusalem, rakennettu kaupungiksi, johon kokoonnutaan yhteen,

⁴ jonne sukukunnat vaeltavat, Herran sukukunnat, niinkuin Israelille on säädetty, kiittämään Herran nimeä.

⁵ Sillä siellä ovat tuomioistuimet, Daavidin huoneen istuimet.

⁶ Toivottakaa rauhaa Jerusalemitte, menestykööt ne, jotka sinua rakastavat.

⁷ Rauha olkoon sinun muuriasi sisällä, olkoon onni sinun linnoissasi.

⁸ Veljeni ja ystäväni tähden minä sanon: olkoon sinulla rauha.

⁹ Herran, meidän Jumalamme, huoneen tähden minä tahdon etsiä sinun parastasi.

LUKU 123

MATKALAU LU.

Minä nostan silmäni sinun puoleesi, joka taivaissa asut.

² Katso, niinkuin palvelijain silmät katsovat heidän isäntänsä käsiin, ja niinkuin palvelijattaren silmät katsovat hänen emäntänsä käsiin, niin meidän silmämme katsovat Herran, meidän Jumalamme, puoleen, kunnes hän armahtaa meitä.

³ Ole meille armollinen, Herra, ole meille armollinen. Sillä kylliksi olemme jo saaneet ylenkatsetta.

⁴ Sielumme on jo kyllänsä saanut suruttomien pilkasta, ylpeitten ylenkatseesta.

LUKU 124

MATKALAU LU; DAAVIDIN VIRSI.

Ellei Herra olisi meidän kanssamme - näin sanokoon Israel -

² ellei Herra olisi meidän kanssamme, kun ihmiset nousevat meitä vastaan,

³ niin he meidät elävältä nielisivät, kun heidän vihansa syttyy meitä vastaan;

⁴ niin vedet upottaisivat meidät, virta tulvisi meidän sielumme ylitse;

⁵ niin tulvisivat kuohuvat vedet meidän sielumme ylitse.

⁶ Kiitetty olkoon Herra, joka ei antanut meitä heidän hammastensa raadeltaviksi.

⁷ Meidän sielumme pääsi kuin lintu pyydystäjän paulasta: paula katkesi, ja me pääsimme pois.

⁸ Meidän apumme on Herran nimi, hänen, joka on tehnyt taivaan ja maan.

LUKU 125

MATKALAULU.

Jotka Herraan turvaavat, ovat kuin Siionin vuori: se ei horju, vaan pysyy iankaikkisesti.

² Vuoret ympäröivät Jerusalemiä, ja Herra ympäröi kansaansa, nyt ja iankaikkisesti.

³ Sillä jumalattomuuden valtikka ei saa vallita vanhurskasten arpaosaa, että vanhurskaat eivät ojentaisi käsiänsä vääryyteen.

⁴ Anna hyvää hyville, Herra, ja oikeamielisille.

⁵ Mutta jotka poikkeavat mutkaisille teilleen, ne Herra hukuttakoon yhdessä väärintekijäin kanssa. Rauha Israelille!

LUKU 126

MATKALAULU.

Kun Herra käänsi Siionin kohtalon, niin me olimme kuin unta näkeväiset.

² Silloin oli meidän suumme naurua täynnä, ja kielemme riemua täynnä; silloin sanottiin pakanain keskuudessa: "Herra on tehnyt suuria heitä kohtaan".

³ Niin, Herra on tehnyt suuria meitä kohtaan; siitä me iloitsimme.

⁴ Herra, käännä meidän kohtalomme, niinkuin sadepurot Etelämaassa.

⁵ Jotka kyynelin kylvävät, ne riemuiten leikkaavat.

⁶ He menevät itkien, kun kylvösiemenen vievät; he palajavat riemuiten, kun lyhteensä tuovat.

LUKU 127

MATKALAULU; SALOMON VIRSI.

Jos Herra ei huonetta rakenna, niin sen rakentajat turhaan vaivaa näkevät. Jos Herra ei kaupunkia varjele, niin turhaan vartija valvoo.

² Turhaan te nousette varhain ja myöhään menette levolle ja syötte leipänne murheella: yhtä hyvin hän antaa ystävilleen heidän nukkuessansa.

³ Katso, lapset ovat Herran lahja, ja kohdun hedelmä on anti.

⁴ Niinkuin nuolet sankarin kädessä, niin ovat nuoruudessa synnytettyt pojat.

⁵ Onnellinen se mies, jonka viini on niitä täynnä! Eivät he joudu häpeään, kun portissa puhuttelevat vihamiehiänsä.

LUKU 128

MATKALAULU.

Atuas on jokainen, joka pelkää Herraa, joka vaeltaa hänen teillänsä.

² Sinä saat nauttia kättesi ansion; onnellinen sinä, sinun käy hyvin!

³ Niinkuin hedelmällinen viiniköynnös on sinun emäntäsi sinun huoneesi perällä, niinkuin

öljypuun vesat ovat sinun lapsesi sinun pöytäsi ympärillä.

⁴ Sillä katso, näin siunataan mies, joka Herraa pelkää.

⁵ Siunatkoon Herra sinua Siionista, niin sinä saat kaikkina elinpäivinäsi nähdä Jerusalemin onnellisena,

⁶ saat nähdä lastesi lapset. Rauha Israelille!

LUKU 129

MATKALAU LU.

He ovat minua kovin ahdistaneet nuoruudestani asti - näin sanokoon Israel -

² he ovat minua kovin ahdistaneet nuoruudestani asti, mutta eivät he ole päässeet minusta voitolle.

³ Kyntäjät ovat minun selkääni kyntäneet ja vetäneet pitkät vaot.

⁴ Mutta Herra on vanhurskas, hän on katkonut jumalattomain köydet.

⁵ Joutukoot häpeään ja kääntykoot takaisin kaikki Siionin vihamiehet.

⁶ Olkoot he niinkuin ruoho katoilla, joka kuivuu ennen korrelle puhkeamistaan,

⁷ josta ei leikkaaja täytä kättänsä eikä lyhteen sitoja syliänsä.

⁸ Älköötäkään sanoko ohitsekulkijat: "Herran siunaus tulkoon teille. Me siunaamme teitä Herran nimeen."

LUKU 130

MATKALAU LU.

Syvyydestä minä huudan sinua, Herra.

² Herra, kuule minun ääneni. Tarkatkoot sinun korvasi minun rukousteni ääntä.

³ Jos sinä, Herra, pidät mielessäsi synnit, Herra, kuka silloin kestää?

⁴ Mutta sinun tykönäsi on anteeksiantamus, että sinua peljättäisiin.

⁵ Minä odotan Herraa, minun sieluni odottaa, ja minä panen toivoni hänen sanaansa.

⁶ Minun sieluni odottaa Herraa hartaammin kuin vartijat aamua, kuin vartijat aamua.

⁷ Pane toivosi Herraan, Israel. Sillä Herran tykönä on armo, runsas lunastus hänen tykönänsä.

⁸ Ja hän lunastaa Israelin kaikista sen synneistä.

LUKU 131

MATKALAU LU; DAAVIDIN VIRSI.

Herra, minun sydämeni ei ole ylpeä, eivät minun silmäni ole korskeat, enkä minä tavoittele asioita, jotka ovat minulle ylen suuret ja käsittämättömät.

² Totisesti, minä olen sieluni viihdyttänyt ja tynnyttänyt: niinkuin vieroitettu lapsi äidin helmassa, niinkuin vieroitettu lapsi, niin on sieluni minussa.

³ Pane toivosi Herraan, Israel, nyt ja iankaikkisesti.

LUKU 132

MATKALAU LU.

Muista, Herra, Daavidin hyväksi kaikkia hänen vaivojansa,
² hänen, joka vannoi valan Herralle ja teki lupauksen Jaakobin Väkevälle:
³ Minä en mene majaan, joka on minun kotini, enkä nouse vuoteeseeni, joka on minun leposijani,
⁴ minä en suo silmilleni unta enkä silmäluomilleni lepoa,
⁵ ennenkuin löydän sijan Herralle, asumuksen Jaakobin Väkevälle.
⁶ Katso, me kuulimme sen olevan Efratassa, me löysimme sen Jaarin kedoilta.
⁷ Menkäämme hänen asumukseensa, kumartukaamme hänen jalkainsa astinlaudan eteen.
⁸ Nouse, Herra, leposijaasi, sinä ja sinun väkevyytesi arkki.
⁹ Sinun pappisi olkoot puetut vanhurskaudella, ja sinun hurskaasi riemuitkoot.
¹⁰ Palvelijasi Daavidin tähden älä torju pois voideltusi kasvoja.
¹¹ Herra on vannonut Daavidille totisen valan, jota hän ei peruuta: "Sinun ruumiisi hedelmän minä asetan sinun valtaistuimellesi.
¹² Jos sinun poikasi pitävät minun liittoni ja minun todistukseni, jotka minä heille opetan, niin saavat heidänkin poikansa istua sinun valtaistuimellasi iankaikkisesti."
¹³ Sillä Herra on valinnut Siionin, halunnut sen asunnoksensa:
¹⁴ Tämä on minun leposijani iankaikkisesti; tässä minä asun, sillä tänne on minun haluni ollut.
¹⁵ Siionin ravinnon minä runsaasti siunaan, sen köyhät minä leivällä ruokin.
¹⁶ Sen papit minä puetan autuudella, ja sen hurskaat riemuiten riemuitkoot.
¹⁷ Siellä minä annan yletä Daavidille sarven, sytytän voidellulleni lampun.
¹⁸ Hänen vihollisensa minä puetan häpeällä, mutta hänen päässänsä loistaa hänen kruununsa.

LUKU 133

MATKALAU LU; DAAVIDIN VIRSI.

Katso, kuinka hyvää ja suloista on, että veljekset sovussa asuvat!

² Se on niinkuin kallis öljy pään päällä, jota tiukkuu partaan - Aaronin partaan, jota tiukkuu hänen viittansa liepeille.

³ Se on niinkuin Hermonin kaste, joka tiukkuu Siionin vuorille. Sillä sinne on Herra säätänyt siunauksen, elämän, ikuisiksi ajoiksi.

LUKU 134

MATKALAU LU.

Katso, kiittäkää Herraa, kaikki te Herran palvelijat, jotka öisin seisotte Herran huoneessa.

² Kohottakaa kätenne pyhäkköön päin ja kiittäkää Herraa.

³ Herra siunatkoon sinua Siionista, hän, joka on tehnyt taivaan ja maan.

LUKU 135

Halleluja! Ylistäkää Herran nimeä. Ylistäkää, te Herran palvelijat,
² jotka seisotte Herran huoneessa, meidän Jumalamme huoneen esikartanoissa.
³ Ylistäkää Herraa, sillä Herra on hyvä, veisatkaa kiitosta hänen nimellensä, sillä se on suloinen.
⁴ Sillä Herra on valinnut Jaakobin omaksensa, Israelin omaisuudeksensa.
⁵ Sillä minä tiedän, että Herra on suuri, ja meidän Herramme korkeampi kaikkia jumalia.
⁶ Kaiken, mitä Herra tahtoo, hän tekee, sekä taivaassa että maassa, merissä ja kaikissa syvyyksissä;
⁷ hän, joka nostaa pilvet maan ääristä, tekee salamat ja sateen ja tuopi tuulen sen säilytyspaikoista;
⁸ hän, joka surmasi Egyptin esikoiset, niin ihmisten kuin eläinten;
⁹ hän, joka lähetti tunnusteot ja ihmeet sinun keskellesi, Egypti, faraota ja kaikkia hänen palvelijoitansa vastaan;
¹⁰ hän, joka kukisti suuret kansat ja tuotti surman väkeville kuninkaille,
¹¹ Siihonille, amorilaisten kuninkaalle, ja Oogille, Baasanin kuninkaalle, ja kaikille Kanaanin valtakunnille
¹² ja antoi heidän maansa perintöosaksi, perintöosaksi kansallensa Israelille.
¹³ Herra, sinun nimesi pysyy iankaikkisesti, Herra, sinun muistosi polvesta polveen.
¹⁴ Sillä Herra hankkii oikeuden kansalleen ja armahtaa palvelijoitansa.
¹⁵ Pakanain epäjumalat ovat hopeata ja kultaa, ihmiskätten tekoa.
¹⁶ Niillä on suu, mutta eivät ne puhu, niillä on silmät, mutta eivät näe,
¹⁷ niillä on korvat, mutta eivät kuule, eikä niillä ole henkeä suussansa.
¹⁸ Niiden kaltaisia ovat niiden tekijät ja kaikki, jotka niihin turvaavat.
¹⁹ Te, Israelin suku, kiittäkää Herraa, te, Aaronin suku, kiittäkää Herraa.
²⁰ Te, Leevin suku, kiittäkää Herraa, te, Herraa pelkääväiset, kiittäkää Herraa.
²¹ Kohotkoon Herralle kiitos Siionista, hänelle, joka Jerusalemissa asuu. Halleluja!

LUKU 136

Kiittäkää Herraa, sillä hän on hyvä, sillä hänen armonsä pysyy iankaikkisesti.
² Kiittäkää jumalien Jumalaa, sillä hänen armonsä pysyy iankaikkisesti.
³ Kiittäkää herrain Herraa, sillä hänen armonsä pysyy iankaikkisesti;
⁴ häntä, joka yksin tekee suuria ihmeitä, sillä hänen armonsä pysyy iankaikkisesti;
⁵ häntä, joka on taidolla tehnyt taivaat, sillä hänen armonsä pysyy iankaikkisesti;
⁶ häntä, joka on vetten ylitse levittänyt maan, sillä hänen armonsä pysyy iankaikkisesti;
⁷ häntä, joka on tehnyt suuret valot, sillä hänen armonsä pysyy iankaikkisesti;
⁸ auringon hallitsemaan päivää, sillä hänen armonsä pysyy iankaikkisesti,
⁹ kuun ja tähdet hallitsemaan yötä, sillä hänen armonsä pysyy iankaikkisesti;
¹⁰ häntä, joka löi Egyptiä surmaten sen esikoiset, sillä hänen armonsä pysyy iankaikkisesti,
¹¹ ja vei Israelin pois heidän keskeltänsä, sillä hänen armonsä pysyy iankaikkisesti,
¹² väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella, sillä hänen armonsä pysyy iankaikkisesti;
¹³ häntä, joka jakoi Kaislameren kahtia, sillä hänen armonsä pysyy iankaikkisesti,

- ¹⁴ ja kuljetti Israelin sen keskitse, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti,
¹⁵ ja syöksi faraon sotajoukkoineen Kaislamereen, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti;
¹⁶ häntä, joka johdatti kansaansa erämaassa, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti;
¹⁷ häntä, joka voitti suuret kuninkaat, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti,
¹⁸ ja surmasi mahtavat kuninkaat, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti,
¹⁹ Siihonin, amorilaisten kuninkaan, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti,
²⁰ ja Oogin, Baasanin kuninkaan, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti,
²¹ ja antoi heidän maansa perintöosaksi, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti,
²² perintöosaksi palvelijallensa Israelille, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti;
²³ häntä, joka muisti meitä alennuksessamme, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti,
²⁴ ja kirvoitti meidät vihollisistamme, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti;
²⁵ häntä, joka antaa ravinnon kaikelle lihalle, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.
²⁶ Kiittäkää taivaan Jumalaa, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

LUKU 137

- B**aabelin virtain vierillä - siellä me istuimme ja itkimme, kun Siionia muistelimme.
² Pajuihin, joita siellä oli, me ripustimme kanteleemme.
³ Sillä vangitsijamme vaativat meiltä siellä lauluja ja orjuuttajamme iloa: "Veisatkaa meille Siionin virsiä".
⁴ Kuinka me voisimme veisata Herran virsiä vieraalla maalla?
⁵ Jos minä unhotan sinut, Jerusalem, niin unhotat sinä minun oikea käteni.
⁶ Tarttukoon kieleni suuni lakeen, ellen minä sinua muista, ellen pidä Jerusalemia ylimpänä ilonani.
⁷ Muista, Herra, Jerusalemin tuhopäivä, kosta se Edomin lapsille, jotka sanoivat: "Hajottakaa se, hajottakaa perustuksia myöten!"
⁸ Tytär Baabel, sinä häviön oma, autuas se, joka sinulle kostaa kaiken, minkä olet meille tehnyt!
⁹ Autuas se, joka ottaa sinun pienet lapsesi ja murskaa ne kallioon!

LUKU 138

DAAVIDIN VIRSI.

- M**inä kiitän sinua kaikesta sydäimestäni, veisaan sinun kiitostasi jumalien edessä.
² Minä rukoilen sinua kumartuneena sinun pyhään temppeliisi päin ja kiitän sinun nimeäsi sinun armosi ja totuutesi tähden; sillä sinä olet osoittanut, että sinun lupauksesi on suuri yli kaiken, mitä sinun nimesi ilmoittaa.
³ Sinä päivänä, jona minä huusin, sinä vastasit minulle; sinä rohkaisit minua: minun sieluni sai voiman.
⁴ Herra, kaikki maan kuninkaat ylistävät sinua, kun kuulevat sinun suusi sanat.
⁵ Ja he veisaavat Herran teistä, sillä suuri on Herran kunnia.
⁶ Sillä Herra on korkea, mutta katsoo alhaiseen, ja hän tuntee ylpeän kaukaa.
⁷ Vaikka minä vaellan ahdistuksen keskellä, niin sinä virvoitat minut. Sinä ojennat kätesi

minun vihamiesteni vihaa vastaan, ja sinun oikea kätesi auttaa minua.

⁸ Herra vie minun asiani päätökseen. Herra, sinun armosi pysyy iankaikkisesti; älä jätä kesken kättesi työtä.

LUKU 139

VEISUUNJOHTAJALLE; DAAVIDIN VIRSI.

Herra, sinä tutkit minua ja tunnet minut.

² Istunpa minä tahi nousen, sinä sen tiedät; sinä ymmärrät minun ajatukseni kaukaa.

³ Käynpä tahi makaan, sinä sen havaitset, ja kaikki minun tieni ovat sinulle tutut.

⁴ Sillä, katso, ei ole sanaa minun kielelläni, jota sinä, Herra, et täysin tunne.

⁵ Sinä olet saartanut minut edestä ja takaa ja laskenut kättesi minun päälleni.

⁶ Senkaltainen tieto on minulle ylen ihmeellinen, ylen korkea käsittääkseni sen.

⁷ Minne minä voisin mennä, kussa ei sinun Henkesi olisi, minne paeta sinun kasvojesi edestä?

⁸ Jos minä taivaaseen nousisin, niin sinä olet siellä; jos minä tuonelaan vuoteeni tekisin, niin katso, sinä olet siellä.

⁹ Jos minä kohoaisin aamuruskon siivillä ja asettuisin asumaan meren ääriin,

¹⁰ sielläkin sinun kättesi minua taluttaisi, sinun oikea kätesi tarttuisi minuun.

¹¹ Ja jos minä sanoisin: "Peittäköön minut pimeys, ja valkeus minun ympärilläni tulkoon yöksi",

¹² niin ei pimeyskään olisi sinulle pimeä: yö valaisisi niinkuin päivä, pimeys olisi niinkuin valkeus.

¹³ Sillä sinä olet luonut minun munaskuuni, sinä kudoit minut kokoon äitini kohdussa.

¹⁴ Minä kiitän sinua siitä, että olen tehty ylen ihmeellisesti; ihmeelliset ovat sinun tekosi, sen minun sieluni kyllä tietää.

¹⁵ Minun luuni eivät olleet sinulta salatut, kun minut salassa valmistettiin, kun minut taiten tehtiin maan syvyyksissä.

¹⁶ Sinun silmäsi näkivät minut jo idussani. Minun päiväni olivat määrättyt ja kirjoitetut kaikki sinun kirjaasi, ennenkuin ainoakaan niistä oli tullut.

¹⁷ Mutta kuinka kalliit ovat minulle sinun ajatuksesi, Jumala, kuinka suuri on niitten luku!

¹⁸ Jos minä tahtoisin ne lukea, olisi niitä enemmän kuin hiekan jyväsiä. - Minä herään ja olen vielä sinun tykönäsi.

¹⁹ Jumala, jospa sinä surmaisit jumalattomat! Ja te murhamiehet, väistykaa minusta pois!

²⁰ Sillä he puhuvat sinusta petollisesti ja lausuvat turhaan sinun nimesi - nuo sinun vihollisesi.

²¹ Herra, enkö minä vihaisi niitä, jotka sinua vihaavat, enkö inhoaisi niitä, jotka sinua vastustavat?

²² Kaikella vihalla minä heitä vihaan, he ovat minun omia vihollisiani.

²³ Tutki minua, Jumala, ja tunne minun sydämeni, koettele minua ja tunne minun ajatukseni.

²⁴ Ja katso: jos minun tieni on vaivaan vievä, niin johdata minut iankaikkiselle tielle.

LUKU 140

VEISUUNJOHTAJALLE; DAAVIDIN VIRSI. (140:2)

- P**äästä minut, Herra, pahoista ihmisistä, varjele minut väkivaltaisilta miehiltä,
² (140:3) jotka ajattelevat sydämessään paha ja joka päivä yllyttävät sotaan.
³ (140:4) He hiovat kielensä niinkuin käärmeet, kyykäärmeen myrkkyä on heidän huultensa alla. Sela.
⁴ (140:5) Suojaa minut, Herra, jumalattomien käsiltä, varjele minut väkivaltaisilta miehiltä, jotka tahtovat saada minun jalkani lankeamaan.
⁵ (140:6) Nuo ylpeät virittävät minulle ansoja ja pauloja, levittävät verkkoja minun tielleni, asettavat minulle pyydyksiä. Sela.
⁶ (140:7) Minä sanon Herralle: "Sinä olet minun Jumalani". Herra, ota korviisi minun rukousteni ääni.
⁷ (140:8) Herra, Herra, sinä minun väkevä apuni, sinä suojaat minun pääni taistelun päivänä.
⁸ (140:9) Herra, älä salli, mitä jumalattomat haluavat, älä anna heidän aikeittensa onnistua; muutoin he ylvästelevät. Sela.
⁹ (140:10) Sattukoon minun saartajaini omaan päähän onnettomuus, jota heidän huulensa hankkivat.
¹⁰ (140:11) Tulkoon tulisia hiiliä heidän päällensä; hän syösköön heidät tuleen, vesivirtoihin, joista he älkööt nousko.
¹¹ (140:12) Kielevä mies ei ole pysyvä maassa; väkivaltaista ajaa onnettomuus ja iskee iskemistään.
¹² (140:13) Minä tiedän, että Herra ajaa kurjan asiaa, hankkii köyhille oikeuden.
¹³ (140:14) Totisesti, vanhurskaat saavat kiittää sinun nimeäsi, ja oikeamieliset saavat asua sinun kasvojesi edessä.

LUKU 141

DAVIDIN VIRSI.

- H**erra, minä huudan sinua, riennä minun tyköni. Ota korviisi minun ääneni, kun minä sinua huudan.
² Minun rukoukseni olkoon suitsutusuhri sinun kasvojesi edessä, minun kätteni kohottaminen olkoon ehtoouhri.
³ Herra, pane minun suulleni vartija, vartioitse minun huulteni ovea.
⁴ Älä salli minun sydämeni taipua pahaan, pitämään jumalatonta menoa väärintekijäin kanssa. Minä en tahdo maistaa heidän herkkupalojansa.
⁵ Lyököön minua vanhurskas: se on rakkautta; kurittakoon hän minua: se on öljyä minun päähäni, siitä minun pääni älköön kieltäytykö. Sillä vielä vähän aikaa, niin minun rukoukseni täyttyy, mutta heidän käy pahoin:
⁶ heidän päämiehensä syöstään kalliolta alas, ja silloin kuullaan minun sanani suloisiksi.
⁷ Niinkuin maa kynnetään ja kuokitaan, niin ovat meidän luumme hajotetut tuonelan kuilun suulle.
⁸ Mutta sinuun, Herra, Herra, minun silmäni katsovat, sinuun minä turvaan. Älä hylkää minun sieluani.
⁹ Varjele minua niiden pauloista, jotka minua pyydystävät, väärintekijäin ansoista.
¹⁰ Kaatukoot kaikki jumalattomat omiin kuoppiinsa; mutta suo minun ne välttää.

LUKU 142

DAAVIDIN MIETEVIRSI, HÄNEN OLLESSAAN LUOLASSA; RUKOUS. (142:2)

Minä korotan ääneni ja huudan Herra, minä korotan ääneni ja rukoilin Herralta armoa.

² (142:3) Minä vuodatan hänen eteensä valitukseni, kerron hänelle ahdistukseni.

³ (142:4) Kun minun henkeni minussa näantyy, niin sinä tunnet minun tieni. Polulle, jota minä käyn, he ovat virittäneet paulan minun eteeni.

⁴ (142:5) Katso minun oikealle puolelleni ja näe: ei kukaan minua tunne. Ei ole minulla pakopaikkaa, ei kukaan minun sielustani välitä.

⁵ (142:6) Minä huudan sinun puoleesi, Herra; minä sanon: Sinä olet minun turvani, minun osani elävien maassa.

⁶ (142:7) Tarkkaa minun huutoani, sillä minä olen sangen viheliäinen, pelasta minut vainoojistani, sillä he ovat minua väkevämmät.

⁷ (142:8) Vie minun sieluni ulos vankeudesta kiittämään sinun nimeäsi. Vanhurskaat kokoontuvat minun ympärilleni, kun sinä minulle hyvin teet.

LUKU 143

DAAVIDIN VIRSI.

Herra, kuule minun rukoukseni, ota korviisi minun anomiseni. Vastaa minulle uskollisuudessasi ja vanhurskaudessasi.

² Älä käy tuomiolle palvelijasi kanssa, sillä ei yksikään elävä ole vanhurskas sinun edessäsi.

³ Sillä vihollinen vainoaa minun sieluani, hän on ruhjonut minun elämäni maahan ja pannut minut pimeään niinkuin ammoiden kuolleet.

⁴ Minun henkeni näantyy minussa, sydäntäni kouristaa minun rinnassani.

⁵ Minä muistelen muinaisia päiviä, tutkistelen kaikkia sinun töitäsi ja ajattelen sinun kättesi tekoja.

⁶ Minä levitän käteni sinun puoleesi. Niinkuin janoinen maa, niin minun sieluni halajaa sinua. Sela.

⁷ Vastaa minulle pian, Herra, minun henkeni näantyy. Älä peitä minulta kasvojasi, etten tulisi niiden kaltaiseksi, jotka hautaan vaipuvat.

⁸ Suo minun varhain kuulla sinun armoasi, sillä sinuun minä turvaan. Osoita minulle tie, jota minun tulee käydä, sillä sinun tykösi minä ylennän sieluni.

⁹ Pelasta minut vihollisistani, Herra. Sinun tykösi minä pyrin suojaan.

¹⁰ Opetä minut tekemään sitä, mikä sinulle kelpaa, sillä sinä olet minun Jumalani. Sinun hyvä Henkesi johdattakoon minua tasaista maata.

¹¹ Herra, virvoita nimesi tähden, vanhurskaudessasi auta minun sieluni ahdistuksesta.

¹² Tuhoa minun viholliseni armosi tähden ja hukuta kaikki, jotka minun sieluani ahdistavat, sillä minä olen sinun palvelijasi.

LUKU 144

DAAVIDIN VIRSI.

- K**iitetty olkoon Herra, minun kallioni, joka opettaa minun käteni taistelemaan, minun sormeni sotimaan,
- ² hän, joka antaa minulle armon; minun linnani, varustukseni ja pelastajani, minun kilpeni, jonka turviin minä pakenen, hän, joka laskee kansani minun valtani alle.
- ³ Herra, mikä on ihminen, että hänestä lukua pidät, mikä ihmislapsi, että häntä ajattelet!
- ⁴ Ihminen on kuin tuulen henkäys, hänen päivänsä niinkuin pakeneva varjo.
- ⁵ Herra, notkista taivaasi ja astu alas, kosketa vuoria, niin että ne suitsuavat.
- ⁶ Iske salamoita ja hajota heidät, lennätä nuolesi ja kauhistuta heidät.
- ⁷ Ojenna kätesi korkeudesta, tempaa ja pelasta minut suurista vesistä, muukalaisten kädestä,
- ⁸ joiden suu puhuu vilppiä ja joiden oikea käsi on valheen käsi!
- ⁹ Jumala, minä veisaan sinulle uuden virren, soitan sinulle kymmenkielisellä harpulla,
- ¹⁰ sinulle, joka annat kuninkaille voiton ja tempaat palvelijasi Daavidin turvaan pahalta miekalta.
- ¹¹ Tempaa ja pelasta minut muukalaisten käsistä, joiden suu puhuu vilppiä ja joiden oikea käsi on valheen käsi.
- ¹² Niin meidän poikamme ovat nuoruudessaan kuin korkealle kohoavat kasvit, tyttäreemme kuin temppelin veistetyt kulmapatsaat;
- ¹³ meidän aittamme ovat täynnä, ja antavat kaikkinaista viljaa, meidän lampaamme lisääntyvät laitumillamme tuhansin ja kymmenin tuhansin;
- ¹⁴ meidän härkiemme kuormat ovat runsaat, ei ole aukkoa muurissa, ei ole pakolaista, ei kuulu valitushuutoa kaduillamme.
- ¹⁵ Autuas se kansa, jolle näin käy, autuas se kansa, jonka Jumala Herra on!

LUKU 145

DAAVIDIN YLISTYSVIRSI.

- M**inä kunnioitan sinua, Jumalani, sinä kuningas, ja kiitän sinun nimeäsi aina ja iankaikkisesti.
- ² Joka päivä minä kiitän sinua ja ylistän sinun nimeäsi aina ja iankaikkisesti.
- ³ Suuri on Herra ja sangen ylistettävä, ja hänen suuruutensa on tutkimaton.
- ⁴ Sukupolvi ylistää sukupolvelle sinun tekojasi, ja he julistavat sinun voimallisia töitäsi.
- ⁵ Sinun valtasuuruutesi kirkkautta ja kunniaa ja sinun ihmeellisiä tekojasi minä tahdon tutkistella.
- ⁶ Sinun peljättävien töittesi voimasta puhutaan, sinun suurista teoistasi minä kerron.
- ⁷ Julistettakoon sinun suuren hyvyytesi muistoa ja sinun vanhurskaudestasi riemuittakoon.
- ⁸ Herra on armahtavainen ja laupias, pitkämielinen ja suuri armossa.
- ⁹ Herra on hyvä kaikille ja armahtaa kaikkia tekojansa.
- ¹⁰ Kaikki sinun tekosi ylistävät sinua, Herra, ja sinun hurskaasi kiittävät sinua.
- ¹¹ He puhuvat sinun valtakuntasi kunniaa ja kertovat sinun voimastasi.
- ¹² Niin he ilmoittavat ihmislapsille hänen voimalliset työnsä ja hänen valtakuntansa kirkkauden ja kunnian.
- ¹³ Sinun valtakuntasi on iankaikkinen valtakunta, ja sinun herrautesi pysyy polvesta polveen.
- ¹⁴ Herra tukee kaikkia kaatuvia, ja kaikki alaspainetut hän nostaa.

- ¹⁵ Kaikkien silmät vartioitsevat sinua, ja sinä annat heille heidän ruokansa ajallaan.
- ¹⁶ Sinä avaat kätesi ja ravitset suosiollasi kaikki, jotka elävät.
- ¹⁷ Herra on vanhurskas kaikissa teissään ja armollinen kaikissa teoissaan.
- ¹⁸ Herra on lähellä kaikkia, jotka häntä avuksensa huutavat, kaikkia, jotka totuudessa häntä avuksensa huutavat.
- ¹⁹ Hän tekee, mitä häntä pelkääväiset halajavat, hän kuulee heidän huutonsa ja auttaa heitä.
- ²⁰ Herra varjelee kaikkia, jotka häntä rakastavat, mutta kaikki jumalattomat hän hukuttaa.
- ²¹ Minun suuni lausukoon Herran ylistystä, ja kaikki liha kiittäköön hänen pyhää nimeänsä, aina ja iankaikkisesti.

LUKU 146

Halleluja! Ylistä, minun sieluni, Herraa.

- ² Minä ylistän Herraa kaiken ikäni, veisaan kiitosta Jumalalleni, niin kauan kuin elän.
- ³ Älkää luottako ruhtinaihin älkääkä ihmislapseen, sillä ei hän voi auttaa.
- ⁴ Kun hänen henkensä lähtee hänestä, niin hän tulee maaksi jälleen; sinä päivänä hänen hankkeensa raukeavat tyhjiin.
- ⁵ Autuas se, jonka apuna on Jaakobin Jumala, se, joka panee toivonsa Herraan, Jumalaansa,
- ⁶ häneen, joka on tehnyt taivaan ja maan, meren ja kaiken, mitä niissä on, joka pysyy uskollisena iankaikkisesti,
- ⁷ joka hankkii oikeuden sorretuille, joka antaa leivän nälkäisille. Herra vapauttaa vangitut,
- ⁸ Herra avaa sokeain silmät, Herra nostaa alaspainetut, Herra rakastaa vanhurskaita.
- ⁹ Herra varjelee muukalaiset, holhoo orvot ja lesket, mutta jumalattomain tien hän tekee mutkaiseksi.
- ¹⁰ Herra on kuningas iankaikkisesti, sinun Jumalasi, Siion, polvesta polveen. Halleluja!

LUKU 147

Halleluja! Hyvä on veisata kiitosta meidän Jumalallemme. Se on suloista; ylistäminen on soveliasta.

- ² Herra rakentaa Jerusalemin, hän kokoaa Israelin karkoitettut.
- ³ Hän parantaa ne, joilla on särjetty sydän, ja sitoo heidän haavansa.
- ⁴ Hän on määrännyt tähtien luvun, hän kutsuu niitä kaikkia nimeltä.
- ⁵ Meidän Herramme on suuri, suuri voimassansa, hänen ymmärryksensä on mittaamaton.
- ⁶ Herra pitää pystyssä nöyrät, mutta jumalattomat hän painaa maahan.
- ⁷ Veisatkaa Herralle kiitosvirsi, soittakaa kanteleilla kiitosta meidän Jumalallemme.
- ⁸ Hän peittää pilvillä taivaan ja valmistaa sateen maalle; hän kasvattaa ruohon vuorille
- ⁹ ja antaa ruuan eläimille, kaarneen pojillekin, kun ne huutavat.
- ¹⁰ Ei kelpaa hänelle hevosen voima, ei hän mielisty miehen jalkojen nopeuteen:
- ¹¹ Herra mielistyy niihin, jotka häntä pelkäävät, jotka panevat toivonsa hänen armoonsa.
- ¹² Kiitä Herraa, Jerusalem. Ylistä Jumalaasi, Siion.
- ¹³ Sillä hän tekee lujiksi sinun porttiesi salvat; hän siunaa sinun lapsesi sinun keskelläsi.

- ¹⁴ Hän hankkii rauhan sinun rajojesi sisälle, ravitsee sinut parhaalla nisulla.
- ¹⁵ Hän lähettää sanansa maahan, nopeasti kiittää hänen käskynsä.
- ¹⁶ Hän antaa sataa lunta niinkuin villaa ja sirottaa härmää niinkuin tuhkaa.
- ¹⁷ Hän viskaa rakeitansa niinkuin leivänmuruja; kuka voi kestää hänen pakkastansa?
- ¹⁸ Hän lähettää sanansa ja sulattaa rakeet; hän panee tuulensa puhaltamaan, ja vedet virtaavat.
- ¹⁹ Hän ilmoittaa sanansa Jaakobille, käskynsä ja oikeutensa Israelille.
- ²⁰ Niin hän ei ole tehnyt yhdellekään pakanakansalle, ja hänen oikeuksiansa ne eivät tunne. Halleluja!

LUKU 148

- H**alleluja! Ylistäkää Herraa taivaista, ylistäkää häntä korkeuksissa.
- ² Ylistäkää häntä, kaikki hänen enkelinsä, ylistäkää häntä, kaikki hänen sotajoukkonsa.
- ³ Ylistäkää häntä, aurinko ja kuu, ylistäkää häntä, kaikki kirkkaat tähdet.
- ⁴ Ylistäkää häntä, te taivasten taivaat, te vedet taivasten päällä.
- ⁵ Ylistäkööt ne Herran nimeä, sillä hän käski, ja ne tulivat luoduiksi.
- ⁶ Ja hän asetti ne olemaan aina ja iankaikkisesti, hän antoi niille lain, josta ne eivät poikkea.
- ⁷ Ylistäkää Herraa maasta, te merieläimet ja kaikki syvyydet,
- ⁸ tuli ja rakeet, lumi ja sumu, sinä myrskytuuli, joka panet hänen käskynsä toimeen,
- ⁹ te vuoret ja kaikki kukkulat, te hedelmäpuut ja kaikki setrit,
- ¹⁰ te pedot ja kaikki karja, te matelijat ja siivekkäät linnut,
- ¹¹ te maan kuninkaat ja kaikki kansakunnat, te ruhtinaat ja kaikki maan tuomarit,
- ¹² te nuorukaiset ynnä neitsyet, te vanhat yhdessä nuorten kanssa.
- ¹³ Ylistäkööt he Herran nimeä, sillä hänen nimensä yksin on korkea, hänen valtasuuruutensa ulottuu yli maan ja taivaan.
- ¹⁴ Hän on korottanut sarven kansallensa, että häntä ylistäisivät kaikki hänen hurskaansa, Israelin lapset, kansa, joka on häntä lähellä. Halleluja!

LUKU 149

- H**alleluja! Veisatkaa Herralle uusi virsi: ylistysvirsi hänelle hurskasten seurakunnassa.
- ² Iloitkoon Israel tekijästänsä, Siionin lapset riemuitkoot kuninkaastaan.
- ³ Ylistäkööt he karkeloiden hänen nimeänsä, soittakoot hänelle kiitosta vaskirummuilla ja kanteleilla.
- ⁴ Sillä Herra on mielistynyt kansaansa, hän kaunistaa nöyrät pelastuksella.
- ⁵ Iloitkoot hurskaat, veisaten hänen kunniaansa, riemuitkoot he vuoteissansa.
- ⁶ Jumalan ylistys on heidän suussansa, ja heidän kädessään kaksiteräinen miekka,
- ⁷ että he kostaisivat pakanoille, kurittaisivat kansakuntia,
- ⁸ panisivat kahleisiin heidän kuninkaansa ja jalkarautoihin heidän ylhäisensä
- ⁹ ja täyttäisivät heissä tuomion, joka on kirjoitettu. Tämä on kaikkien hänen hurskaittensa kunnia. Halleluja!

LUKU 150

Halleluja! Ylistäkää Jumalaa hänen pyhäkössään, ylistäkää häntä hänen väkevyytensä taivaanvahvuuksissa.

² Ylistäkää häntä hänen voimallisista teoistansa, ylistäkää häntä, sillä hänen herrautensa on suuri.

³ Ylistäkää häntä pasunan pauhulla, ylistäkää häntä harpuilla ja kanteleilla.

⁴ Ylistäkää häntä vaskirummuilla ja karkelolla, ylistäkää häntä kielisoittimilla ja huiluilla.

⁵ Ylistäkää häntä helisevillä kymbaaleilla, ylistäkää häntä kumisevilla kymbaaleilla.

⁶ Kaikki, joissa henki on, ylistäkää Herraa! Halleluja!

For other languages please go to www.wordproject.org